

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva



Rozhovor mezi Quetzal z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Devítistý dvanáctý kontakt

Pondělí, 2. června 2025, 15.17 hod.

Billy Promiň, nechtěl jsem být nepřívětivý, ale byl jsem jen trochu stresován, jelikož jsem musel ještě připravit nějaké faktury pro Evu a Kunia a potřeboval jsem ještě i vyřídit jeden fax, který jsem musel odeslat ohledně tiskárny. Někdy se právě všechny věci seběhnou současně, a krom toho byla přece Eva vedle ve své kanceláři a její dveře byly otevřeny. Kdyby bývala vstoupila, tak by tě ale určitě neukousla, ona přece skutečně nekouše. Omlouvám se ale, že jsem reagoval tak příkře, a ty ses, jistě kvůli tomu, bleskově zase vytratil. Buď ale nyní přesto vítán, můj příteli.

Quetzal Rovněž tě zdravím, Eduarde. – Nic si nevyčítej, toto by se bývalo nestalo, kdybych byl opatrnější, a to jsem vsutku měl být, i když jsem tě předtím volal a oznámil svůj příchod a myslel si, že jsi ve své pracovně sám. A k té Evě, nu ano – kdybychom se bývali krátce potkali, tak by to přece katastrofa nebyla, avšak tím bych nechtěně, kvůli své vlastní nepozornosti, porušil naše Direktivy.

Billy Vždyť to by nebylo tak zlé, ale o tom bychom nyní přemýšlet neměli, neboť se přece nic nestalo.

Quetzal Tak tomu je, ale uvědomil jsem si, že musím být opravdu obezřetnější. Ale důvod, proč sem dnes přicházím, spočívá v tom, že ... Krom toho se v souvislosti těch posledních dvou útočností proti tobě ještě stalo, ... což jsme vyzkoumali a ... Nicméně o tom nemáš otevřeně hovořit, protože ...

Billy Něco takového jsem se domníval, a nedávat o tom nic ve známost je jistě jediné správné.

Quetzal To s jistotou je, Eduarde. A že umíš mlčet, to vím, neboť můj dědeček to explicitně uváděl ve svých letopisech a zmínil také, že bys raději uzavřel bránu svého života, než abys řekl byt' jen o jediné slůvko víc, než to připouští slib, který jsi dal. Proto ses podle Sfath také rozhodl absolvovat proceduru, při níž byly všechny vědomosti o ... ve tvém vědomí zablokovány tak, aby pod vlivem hypnózy,

ba dokonce tvrdého násilí nikdy nemohlo navenek proniknout nic z toho, co znáš, avšak co máš zamlčet. Ale toto přece není nutné stále výslovně zmiňovat, zato by však bylo zajímavé vysvětlit jinou věc, jelikož tím by mohla být kupříkladu odhalena a odstraněna mnohá bludná víra u četných pozemšťanů, jako mimo jiné v tomto ohledu: Z letopisů svého dědečka jsem mohl vyčíst, že jsi při sobě během 4 dnů nosil jeden »Koh-i-Noor«¹, jenž byl údajně obtížen zlou kletbou. Byl skrytý v jednom turbanu, který můj dědeček pak předal perskému šáhovi Nádiru Afšárovi, když jste u něj byli.

Billy Na to jsem již dávno nemyslel, ale teď, když o tom mluvíš, si na to opět vzpomínám. Tehdy se psal rok asi 1740 nebo tak, a ten turban byl dárek, do něžž byl všitý drahocenný kámen, který byl – jak se říkalo – nalezen již před přibližně 5000 lety a který prý přinášel jen neštěstí a smrt všem, kteří ho nosili.

Quetzal Tuto legendu, resp. kletbu jsme já a Bermunda prošetřili, avšak nebyli jsme schopni v tomto směru vyzkoumat nic, co by tuto údajnou kletbu ve skutečnosti potvrzovalo. Bermunda, Florena, Enjana a já jsme se v důsledku tohoto šetření začali hlouběji zajímat o náboženství, která v pozemském lidstvu převládají. Od Semjase a Ptaah krom toho víme, že ses o různá náboženství velice zajímal již od doby svého mládí, přičemž ses toho hodně učil již u faráře Zimmermanna v Bülachu, který tě jakožto nekrtěného a nebiřmovaného hochy plně akceptoval a vždy ti pomáhal. V tomto ohledu tě přece můj dědeček Sfath a on i společně poučovali, načež jsi během svého života z vlastního popudu a zájmu k různým vyznáním konvertoval, abys do nich pronikl a mohl ses naučit mnohému o tom, jak fungují a jaké věrské statky a tradice atd. v sobě skrývají. Ty jsi dokonce již jako kluk vícekrát dával v ... výuku při dětské nedělní škole. Mohl bys mi vysvětlit některé věci o tom, co v sobě ta náboženství skrývají, podle toho, co sis osvojil? To vše bych tímto registroval, a tudíž bych to pak mohl i těm zainteresovaným třem ...

Billy ... samozřejmě, to mohu udělat, ale výklad potrvá nějakou dobu, jde přece jistě o to, abych něco základního ...

Quetzal ... to je správně, neboť my se o to vskutku zajímáme. Nikdo z nás však nedokáže pochopit, že lidé něco nedokazatelného a chybného bez vyjasnění prostě přijímají jako víru a nevyzkoumávají pravdu, aby se v souladu s ní při prodávání evoluce dále vzdělávali a osvojovali si cenné vědomosti.

Billy To je fakticky nepochopitelné, a ani já tomu nedokážu porozumět, neboť rozum a úsudek jsou člověku dány již ve fázi embrya, když do něj 21. dne po zplodění vstoupí Tvořivá životní energie. Že ale pak dítě začne být tak blbé a zastává v důsledku indoktrinace nějakou víru, to nedokážu pochopit. To proto, že dítě přece již ve věku 2 let – jak mi vysvětloval Sfath – je schopno rozum a úsudek používat vědomě, a tedy i samostatně rozhodovat o tom, co je správné a chybné. A že to souhlasí, to já vím a sám jsem se to dověděl, když jsem jako dvouapůlletý vypochoďoval z domova a »putoval« jsem asi 20 či 23 kilometrů, částečně s využitím povozů, do Curychu, kde mě pak povozník Nüssli, který mě znal, viděl v lokalitě Stauffacherplatz, načež mě »sebral« a dopravil zpět do Bülachu. Tehdy tomu přece bylo již tak, že jsem ve věku asi 2 let začal s tím, že jsem u povozníka Breitensteina šplhal do velké bedny na nářadí pod žebřík a svezl jsem se s ním, když musel dodávat zboží do tovární přádelny nebo jej z ní vyzvedávat. Ech, to bylo tehdy, ale že se člověk jako dítě holými lžemi a fantasknostmi atd. nechá jednoduše »překecat« k víře, zpravidla právě svými rodiči, a že pak ještě i jako dospělý těm lžím a všem pitomostem, které mu byly indoktrinací vštípeny, prostě věří i nadále, to představuje fakticky naprostou hloupost a omezenost a svědčí to o slabomyslném, pouze zdánlivém myšlení – a to už pochopit nedokážu. K tomu nelze říct nic dalšího, poněvadž nemyšlení a věření se u valné většiny pozemšťanů očividně zahnízdilo natolik, že se pro ně stalo utrpením jasně a svobodně samostatně myslet, což již nelze zvrátit, anebo už jen s velkými obtížemi.

1 **Koh-i-Noor**, v překladu »Hora světla«, je bezbarvý diamant o aktuální hmotnosti 105,6 karátů (21,12 gramů). Je součástí britských korunovačních klenotů; pozn. překl.

Quetzal To, co říkáš, je v letopisech mého dědečka rovněž zaznamenáno, neboť on skutečně sepisoval vše, co bylo podstatné. A že mnozí pozemšťané žel jen věří, místo aby sami mysleli, tomu jsem se naučil rozumět, jelikož od té doby, co jsem se začal zabývat náboženstvími, jsem rozpoznal, že představují pro pozemšťany to největší zlé neštěstí a že od nepaměti přinášejí sváry, nenávisť, války a nepokoje.

Billy To máš naprostou pravdu, neboť většina pozemšťanů úplně postrádá jasný rozum a soudnost, a proto přece také existují ty vražedné organizace, jako jsou armády, NATO a gerilová uskupení atd., jež rozšiřují strach, děs a rovněž hromadná úmrtí a destrukce. Z toho důvodu také ustavičně probíhá vyzbrojování za účelem války, poněvadž ti chorobní a neschopní idioti z vlád si z babského strachu a ze své zbabělosti pořád fantazijně vymýšlejí válečné útoky, a tudíž je i očekávají. A to místo toho, aby spolu lidé rozumně hovořili a své rozepře s pomocí rozumu a zdravého úsudku urovnávali. Ale právě, když jim rozum a zdravý úsudek chybějí, tak si nemohou myslet už nic chytrého, a pak je situace zcela beznadějná. A tak je tomu rovněž u většiny lidstva, nejen u většiny vládnoucích, a tudíž lidstvo podléhá lhostejnosti a holé nezodpovědnosti. Proti tomu žel nejde nic učinit, neboť lidé se nechtějí nechat poučit. A ti, kteří to přece jen chtějí, jsou jen nemnozí, a proto na světě existuje v tomto ohledu pouze menšina lidí, kteří myslí a jednájí správně. Ale zpátky k tomu, co sis přál: Pak tedy budiž, avšak skutečně si výklad vyžádá svůj čas, a navíc budu moci vysvětlit právě jen to, co mi bude momentálně přicházet na mysl. Mimoto mohu také různé informace vyhledat z internetu a osvěžit si jimi svoji paměť. Nebudu tedy moci vše reprodukovat dopodrobna, ale ...

Quetzal ... to ani neočekávám.

Billy Dobrá, ale jak se znám, tak budu muset »v případě nouze« tu a tam podat svá osobní vysvětlení, jelikož to právě bude nezbytné. Pak chci ale ještě přednést toto: Tady, mám tu totiž ještě tento dopis s různými otázkami, který by sis měl přečíst.

...

Quetzal ... Co chceš k těmto dotazům odpovědět nebo povědět? Některé ...

Billy ... já vím, ty spadají pod moji povinnost mlčet, protože jsem se k ní přece zavázal slibem, a sice již vůči tvému dědečkovi Sfath. Proto budu ty otázky zde zodpovídat popořadě a jednoduše vypustím ty, na něž odpovědět nesmím. Na první dotaz, zda vy Plejaren máte roboty, mohu odpovědět, že NIKOLI, jak mi to přece jistě budeš moci potvrdit, neboť už v době, kdy jsem byl spolu s tvým dědečkem Sfath, jste přece měli už androidy, kteří byli natolik podobní člověku – a byli i fyziognomicky rozdílní –, že je nebylo možné rozlišit od nás, humanoidů na Zemi. A tito ...

Quetzal ... což tak je a zůstane i zachováno.

Billy Přirozeně, to by přece mělo být jasné, avšak od té doby k tomu přece přistoupily ještě i novinky, domnívám se. Ale dobře, ta otázka přece ještě pokračuje dále a týká se těch ufonautů, jak chci tyto cizince nazvat, avšak o tom jsem toho nikdy neřekl mnoho – pokud jsem vůbec něco řekl. Nyní chci ale pro jednu vysvětlit, proč jsem přišel na slovo NAUTIK (*česky: nautika; pozn. překl.*) – to proto, že tento pojem, jenž pochází ze starořečtiny, znamenal vlastně ve svém původu prostě »vedení«, jak jsem spolu se Sfath vypátral. Tento význam byl nakonec přetvořen na »vedení lodi«, a jelikož ty neznámé létající objekty začaly být od doby minulého století označovány jako UFO – avšak již před tisíci lety byly nazývány »vzdušnými loděmi«, protože křížovaly v pozemských vzdušných prostorech již tehdy –, tak tedy ty »vedoucí vzdušných lodí« nazývám právě ufonauty. Byl-li tedy pojem NAUTIK, jenž byl původně používán ve staré řečtině ve významu vedení a řízení, v dnešní době přetvořen na »vedení lodi« a je-li tak dnes chápán, tak se jedná o zfalšování jazykového pojmu. Ze své novořečtiny vím – té jsem se přece naučil, poněvadž jsem se oženil s Řekyní –, že se dnes slovo »vedení« používá ve spojení s různými pojmy k vyjádření rozličných věcí, jako kupř. ve vztahu k managementu, správě, vedoucí síle politické

strany, organizačnímu řízení, vedení lidí, lidských skupin a řízení obecně atd. Podle toho tedy v tomto ohledu existují nejrůznější pojmy, což je poněkud matoucí, jak si myslím.

Nyní chci ale povědět, že Sfath a já, a to řeknu jen tobě, jelikož ... A ve 40. letech 20. století jsem viděl a zažil rovněž i u těch cizinců různé z nich a také různé androidy – a to i při cestách zpět časem do dávných dob, spolu se Sfath, kdy jsme byli oděni do obleků chránících před spatřením, díky nimž jsme byli u těch ufonautů neviditelní. Ti androidi byli však zcela jiného druhu než ti vaši, tedy právě než ti od vás, Plejaren, přičemž rozdílní byli i ti cizinci samotní. K nim chci povědět, že byli částečně humanoidi a dále též člověku podobní a takoví, kteří svými končetinami připomínali lidskou podobu jen velmi vzdáleně.

Žádní z těch androidů, které jsem viděl, nebyli primitivní roboti, ale sestávali z velmi futuristické elektroniky a měli – jako i ti vaši – vzezření ekvivalentní nebo podobné člověku a také nejrůznější obličejové rysy, přičemž je od lidí prakticky nešlo rozlišit. Jiní ale byli všichni takříkajíc stejného druhu, a fyziognomicky se tedy nelišili, takže byli stejní, a bylo tedy vidět, že se jednalo o futuristické elektronické androidy. Tím méně elektroniku, z níž sestávali a která dnešní, primitivní elektroniku pozemšťanů značně překonávala a překonává právě i v dnešní době. Navíc tam byly přítomny i velmi cizorodé životní formy a cizorodí androidi, přičemž ty skutečné životní formy samy tedy nevypadaly stejně jako humanoidi, a tedy nikoliv stejně či podobně jako pozemšťané. Sfath mi vysvětloval, že tato vysoce vyspělá, futuristická elektronická technika existovala již v dávných dobách, tedy před mnoha milióny let, avšak nazýval ji jiným pojmem, který jsem zapomněl. Ti cizinci byli zde na Zemi tedy již před tisíci lety, přičemž takoví androidi těch cizinců přišli na Zemi i samostatně a působili tu. Ti byli schopni samostatně myslet a působit, a dokonce se i sami opravovat, ba přímo duplikovat. To je něco, co je tak patrné i dnes a platí to i pro vaše androidy, jak vím od Semjase a Ptaah. Tolik tedy k této otázce, která se týkala UFO a robotů. Více k tomu říkat nechci, neboť nemám zájem vyzrazovat více. Proto k tomu ani nebudu odpovídat na další otázky.

Co se týče tohoto dotazu zde na kruhy v obilí, tak o tom jsem něco říkal už posledně, ale tentokrát o tom chci povědět něco podrobnějšího, a sice: Již v 70. letech byly v tomto směru pokládány otázky, na něž jsem odpovídal, že pozemšťané tehdy švindlovali, a to nejen ohledně kruhů v obilí, ale i ohledně údajných únosů ze strany mimozemšťanů. Nuže, k této věci mi již tehdy radila Semjase, abych toho o ní nevysvětloval příliš mnoho, čehož jsem se i držel. Avšak nyní si myslím, že dnes o tom může a má být vysvětleno něco více, totiž zaprvé to, že tehdy se do značné míry přestalo dít, aby ty kruhy v obilí napodobovali, a tedy falšovali pozemšťané sešlapáváním obilí prkny. To zčásti dělávali »šprýmaři«, aby celou věc zesměšnili, anebo také idioti, kteří chtěli oklamat zájemce o UFO nebo o kruhy v obilí. Byli však i tací, kteří byli tajně za odměnu zaměstnáváni vládnoucími, kteří doufali, že celé téma kruhů v obilí bude natolik zesměšněno, že se mu přestane věnovat všeobecná pozornost. To byla ovšem chybná kalkulace, neboť valnou část kruhů v obilí netvořili pozemští padělatelé, nýbrž ..., a sice na kmitové bázi s pomocí ..., jak mi vysvětloval Sfath již ve 40. letech, když jsme takovéto kruhy v obilí viděli již před staletími při cestách do minulosti a já chtěl vědět, jak vznikaly.

Avšak o tom, jaké mají tyto kruhy v obilí opravdové souvislosti, mám mlčet a nehovořit. Smím ovšem říci, že vznikají pomocí kmitů, a sice prostřednictvím ... a ..., které chci označit za elektromagnetické kmity, protože bych jiné pojmenování nevěděl, jelikož pro tuto futuristickou věc v pozemských jazycích ještě žádné takové neexistuje. To ovšem faktickou podobu té futuristické energie samozřejmě nevysvětluje, ale pod pojmem elektromagnetické kmity si lidé umějí něco představit. Obrazce kruhů v obilí vznikají během několika málo sekund nebo minut a často by je ani celé skupiny pozemšťanů nedokázaly vytvořit za několik hodin.

Co se nyní týče těch otázek na únosy ze strany mimozemšťanů a ze strany UFO těch cizinců, tak i o tom mám pomlčet, a upřímně řečeno se o to ani příliš nezajímám a nechci s nimi mít nic společného. A pokud

jde o ty únosy pozemšťanů ze strany mimozemšťanů, tak smím alespoň povědět, že se skutečně konaly a opravdu odpovídají pravdě, zatímco jiné se zakládají jen na lživých tvrzeních plynoucích z touhy po uznání atd. Opět jiné pak plynou jenom z nočních můr, přeludů či bojácných fantazií, jak jsem mohl v 70. letech vyzkoumat se Semjase. Od té doby se o tuto věc už nestarám a nejevím o ni zájem. Vše, co se týče těchto záležitostí, tedy právě UFO, únosů, kruhů v obilí a mrzačení zvěře atd. ze strany mimozemšťanů, je mi úhrnem vlastně lhostejné, a proto se nad tím ani nezamýšlím, jelikož to vše přece s vámi Plejaren nijak nesouvisí, a právě tak ani s Učením, které mám rozšiřovat. Pokud Asket a Semjase vytvořily kruhové útvary v trávě, tedy právě pomocí kmitů plynoucích z ..., tak to udělaly rovněž jen kvůli demonstračním účelům, stejně jako když byla na domovním parkovišti během několika málo minut roztáta asi 10centimetrová vrstva ledu o průměru zhruba 2 metrů.

Co se týče této otázky na ty sankce, tak si myslím, že jsou idiotské, neboť sankce proti nějaké zemi se přece skutečně zaměřují jen proti lidu, protože se vždy dotýkají a znevýhodňují jen lid, avšak nikoli vládnoucí, neboť ti se o takové sankce nestarají a nejsou jimi dotčeni. A k tomu dalšímu, co tu dále stojí psáno, musím povědět, že nejsem ani jasnovidce, ani prorok, jelikož mé vědomosti nejsou tohoto druhu, protože všechny pocházejí z cest do budoucnosti a do minulosti se Sfath, tvým dědečkem. A jak je to s mými fotografiemi, tak ty jsem měl v úschově u ..., který velkou část z nich prodal do Německa a já si pak mohl některé odkoupit zpět jako kopie za 10 marek za kus. Četné originály jsem ale předtím předal fotografovi ... v Rheintalu, který mi je měl uspořádat formou registru, nicméně tento muž je spolu se dvěma ... zfalšoval a opatřil dlouhými vlákny, aby to vypadalo, jako kdyby se jednalo o modely, které byly pověšeny na šňůrách. Mnohé tyto fotky byly pak celosvětově rozšířeny. Ty všechny byly tedy žel šířeny po celém světě. Mimoto mi byly mnohé ještě ukradeny, a některé byly i spáleny ze strany ..., ale částečně byly opět »zachráněny«, abych mohl být později osočován jako padělatel. Právě tak některé mé snímky padělal i fotograf Sorge ve městě Mendrisio a »vyčaroval« z nich obrázky z Mendrisia, které budily dojem, jako by tam Semjase křižovala svojí paprskovou lodí. Sorge tyto falzifikáty zveřejnil v jednom kapesním kalendáři. U něj a jeho přítelkyně Mary ... byly tehdy moje dcera ... a má někdejší že... na prázdninách, přičemž Sorge a ... proti mě vymýšleli četné špatnosti, aby mě ... Nu ano, těch fotografických originálů bylo přece mnoho. Směl jsem jich přece pořídít celkem více než 3000, přičemž Semjase si u sebe ponechala asi polovinu těch originálních fotek a filmů. Z nich pak mohl Piero později některé použít, když vytvářel knihy s fotografiemi. A k této otázce zde, jakpak se vy Plejaren zaopatřujete čerstvou zeleninou, když jste na cestách časem a prostorem, smím patrně říci, že to přece není tajemství, neboť již v dobách, které jsem trávil s tvým dědečkem Sfath, jsem v kosmických velikánech Plejaren viděl, že v nich byla pěstována zelenina a že byla stále k dispozici čerstvá. A tehdy mi bylo vysvětleno a řečeno – na to si přesně vzpomínám –, že je životně nezbytné, aby měli lidé, tedy právě osazenstvo těch kosmických velikánů, tuto zeleninu, to jest čerstvou zeleninu, k dispozici ke stravování, jelikož z dlouhodobého hlediska není dostatečné se stravovat potravou vezenou s sebou.

Quetzal Tak tomu vskutku je, neboť z dlouhodobého hlediska jinak vznikají zlé zdravotní obtíže.

Billy Přesně, to mi bylo tehdy řečeno rovněž. Z mého pohledu bylo krom toho velmi zajímavé, jak se ta zelenina v těch velikánech pěstovala, totiž kolem dokola asi 4 metry vysokých a asi 40 či 50 centimetrů v průměru měřících vertikálních trubic, v nichž byly boční otvory, do nichž se mohly sázet rostliny nebo zanášet semínka, která pak rostla. V těch trubicích byla nějaká zařízení, která dodávala nezbytnou vodu atd. Ale dost k tomuto, neboť co se týče těchto posledních otázek zde, tak o tom musím rovněž pomlčet, přičemž jsem slíbil již Sfath, že o tom nikdy nic nepovím. To se týká i této otázky na měsíc Ceres, a mimoto shledávám, že je to věc pozemšťanů, kteří se touto věcí výzkumně zabývají, a že by se jim některé věci a záležitosti hodné vědění neměly nežádaně vytrubovat.

Quetzal O tom mi prosím vyprávěj více, ale to může být někdy později. V letopisech svého dědečka jsem si toho doposud přečetl hodně, a také v jeho pozůstalosti jsem našel mnoho cenných věcí, nicméně

můj čas k tomu, abych se mohl těmito záznamy atd. zabývat, je žel vždy jen krátký. Celý ten materiál je velmi rozsáhlý, neboť můj dědeček události každého jednotlivého dne s nejvyšší pečlivostí a přesností zaznamenával od doby, kdy jsi byl zplozen, až po den, kdy odešel ze Země.

Billy To rád učiním, tedy že ti budu vyprávět něco, co ještě vím; a že Sfath den co den všechno poznamenával, to vím. Ale teď tady mám ještě toto: Jak víš, objevují se tu někdy postavy, zde za domem před oknem mé kanceláře, jakož i na druhé straně domu, což jsem pozoroval už i společně s Brigitt. Toto se ale často odehrává před domem, přičemž ty postavy pak častokrát přicházejí až k domovnímu vchodu. Potom ovšem náhle mizejí, a sice tak, jako by se jednoduše vypařili do vzduchu. Pokaždé pohybové senzory také aktivují světlo, které se za několik minut samozřejmě zase vypne. Teď ale přijde to, co je zajímavé: Poté co jsem si dvakrát poznamenal přesný čas, kdy se ty postavy objevily, tak jsme s Michaellem prozkoumali monitorovací kamery. Při tom se ukázalo, že zelený kontrolní pruh byl na místech, na nichž se ty postavy měly ukázat, jednoduše černý, ačkoliv jakýkoliv pohyb se označuje žlutou barvou. Předtím, co se ty postavy objevily, a v době po jejich objevení označoval zelený pruh jasné pohyby žlutou barvou, ale když se ty postavy objevily, tak o tom nebyl pořizován záznam, neboť vše bylo černé, zatímco za normálních okolností zůstává při absenci pohybu vše zelené.

Quetzal To je mi známo, neboť mi o tom vyprávěl již Ptaah, jelikož ten přece spolu s tebou pozoroval totéž, stejně jako Brigitt, a tudíž Arlion se svými spolupracovníky to celé prošetřil a zjistil ..., což ale nemáš zmiňovat.

Billy Zajímavé, potom ...

Quetzal Přesně, a krom toho přece víš, že je Středisko přísně sledováno, a sice právě tak ze strany ..., jakož i ze strany ... a ze strany ...

Billy Přirozeně, ale když je o tom řeč, tak je to popíráno, přičemž se rovněž věří, že jsme propadli blbosti a že to nevíme.

Quetzal Tu blbost, o níž se zmiňuješ, vám skutečně připisují, jak jsme sami konstatovali.

Billy Zdá se, že pozemští vládnoucí jsou ve své většině blbové, zejména ti z Německa, neboť zjevně stále ještě nepobírají, že ta bývalá spolková kancléřka Německa, Merkelová, nese vinu za to, že lidé z celého světa prchají ze svých chudých domovských zemí a odbíhají do průmyslových států na severu planety v naději, že to tam budou mít lepší. Tisíce z nich při tom žalostně umírají na cestě, většinou se utopí, a to vše jen proto, že ta Merkelová nezodpovědně vyvolala onu »vítací kulturu«. Avšak tato věc a okolnost, že tím byla způsobena globální katastrofa, jí není připisována k tíži, ale bývá za to či ono ještě chválena. Avšak co se týče těch vládnoucích, kteří jsou ve svém smýšlení stížení nacistickými myšlenkami, a kteří v nich tedy pěstují fantazijní výplody o válce, tak od těch nelze očekávat nic jiného než zbabělý strach a nerozum a také dočista chorobné, toliko zdánlivé myšlení a krom toho i vadná rozhodnutí, strannost a zaujatost, idiotické verbální šarvátky a dále nelze očekávat ani špetku rozumu a soudnosti. A tak tomu je u většiny všech vládnoucích po celém světě, proti čemuž všichni poctiví lidé ve státních vedeních nemají šanci. Tak tomu je i ve Švýcarsku, jak musím žel zmínit, a to zejména ze strany vlastizrádců, kteří hrubě przní neutralitu naší země a jednájí protiústavně, přičemž kupříkladu také hrubě pošlapávají právo lidu a vyjednávají a uzavírají s diktaturou EU smlouvy, aniž by se lidu dotazovali. Ale od takových vládnoucích přece vskutku nelze očekávat nic dobrého a správného, zato ale naopak jen to, že budou vše popírat a eventuálně soudně postupovat proti tomu, kdo vysloví pravdu. Ale tyhle idiotické živly – ať ženy či muži – přitom ani nedokážou myslet tak daleko, že se tím sami prozrazují a dokazují tak, že všechno, co se o nich říká, je pravda. A když už jsem u toho, tak řeknu, že se sám sebe s velkou zvědavostí tážu, jak dlouho to vůbec ještě potrvá, než se konečně někdo z těch vládnoucích po celém světě prořekne s tím, že různí evropští vládnoucí platili a dále platí z daňových prostředků zcela určité osoby z lidu za to, aby na jistých místech organizovaly veřejné demonstrace

a nechávaly je provádět. Také jsem velmi zvědavý na to, jak dlouho to v Německu ještě potrvá, než bude rozeznáno, že ty idiotické zbraňové dodávky pro fanatického válečného náruživce Zelenského – který si ve svých fanatických válečných bludech nepřeje mír a dělá všechno pro to, aby mohla válka pokračovat dále – ze strany nacisticky smýšlejících jedinců stále ještě pokračují, tedy právě kvůli válečně smýšlející většině z vlády a stejně uvažující části lidu. Celé tohle zvrácené smýšlení a jednání ve věci toho dodávání zbraní totiž v ruské populaci zcela proměnilo mínění lidu, a sice nedobrým směrem, ba dokonce k nenávisti proti Německu a jeho obyvatelstvu. Ruský lid si nejprve německého národa vážil a respektoval jej za to, že po konci minulé světové války tak pilně a poctivě, za velmi krátkou dobu, znovu zbudoval svoji zničenou zemi a ekonomiku atd. a že vše dovedl k rozkvětu, za což si získal i respekt celého světa, nicméně nyní se tento postoj proměnil v opak. A to v tom smyslu, že ruský lid nyní své dobré mínění revidoval a drasticky se proměnilo. To je něco, co není dobré a ... Což ovšem nemám uvádět, neboť ... Avšak nesváry jsou řemeslem a vášní pozemšťanů, a to i v tom případě, když právě jako v této věci ... To je shrnující závěr toho, co jsme Bermunda a já viděli a rozpoznali, když jsme spolu před 3 týdny ... Avšak obrovský svár se přece rýsuje i v samotné Americe, jelikož ono takzvané »účelové přátelství« mezi diktátorským prezidentem Trumpem a tím hlupcem Muskem se přece v nejbližší době naruší a vyústí velmi neradostně, jak jsi říkal, že jsi zjistil. A že je Trump diktátor, to jeho zastánci zcela očividně neregistrují. Ti jsou ve své hlouposti pravděpodobně tak blbí, že nevnímají, že je celá americká země spolu se svým obyvatelstvem diktátorsky vedena do naprosté bída. Právě tak je tomu ale i v tom ohledu, že celý svět zavírá oči a nic nepodniká, pokud jde o ochranu životního prostředí, neboť v tomto ohledu se přece dělá všechno pro to, aby byla Země hrubě odrovnána. Tak je tomu např. v Americe, kde ta odpovědná vládní cháska nic nepodniká – čímž teď míním ty stejně smýšlející živly, které jsou kolem diktátora Trumpa a které zjevně působily již dříve a schválily, aby kupř. v Kalifornii, v Mohavské poušti, a pod záštitou guvernéra Arnieho Schwarzeneggera – jenž je přece vlastně Rakušan – byla zřízena ta pomatená, obří skládka automobilových pneumatik, která je zřejmě největší na světě, a která zasviňuje i samu poušť. O tom přirozeně nic neví ani americký lid, ani světová populace. Ale ta skládka opravdu existuje, jak jsem mohl sám vidět, když jsem tam za oceánem byl s Arlion, jelikož ... O tom jsem ale musel mlčet, což přece platí i do budoucna, a proto jsem o tom ani nesměl vyvolat a zaznamenat zprávu z rozhovoru. Inu, ještě mnohem větší zlo, než je tahle skládka odpadových pneumatik, probíhá v Izraeli a v Pásmu Gazy, a sice vinou toho masového zabijáka Netanjahua, který jako druhý Hitler páchá genocidu a třímá žezlem vraždění. Na Ukrajině pak páchá zlo ten válekyláčný Zelenskyj. A vražedné válečné zločiny těchto dvou jsou všemi médii ještě chváleny a vynášeny do nebes jako »hrdinské činy« a připisuje se jim veškeré právo. Současně s tím je Putin spolu s Ruskem stranně a zaujatě zadupáván do země, zatímco izraelský masový vrah a všichni jeho slepí vazalové jsou za všechny své válečné zločiny vychvalováni, ba co víc je obdobně vychvalován i Zelenskyj. A že jsou to právě tihle jedinci, kteří se vši měrou přičiňují o to – a sice s Amerikou působící na pozadí –, aby byla vyprovokována další a úděsná světová válka, jež by se mohla rychle zvrhnout do podob jaderněenergetických, resp. nukleárních, to ty idioty z různých vlád vůbec netrápí, jelikož nejsou schopni myslet a být prozíraví. A tak budou v tomto ohledu obzvláště všichni šíleně pomatení jedinci stížení nacismem z vlád Německa, Izraele, Francie, diktatury EU a Ameriky mocichtivě, pomstychtivě a pilně pracovat na tom, aby zatáhli do války svého úhlavního nepřítele, totiž Persii², a aby, jak se říká, spustili peklo – a totéž budou hloupě a omezeně vyprovokovávat i části jejich pomýlených národů a zvláště tak bude jednat Netanjahu na Blízkém východě, a sice s Amerikou za zády. To je něco, co může rychle vést ke zlému světovému požáru nemajícímu obdoby, přičemž pak může existovat nebezpečí nukleárního druhu, jelikož nyní se na věci spolupodílí také AI, resp. umělá inteligence. Putina sice nelze vynášet do nebe, neboť i on je elementem válečných bludů a masového vraždění, ale vedle amerického diktátora Trumpa, který je chorý v hlavě a pomatený, a vedle zcela fanatických, pomatených, nezodpovědných a bezskrupulózních masových

2 Billy zde používá starší název Persie pro dnešní Írán; pozn. překl.

vrahů a válečných zapálenců Zelenského a Netanjahu, působí Putin takřkajíc jako »pomatený neználek«, který sice zosnoval válku na Ukrajině, ale je tak prostomyslný, že nevidí, co skutečně přinese budoucnost. Ten hitlerovský Netanjahu – to je nutno speciálně uvést – představuje to největší nebezpečí, že bude fakticky rozpoután zlý světový požár, přičemž právě Netanjahu tvoří vůbec to největší nebezpečí i pro Blízký východ. Současně nejvrchnější »vůdčí síly« v Německu, Francii, Anglii a diktatuře EU jsou natolik pomatené, a navíc zaslepené zmatenou náboženskou vírou, že se svým nacistickým smýšlením, na jehož základě myslí, absolutně ztratily kontrolu nad realitou. To platí zejména v Německu pro kancléře, ve Francii pro prezidenta a v diktatuře EU pro předsedkyni Evropské komise, jakož ale i pro jejich pochopy, kteří je podporují a spolupůsobí s nimi. A útrapami jako obvykle nebudou trpět zločinečtí a všichni ti nezodpovědní státní vedoucí a vraždící vojska, nýbrž populace všech těch zemí stížených válkami. Tak tomu bude v Persii, jako tomu tak už je v Gaze, na Ukrajině a v Rusku. Zvláště je tomu tak již notnou dobu v Pásmu Gazy, kde ten masový vrah Netanjahu rozsévá smrt a zhoubu, jako to bude dělat i v Persii, za což jej budou ještě vychvalovat stejně smýšlející vrazi a pomatenci z řad vlád různých evropských států, a sice na pozadí společně s Amerikou a jejím šíleným a nepřičetným diktátorem Trumpem a jeho potřeštěnými nohsledy. To je to, co je nutno povědět a co bude mít zlé následky, pokud tihle váleční idioti a části stejně smýšlejících národů nebudou konečně zastaveni, přičemž ti jsou přece vesměs neonacisty, když ve svém smýšlení chovají válku, strannost a zaujatost a eventuálně s tím spojují ještě i pomstu a odplatu. Tím jsem zřejmě, jak si myslím, řekl vše, co bylo nutno jasně a zřetelně říci.

Nyní chci ale ještě dopovědět to, co jsme probírali předtím. – Ech, všechny ty talismany, amulety, kletby a přinašeče štěstí atd. představují podle mého uvážení přece tak jako tak jen legendy, jež se zakládají na fantaziích. Podle mých vědomostí a mého chápání je to vše nesmysl, jak jsem se tomu naučil na základě experimentů Sfath. I v případě všech těch talismanů, resp. amuletů atd. je tomu tak, že vykazují zcela přirozeně, od přírody, svůj vlastní kmit, a tedy jistou energii – stejně jako jakákoliv hmota všeho druhu vůbec –, kterou lze za určitých okolností ještě měřit, byť je i nepatrně malá. Talismany a amulety nejsou nic jiného než trikové či reklamní předměty a cetky budící rozruch nebo právě věci, které lidé uctívají zpravidla na základě věrských bludů a které nosí pro ozdobu. Tyhle přívěsky, které na základě bludných představ nosí štěstí či odvracejí neštěstí atd. nebo které v sobě nosí kletbu a smrt atd., jsou v tomto ohledu samy o sobě dočista neškodné a bez síly; jsou to totiž vskutku jen věci, které lidé nosí, které si hýčkají, vláčí s sebou nebo hromadí kvůli své víře, resp. věrskému bludu. Ve své bludné víře, resp. jejím vlivem a právě svými dotyčnými, jen zdánlivými myšlenkami vytvářejí potom to, v co bludně doufají nebo čeho se obávají v tom smyslu, že jim to přinese jejich talisman/amulet. A tak tedy dělají totéž, jako když věří v nějakého Boha, od něž si vyžebraávají pomoc nebo co já vím dalšího, v důsledku čehož si pak nevědomky pomůžou sami a dostanou to, v co doufali, přičemž vlivem svých bludných představ věří, že jim pomohl jejich imaginární Bůh – ačkoliv se toho dopracovali oni sami. A tak je tomu i s tím, v co člověk doufá v tom smyslu, že to způsobí jeho talisman a amulet, neboť on sám si vytvoří to, v co doufá, ačkoliv ve svém bludu věří, že mu vše splňuje ten talisman, resp. amulet. Jedině bludná víra je tedy dle své intenzity tím směrodatným faktorem, který rozhoduje o tom, že se člověk ve svém bludu nevědomky snaží o to a mobilizuje vše, aby se jeho žebrání, jeho přání a naděje atd. vyplnily, jelikož nevědomě dělá vše pro to, aby vše vyplynulo tak, jak si to představuje.

Je-li tomu tak, že nějaká věc, nějaký předmět, objekt, nástroj či aparát atd. v sobě skrývá energii a sílu, již lze vědomě využívat k něčemu konkrétnímu nebo jež způsobuje něco určitého, tak je nevyhnutelně potřebné a nutné, aby tento předmět, aparát či nástroj atd. obsahoval baterii, která musí být nejprve nabita energií z nějakého zdroje, načež až tehdy lze takovou energii využívat, nicméně ta se z baterie spotřebovává a musí být opětovně nabíjena. Ona uložená energie tedy nemůže být dána trvale, ale jen krátkodobě tak, že vyžaduje opětovnou obnovu nabíjením. To tedy odpovídá tomu, co jsem musel ještě

povědět. A budu-li se teď věnovat těm náboženstvím a vysvětlím-li ti to, co mne k jednotlivým z nich momentálně bude napadat, tak to nepůjde v cukuletu, ale vyžádá si to právě svůj čas.

Quetzal To chápu, a není to ani tak podstatné, jelikož dnes, zítra a pozítří mám času dost, a tudíž sem mohu dnes, zítra a pak ještě i pozítří přicházet celý den, a sice proto, abych si vypoaslechl tvá vysvětlení, a také proto, abych se věnoval diktování.

Billy Potom není problém, a tak tedy můžu začít, což chci učinit nejprve tím, že budu tematizovat křesťanství, které je přece zastoupeno zde v Evropě, a tudíž k němu vlastně nemusím povídat mnoho. Pokud se v případě těch ostatních náboženství budu ještě rozpomínat na některé výrazy, resp. pojmy, tak je budu chtít vysvětlivě uvádět, přičemž se budu muset eventuálně podívat, jak se píšou, až mi je budeš v příštích dnech diktovat. To ale nebude hrát velkou roli. Pak tedy uvedu následující:

Křesťanství V takzvaném křesťanském světě je za nejdůležitější symbol věřících křesťanů považován »Kristův kříž«, který je uctíván takřikajíc jako svátost. Má totiž připomínat smrt na kříži »Ježíše«, jenž se nikdy takto nejmenoval, neboť jeho skutečné jméno znělo Jmmanuel. Krom toho existuje ještě »alfa a omega« (A a Ω), což je první a poslední písmeno řecké abecedy a symbol pro počátek a konec, což má tedy představovat obsáhlost, a dle křesťanské víry tudíž i Boha, avšak zejména i »Krista« jakožto prvního a posledního činitele. Křesťanství věřící tvrdí – především katolický papež, celý klérus, černokabátníci a kazatelé z obcí protestantů, katolíků a rozličných sekt –, že kříž měl při utrpení a smrti ukřižovaného spásný účinek, což ovšem veskrze odpovídá lži. »Kristův kříž« údajně představuje i znamení »Krista«, a má také posilovat víru křesťanských věřících. Křesťanství je od doby, kdy jej jeho smyslitelé na základě své prolhanosti a svých výmyslů původně založili, v současnosti staré přibližně 2030 let a údajně se vyvinulo z židovství, což ovšem rovněž představuje lež, jelikož Jmmanuel byl sice synem židovky a žida, avšak nežil podle víry, a tudíž nebyl věřícím – vyučoval totiž Nokodemionovo »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«, jemuž se naučil z iniciativy jednoho učitele z Plejaren. Podnět k tomu dal Plejare Gabriel, když Jmmanuel z Nazaretu rozpoznal v Nokodemionově Učení pravdu a projevil ochotu si jej osvojit a rozšiřovat jej. Byl sice rozeným židem, nicméně rozeznal, že židovská víra, jakož i každá jiná, byla od základu chybná, protože byl schopen pochopit, že správné je pouze vědomé soběstačné myšlení, jímž člověk dospívá k pravé samostatnosti, vnitřní nezávislosti a niterní svobodě, a že člověk není jednoduše jen bytostí závislou na víře. Učil se pak také svobodě a velkým a dalekosáhlým vědomostem, jež v něm pak vlivem Nauky začaly narůstat a hodnotně usměřňovat jeho život, přičemž je také vyučoval. Už jen to odhaluje lež, kterou rozšiřují hlavně všichni ti, kteří tvrdí, že Jmmanuel byl věřící a že »z nehlubšího srdce věřil v Boha«. Především katolická církev živě vyučuje: »Existuje pouze jediné pravé náboženství: »Bůh sám uvedl lidskému rodu na paměť cestu víry, jež mu slouží v Kristu, aby mohl být bez myšlení vykoupěn a být blažený.« Tím je lidem vtlačován do hlavy ústřední prvek křesťanské víry, jenž představuje nestoudnou lež a jenž zní: »Musíš věřit«.

Jmmanuela alias »Ježíše« křesťanské náboženství živě osočuje, že byl popraven jako politický buřič, ačkoliv vše, co na tom bylo politické, spočívalo pouze v tom, že Pontius Pilatus dovolil ukřižování, a sice proti své vůli, jelikož si to židovští »učenci« tehdejší doby tak přáli – oni hráli v židovském společenství důležitou roli a měli navzdory římské okupaci Izraele velký vliv i moc, přičemž měli rozdílné významy a plnili různé funkce. Ti všichni nebyli jen intelektuály tehdejší doby, ale i vůdci a učitelé, a krom toho byli mocnými interprety židovského náboženství a zákonů.

To je vlastně to, co musím o křesťanství krátce vysvětlit, přičemž je za ním skryto více zlého a jinak negativního, než kolik křesťanství věřící dokážou třeba i jen vytušit. Avšak vypátrat tyto věci mají oni sami, až se jednoho dne budou cítit schopni to učinit a vyzkoumat a dovědět se plný úhrn zlé pravdy.

Myslím si, že více k tomu patrně říkat netřeba, neboť přece žijeme v takzvaných křesťanských zemích, a proto by vlastně mělo být vše známé. A vám všem přece mohu vždy postupně vysvětlovat, co o tomto

náboženství budete chtít vědět. Nyní bych chtěl začít hovořit o islámu, přičemž jsem byl v Karáči obdařen jménem »Muhammed Abdulla«, k čemuž ti ještě vyhledám písemnou listinu, abych ti ji ukázal. Jména jsem dostával také ve všech ostatních náboženstvích, a byl jsem jimi tedy i po mnoho let nazýván. Žel k tomu ale nemám žádné doklady, neboť ta jména mi byla jednoduše jen tak dána, a tudíž mám doklad jen o jménu »Muhammed Abdulla«. Ale nyní tedy k tomu, co chci pro jednu povědět o islámu, avšak uvedu k němu – jak jsem říkal předtím – jen některé útržky, které mi momentálně přicházejí na mysl, a stejně přistoupím i k popisu ostatních náboženství:

Islám Co chci o něm vysvětlit, to je následující: Islám je náboženství, které vlastně původně vychází z židovství a křesťanství, avšak zakládá se již na jedné abrahámovské nauce, jež má monoteistické kořeny a jež vyučuje o tom, že existuje pouze jeden Bůh, Alláh, a že Mohamed je jeho posledním vyslancem.

Šaháda představuje islámské vyznání víry a je to první z 5 pilířů islámu znějící takto: »Dosvědčuji, že není Boha kromě Boha, a dosvědčuji, že Mohamed je Božím vyslancem.« Vyslovit toto vyznání je důležitým krokem k tomu, aby člověk přistoupil k islámu. Ten, kdo jej vysloví »přesvědčeně«, bývá ihned uznán za muslima, dokonce i tehdy, když je nevěřící. Věřící často pak ještě dodává: »Allahu Akbar« (Bůh je veliký / Bůh je největší). Toto je samozřejmě pouze domněnka věřících, a je tedy hodnocena jako vstup do islámských kruhů.

Islámská víra požaduje, aby pozemští lidé vedli svůj život tak, aby na onom světě našli štěstí a vnitřní klid. A tak se věří, že islám může člověku navrhnout řešení ke všem problémům. Současně jsou v něm jmenovány jako důležité prvky láska, rovnost a tolerance.

Hlavním symbolem islámských věřících je »půlměsíc s hvězdou« (srpek měsíce se řekne arabsky »hilal«), přičemž onen tenký půlměsíc je v islámu velmi významný, jelikož islámský rok je určován podle lunárního kalendáře. »Půlměsíc s hvězdou« je znázorňován na červeném podkladě a je považován především za symbol sunnitského islámu. Islámským symbolem je rovněž »meč Alláhův« (nazývaný též Zulfiqar a představující také identifikační symbol alevitů), který má dvojitou špičku a který šíité pokládají za posvátný. Jedná se o meč, který je zejména v šíitské tradici považován za symbol Božského vedení, spravedlnosti a moci. Je připisován chalífovi Alímu ibn Abí Tálibovi, jenž je pokládán za důležitého.

Hlavním symbolem islámu je měsíční srpek (arabsky hilāl) se hvězdou na červeném podkladě, přičemž tento symbol zdomácnil v sunnitském islámu.

Mimoto přirozeně obecně existují ještě další islámské symboly, a sice takové, jež se v islámu všeobecně využívají a jež mají samozřejmě též pozitivní význam. K nim patří kupříkladu půlměsíc a hvězda, Ka'ba v Mekce nebo zelená barva. Islám je světové náboženství, které má zhruba 2,5 miliardy zastánců (muslimek a muslimů), a je tedy uváděno jako druhé největší, představující asi jednu čtvrtinu světové populace.

Sunnité tvoří v islámu největší směr víry a zahrnují celosvětově asi 80–90 procent islámských věřících. Jsou označováni také jako »Ahl as-Sunna wa-l-ğamā'a«, což znamená přibližně »Lidé sunny a společenství«, a jsou náboženským společenstvím zastánců prorocké tradice. Krom toho zastávají názor, že jsou spolu se všemi skupinami islámské víry – s výjimkou šíitských »odmítačů«, tzv. rāfida – zastánci chalífátu chalífy Abū Bakra, Umara ibn al-Chattāba a Uthmāna ibn Affāna. Tito věřící jsou přívrženci prorocké »sunny« a těch, kteří ji následují, avšak nikoliv ve smyslu štěpení a sektářství. Mimoto je nutno říci, že v islámu jsou zakázány všechny omamné prostředky, tedy alkohol a drogy všeho druhu, jak je to popisováno již v koránu.

Kromě ostatních uskupení představují sunnité a šíité dvě největší vyznání v islámu. Šíité jsou v islámu zastoupeni asi 15 procenty věřících a zastávají víru, že Mohamedovo následnictví a vedení společenství náboženské víry vypadá jinak, než jak se ostatní domnívají.

V islámu je důležité číslo sedm (7), neboť to pro věřící znamená »Sedmé nebe«, jež se chápe jako místo poslední transcendentální blaženosti, do něž údajně zvěstovatel Mohamed vstoupil.

A co je ještě nutno povědět: V islámu jsou přijatelná a v pořádku všechna dobrá znamení a/nebo omen (předzvěsti), protože pro věřící znamenají důvěru v Alláha, a tudíž může být vše skutečně pouze dobré. Tak tomu ovšem není v případě IS – což je zkratka pro »Islámský stát« –, a proto o něm nelze říci nic dobrého, stejně jako ani o rovněž zločinecké vražedné organizaci »al-Káidě«, jak dokazuje vražedný čin, jenž byl proveden roku 2001 útokem na Věže, tedy proti Světovému obchodnímu centru v New Yorku, které jím byly zničeny. V případě těchto vražedných uskupení se vskutku jedná o fanatické zločinecké organizace, jež si lživě nárokuje, že sestávají z islámsky věřících členů. Ve skutečnosti je však »Islámský stát« uskupení politických vrahů, kteří si kladou za cíl převzít moc v Iráku a Sýrii a prosadit tam přísná, fanatická islámská pravidla. Proto také vyzývají všechny zastánce neislámských náboženství k tomu, aby opustili Irák, jinak jim bude hrozit násilí a vraždění. Všichni členové tohoto zločineckého uskupení jsou politicky oklamání, což platí rovněž pro členy »al-Káidy« (al-Ká'idy), jejichž konečný strategický cíl spočívá v tom, aby fanaticky zřídili sunnitskou teritoriální a fundamentalistickou ideologii a vládu. Za tím účelem mimo jiné potírají zájmy a systémy západních států, čímž si přejí tohoto pomateného cíle dosáhnout.

»Al-Káida« není tedy nic jiného než IS, tedy vražedná organizace, která je na stejné úrovni jako NATO a všechny regulérní armády, jež nepředstavují nic jiného než organizace vrahů. »Al-Káidu« založil bohatý Usáma bin Ládín (*pozn. z internetu; rodným jménem Usáma bin Muhammad bin Avad bin Ládín*), radikálně islámský vůdce teroristů z Rijádu v Saúdské Arábii, syn bohatého stavebního podnikatele a zakladatel sítě »al-Káida«, která je odpovědná za teroristické útoky z 11. září 2011. Bin Ládín vyzýval k násilným činům, k »džihádu« (arabsky svatá válka) proti západnímu světu a stal se symbolickou figurou islamistů, kteří nesmějí být chápáni jako islámští věřící, jelikož islamisté jsou v zásadě političtí vrazi a zločinci a s náboženstvím islámu vlastně nemají nic společného – lživě se k němu sice »vyznávají«, ale ve skutečnosti jsou to teroristé a vrazi bez svědomí, stejně jako členové IS. A tak to přece opět vyplyne i v budoucnu, neboť v Sýrii přece upláchl ten diktátor Assad a i tam přece nastane rozmach fanatismu, jelikož vím, že tam opět vznikne islamistický stát, načež tam budou zase jednou vládnout ďábelské poměry. Nuže, odkláním se od toho, co chci vlastně povědět a co se může odehrávat u fakticky poctivých a dobrých islámských věřících: Pokud se tedy stane něco neobyčejného, tak vyslovují du'ā, což je osobní podoba prosebné nebo děkovné modlitby přísně islámských věřících a forma vzývání Alláha. To je modlitba, která může být vyslovována v každé denní i noční době a je jiná než modlitba rituální (salāt), která je předepsána a má být v určitých časech vyslovována. Du'ā je velmi podstatná součást/komponenta islámského života, neboť muslimové věří, že jí osobně komunikují s Alláhem.

Podle muslimské, resp. islámské víry je osud člověka určen již v mateřském lůně a má jej takříkajíc »napsán na čele«, přičemž tento osud je nezměnitelný, a tedy určený Alláhem. Z toho důvodu žádný člověk nemůže ujít svému »předurčení« (arab. kader), resp. osudu, neboť podle islámské víry věci nevyhnutelně přijdou tak, jak je Alláh určil.

Co je ještě nutno zmínit, se týká talismanu, resp. amuletu »oko«, který je využíván také u různých dalších náboženství po celém světě a jenž má odvracet »zlý pohled«, což je přirozeně zcela nesmyslná víra.

Amulet »oko«, který lidé nosí i jako ozdobu, je znám jako ochrana před »zlým pohledem« a je plně v trendu a mnozí lidé jej používají. Jako symbol je znázorňován na fotografiích bludně věřících a je jimi nošen i jako talisman, jelikož věří, že je chrání před zlým pohledem (nazar) i před černou magií, kterou používají zlovolníci. To ovšem není nic jiného než široce rozšířená bludná pověřivost a naprostá pomatenost, která je navíc i naprosto neislámská, a nadto je používání tohoto symbolického oka tzv. »širk«, tedy něco zavrženíhodného, jelikož znamená nevíru v Alláha. V islámu je tím totiž provozováno

modloslužebnictví a modlářství, neboť to znamená, že Alláhovi je připisováno, že má k sobě přidružené bohy, kvůli čemuž by tedy již nebyl jedním a jediným Bohem, a vyvstal by z toho tedy polyteismus.

K islámu a kolem něj bych toho mohl říci ještě mnohem více, ale výše vysvětlené by mělo prozatím stačit a mělo by vám to zprostředkovat jistý dojem, jenž vám může pomoci k tomu některým věcem porozumět.

To, co jsem vysvětlil, je tedy vlastně to, co mi o islámu momentálně procházelo hlavou v myšlenkách, avšak to, co jsem mohl povědět, představuje jen nepatrný zlomek celku. Celkově je ovšem ještě potřeba zmínit některé věci, kterým jsem se naučil mimo jiné o následujících náboženstvích:

Alevismus
Baháismus
Buddhismus
Křesťanství
Hinduismus
Jezidismus
Židovství
Sikhismus

Alevismus Alevitky a Alevité věří, že všechno stvořil jejich Bůh **Hak** a že je částí všech věcí a živočichů, tedy i částí člověka. Alevité tedy mají ve svém věrském instrumentáriu – jako každé jiné náboženství – Boha, kterého nazývají Hak. Zásada alevismu se uvádí v tomto znění: »Nehledej Boha v cizině! Bůh je v tobě samém, pokud máš čisté srdce.«

(K tomu všemu chci povědět, že by to vše bylo přece správné, kdyby nebyl zatahován do hry Bůh, ale právě Tvoření, které jakožto příroda – jelikož pro něj nemáme jiné označení – představuje v celém Univerzu veškerou existenci všeho jsoucího. Krom toho by zásada alevitů byla správná, kdyby nebyl zapojován Bůh, a kdyby tedy ta zásada zněla zhruba takto: »Nehledej své lidství a pravdu v cizině! Svoji evoluci, to, jak se učíš správnému způsobu života, důstojnost a čest ve vztahu ke Tvoření a rovněž i své chování a pravé lidství si určuješ ty sám, pokud jsi ochoten to rozpoznat a následovat.«)

Víra alevitek a alevitů hovoří o tom, že člověk má nesmrtelnou duši a že v případě, že se stane dokonalým, se touto duší s Bohem Hakem opět sjednocuje. (Otázka: ono OPĚT je zde pochybné, neboť jakpak a pročpak od Boha Haka odpadl?) To se mu ovšem podle této víry může podařit jen tehdy, když bude stále pracovat na tom, aby rozřešoval konflikty a odstraňoval ze světa problémy a aby také ve všech ohledech docíloval shody se svými spolubližními. Víra alevitek a alevitů hovoří též o tom, že jim Bůh Hak při všech věcech a podnicích atd., jakož i v celém životě, pomáhá a dodává sílu. Avšak vposled vyovídá víra a přesvědčení alevitů o tom, že nakonec nese za každé jednání a konání odpovědnost výhradně sám člověk. (Což je i naprosto správné, jak bych rád uvedl.)

Samozřejmě existují v alevismu různé směrnice, jež musejí věřící dodržovat nebo by tak přinejmenším měli činit, nicméně tyto směrnice nejsou téhož druhu jako zákony, příkázání či zákazy atd., jaké jsou běžné u jiných náboženství či v nich. Podle tradice prý jeden učenec alevitů řekl: »Člověk má ovládat svůj jazyk, svá boky a své ruce.« To patrně znamená, že se má člověk stále zachovávat pod kontrolou, takže nemá být násilný (má ovládat ruce), nemá pomlouvat, svářit se, lhát a podvádět atd. (má ovládat svůj jazyk) a nemá se dopouštět zvrhlého sexuálního konání (má ovládat své boky). Člověk tedy nemá impulzivně následovat svoji první myšlenku, která mu přijde na mysl nebo která jej podněcuje udělat něco, co není správné a oprávněné.

Místo zákazů a příkázání existuje u alevitů hodnotový systém, který věřící stupňovitě vyučuje o správných způsobech, pokud jde o to, co je dobré či špatné, správné či chybné, resp. pozitivní

či negativní. Aby to pochopili správně, je tato nauka rozdělena na 4 brány, z nichž každá je opatřena 10 stupni, jimiž si musejí projít. »Mürit« (turecky žáci) jsou rovněž podporováni takzvanými »duchovními«, již se nazývají »rehber«, což znamená turecky přibližně »vůdci« nebo jednoduše průvodci. Ony »čtyři brány« jsou zvláštní tím, že sestávají z náboženských a morálních návodů, jež se zejména zaměřují na to, aby bylo umožňováno dobré soužití lidí. Tato alevitská cesta, zvaná též »yol«, je opravdový učební proces sloužící tomu, aby studující, resp. věřící přesně věděl, co je správné či chybné či co je dobré a špatné.

Bahaismus Historie náboženství bahá'í začíná zjevením, jehož autorem byl Sajjid Alí Muhammad a které se označuje také jako »Báb« (arabsky »brána«). Zmíněný muž byl zakladatelem bábismu. Druhou důležitou osobou byl Mirza Husajn Alí Nuri, který byl nazýván »Baha'u'llah« (arabsky »Nádhera Boží«) a jenž byl faktickým zakladatelem náboženství bahá'í. Všechno vlastně započalo tím, že vystoupil šejk Ahmad al-Ahsā'ī a také Sajjid Kāzim Rashti, a že vznikl šajchismus. (Šajchismus je reformní hnutí uvnitř islámu a jeho zastánci při očekávání Posledního soudu hledali Mahdího, tedy Mohamedova následníka. Jako šajchiové se nazývají šíitští muslimové, kteří následují moudrého učitele ší-iy, tedy právě **šejka Ahmada ibn Zainiddin Ahsā'ī**. Šajchismus nebo též šejchismus představuje nejmladší ze tří škol takzvaného »dvanáctého šíitského islámu«. Tento islám byl založen již v raném 19. století šejkem Ahmadem al-Ahsā'ī, jenž zemřel roku 1826. Nauka však od té doby zůstávala kontroverzní, přičemž kvůli ní byli tehdy popravováni různí lidé, nicméně pak byla v polovině 19. století akceptována a získala si jistou část zastánců, kteří se řídili nároky Bábu. Tak bylo tedy vytvořeno jádro nového hnutí bábismu, z něž nakonec vzešlo i náboženství bahá'í, což ovšem není podstatné a nemá to být blíže vysvětlováno. Tak vzešla víra šajchiů a všechny ty náboženské a morální názory – tedy jak základní principy, tak i jednotlivosti –, jež pocházejí z »Knihy Boží«, a rovněž i tradice proroků a poselství imámů. **Když to řeknu prostě a rychle, tak šajchismus sestává ze šíitů, kteří se všichni pokoušejí řídit předpisy imámů, kteří jsou údajně bezchybní a představují dvanáct následovníků a potomků proroka.)**

Věřící bahá'í používají jako symbol často, resp. zpravidla hvězdu, jež je opatřena devíti paprsky. Tak je tomu z tohoto důvodu: V náboženství bahá'í hraje vskutku velkou roli číslo 9, neboť toto jednomístné číslo představuje pro věřící nejvyšší dokonalost a jednotu. Jedná se o náboženské společenství, které vlastně původně vzniklo již před více než 170 lety, a sice jako odnož islámu. Tehdy působilo 18 apoštolů, mezi nimiž byla jedna žena, které bylo dáno čestné jméno, a to »Útěcha očí«, a tato žena měla velmi značný vliv na tehdejší rané feministky.

Víra bahá'í byla ale jako svébytné náboženství doopravdy založena až v šíitském islámu v Persii (dnešním Íránu), přičemž v sobě slučuje prvky jiných náboženství a vznikla v 19. století. Za mateřské náboženství víry bahá'í je považován islám, který byl obšlehnut z křesťanství, a tudíž z něj vzešel, avšak mezi všemi těmito náboženstvími existují markantní rozdíly. A to přesto, že věřící bahá'í věří v Mohameda jako proroka Božího a v korán jako Boží slovo křesťanství a židovství. »Nauky« bahá'í stvrzují, že islám, křesťanství a judaismus představují vždy pravé, Alláhem zjevené a pravdivé náboženství; proto mohou členové tohoto věrského společenství bezmezně souhlasit s tradičními slovy islámské šahády (pozn.: s vyznáním islámské víry). Co znamená slovo šaháda, to jsem vysvětlil při popisu islámu.

Podíváme-li se na kořeny náboženství bahá'í, tak ty najdeme v podstatě v židovství, křesťanství a islámu, a sice v jeho šíitství, neboť z nich se bahaismus vyvinul, přičemž všechny tyto směry víry jsou si v zásadě příbuzné, jelikož jeden »okukoval« od druhého, takže se všechna tato náboženství vyvinula pospolu a všechna věří pouze v jednoho Boha.

Konečným zakladatelem bahaismu byl Baha'u'llah, který vyrůstal v Persii – dnešním Íránu – s islámskou vírou. Zprvu promlouval zejména k islámským věřícím, ale později psal dopisy věřícím různých náboženství, přičemž prohlašoval, že své boží poselství určuje pozemšťanům, jakož i to, že všechna náboženství vycházejí z téhož zdroje. Z tohoto důvodu se četné obsahy bahaistických spisů odvolávají

i na minulá náboženství, jakož právě i na jejich takzvaná »svatá písma«, zejména na korán, bibli a tóru. Mnohé obsahy speciálně bahaistické nauky připomínají islámské náboženství, s nímž zakladatel náboženství bahá'í přece vyrostl. Podobně jako v islámské víře znějí přece i poučení o nauce Boží, resp. o vztahu lidí k jejich Bohu, jakož i o bohubíém životu. Velmi mnoho věcí tu nepřipomíná pouze islám, ale především i židovství a křesťanství, nicméně cíl náboženství bahá'í je úplně nový. Jinak než vůbec všechna ostatní náboženství se bahaismus zasazuje o jednotu lidstva a jeho faktické lidství. Vysvětluje, jak spolu mají lidé pokojně a rovnoprávně soužití a že každý člověk je za všechno sám odpovědný, stejně jako to, jak se smí každý člověk všude na světě cítit jako doma.

A to odpovídá tomu, jak to vyučuje i Nauka Nokodemionova, kterou rozšiřuje FIGU, a sice v podobě »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«, které ovšem nezná žádného Boha ani jiné božstvo, ale výhradně a pouze Tvoření, jež ve svém nesmírném, celouniverzálním prostoru skrývá 7 Univerz, z nichž každé se nalézá v jiné dimenzi a všechna jsou na sobě nezávislá. A Nokodemionova Nauka vyučuje, že Tvoření je výlučně všezahrnující a nepersonifikované Tvoření a existence všeho jsoucího.

Když to pochopitelně ozřejmím jinými pojmy a slovy, tak Tvoření představuje přírodu, celé její zvířectvo a rostlinstvo, jakož i obsáhlý kosmos a úhrnné Univerzum, to jest také gigantický prostor a v něm existujících 7 Univerz, jež se ovšem nacházejí v jiných dimenzích, a proto se vzájemně nedotýkají. Mimoto v sobě každé jednotlivé Univerzum skýtá kromě dimenze přítomnosti rovněž i nesčetné dimenze minulosti a budoucnosti.

Jakýsi »Bůh« nebo »bohové«, stejně jako ani údajná a neexistující »duchovní bytost« libovolného duhu, by ani malým dílkem nikdy nebyli schopni se v tomto ohledu Tvoření jakkoli vyrovnat. Tvoření nemá být nikdy a žádným způsobem velebeno, avšak má být s upřímnou důstojností a ctí váženo, neboť pouze ono představuje energii a sílu všeho BYTÍ, a tedy vší existence. Člověk je přitom výhradně odpovědný sám za sebe a za své blaho i nezdár, a musí ve vší poctivosti a počestnosti sám vytvářet mír a také svobodu, a sice bez svárů, válek, nepřejčnosti, hádek, vraždění, zabíjení, lhaní, podvádění, nadutosti, neodpovědnosti, lhostejnosti a vždy také bez zvrhlostí, lačnosti, dychtivosti, násilí, nenávisti, odplácení, mstění, zlodějství a jiných nepoctivostí a mnoho dalšího.

Náboženství bahá'í zastává víru a představu, že se stále objevují nová zjevení, přičemž věřící věří rovněž v Mojžíše, Ježíše a Mohameda, avšak jejich nejdůležitější zjevitel je vždy jen Baha'ú'llah, jenž zemřel přibližně ve věku 75 let. On by tedy faktickým zakladatelem bahaisu a je doposud považován za posledního Božího vyslance.

Avšak Baha'ú'llah rovněž »vyučoval«, že »oběť Ježíše Krista« byla kromobyčejná, neboť touto obětí »Ježíš očistil svět«. Baha'ú'llah také »vyučoval«, že ti, kteří Ježíše Krista neakceptují, se sami okrádají o možnost smět spatřit »tvář Boží«. Jak mi bylo soukromě řečeno, tak spisy bahaisu prý hovoří o tom, že sám »Ježíš Kristus« zanechal nějaká písma (**což je ovšem holá lež, neboť Immanuel nepsal žádné dopisy ani jiné písemnosti, jež by se dochovaly. BILLY**). U věřících bahá'í je »nejsvětější knihou« kitáb-i-aqdas a tu Immanuel nenapsal. Je pro všechny bahaisty jedním z nejdůležitějších spisů, neboť v ní je psána nauka o Bohu, jakož i zjevení a náboženské povinnosti, a to vedle mnohem více než 100 dalších knih a mnoha spisů, jež prý obsahují zjevení o »Bohu«.

Cílem bahaisu je »jednota lidstva v jeho rozličnosti«. Krom toho mají bahaisté pro své náboženství ještě i jiná označení, jako kupř. v arabském písmu utvořené jméno baha, které značí »nádheru«. Perským zakladatelem náboženství bahá'í, »nádhery Boží«, byl Baha'ú'llah z Teheránu. Ten tvrdil, že je Božím vyslancem a že vyučuje, že jeho zjevení spočívá v tom, že existuje impuls k zušlechťování lidského charakteru, jakož ale i společenský pokrok. On tedy předával lidem »nádheru Boží«, resp. bahaismus, jenž byl založen asi před 150 lety, tedy v 19. století. Lidé údajně jeho příchod a jeho poselství již očekávali, neboť Báb jim prý obojí ohlásil.

Když to zopakují: Náboženství bahá'í začíná zjevením Sajjida Alí Muhammada, který měl titul »Báb« (arabsky »brána«) a byl to faktický zakladatel bábismu. Další a druhou důležitou osobou byl Mirza Husajn Alí Nuri, to jest Baha' u'llah (arabsky »nádhera Boží«), což byl zakladatel náboženství bahá'í. Vše ovšem začíná působením šejka Ahmada al-Ahsā'i a Sajjida Kāzima Rashtiho v šajchismu.

V bahaismu vlastně nejsou zákazy, ale doporučení, jako například ta, že člověk má zanechat svárů, bojů a válek, jakož i slovních hádek o záležitostech víry, pití alkoholu a konzumování jiných drog. Totéž platí i pro kouření, k čemuž patří i cigarety a jiný tabák, avšak na pití kávy a čaje se to nevztahuje.

Na celém světě existuje asi 8 miliónů bahaistů – tady ve Švýcarsku jich je zřejmě asi 1300 až 1500 –, přičemž přibližně čtvrtina z nich žije v Indii. V Persii, resp. v Íránu jich je asi několik set tisíc, přičemž i po celém světě existují ve všech zemích jejich malé skupiny.

Všichni bahaisté se při modlitbách obracejí směrem ke svatyni ve městě Akko v izraelské Haifě, přičemž tato svatyně Bábu je i hrobem faktického náboženského zakladatele bábismu.

Tento hrob a tato svatyně představují pro bahaisty svátost.

A když se bahaisté modlí, tak mohou své modlitby vyslovovat nahlas nebo i jen pěstovat v myšlenkách, ale právě tak i zpívat, a mohou při nich jak klečet, tak i sedět nebo stát. Důležitý je však uctivý vnitřní a vnější postoj, jenž je plný respektu před jejich »Bohem Stvořitelem«, jenž nemá faktické jméno, a proto je nazýván jen jako »Všenádherný«, jakož i »Milosrdný«, »Všemilovný«, »Vševědoucí«, »Všemohoucí«, »Všemocný«, »Všemoudrý« a také jako »Nesrovnatelný« a »Pomocník«. Tak tedy bahaisté vyjadřují »Boha«. Příkázání ke stravování v bahaismu nejsou, odhlédneme-li od toho, že se doporučuje »nepožívat« alkohol ani jiné drogy. Bahaisté mohou pojídat vepřové maso – na rozdíl od muslimů, kteří to mají doslova zakázané. V bahaistických spisech se ovšem věřícím přibližuje, že je zdravé stravovat se rostlinnými produkty a že je třeba je preferovat, tedy zeleninu, zrna, ořechy a ovoce atd., takže v bahaismu není speciální vyhláška stanovující potravinový řád.

Alkohol a jiné drogy jsou v každém případě tabu. Cíl náboženství bahá'í spočívá v tom, aby jednoho dne všichni lidé na Zemi žili vegetariánsky. Pro bahaisty je, jak bylo řečeno, tabu alkohol a jiné drogy, neboť jsou nezdravé a zakalují rozum a obecně i zdraví, a dokonce i soudnost. Věřící se zpravidla také zříkávají pralinek, zmrzliny a jiných pokrmů, pokud obsahují alkohol.

Bahaistické náboženství znamená, že spolu dva partneři hlavou i srdcem navážou pevný vzájemný vztah při upřímné náklonnosti, přičemž se také oba s velkou pečlivostí snaží při vzájemném vztahu dle svých nejlepších možností přesně vyzkoumat povahové rysy toho druhého a důvěrně se s nimi seznámit. Jen tím může být zajištěno a garantováno, že mezi oběma vzejde pevný svazek a že budou pěstovat celoživotní vztah.

Baha' u'llah se tedy roku 1817 narodil v perském Teheránu jako syn šlechtické rodiny, jeho jméno znělo Mirza Husajn Alí Nuri. Jako dítě měl údajně dobrý charakter a byl velmi chytrý. Na císařském dvoře mu prý byl v pozdějších letech nabídnut vysoký post, avšak on jej odmítl a místo toho se zasazoval o chudé a nemocné. Proto začal být prý velmi rychle známý a vstoupil ve známost jako »otec chudých«.

Baha' u'llah prý slyšel o Bábově nauce již jako mladý muž a Bába a jeho cíle podporoval. Za to byl prý vsazen do žaláře, stejně jako mnozí další Bábovi věřící. Jen proto, že se o něj zasazovali četní důležití lidé a věřící, byl z vězení v Teheránu opět propuštěn. Avšak byl spolu se svou rodinou z Persie vyhoštěn, a sice do Bagdádu v sousední zemi. Odtamtud byl roku 1863 vykázán do Istanbulu, kde zvěstoval lidem své »poslání«.

Ve vězení prohlašoval, že mu hlas zvěstoval, že je tím zaslíbeným, jenž byl ohlašován již proroky dřívějších náboženství. Proto prý přináší novou nauku, kterou je potřeba zvěstovat za účelem pokojného soužití všech lidí na celém světě. Na základě tohoto prohlášení se pak od té doby nazýval »Baha' u'llah«.

a své náboženství pak jako »nádheru Boží«. Uváděl svůj bahaismus ve známost v širokých kruzích, všude, kde toho byl schopen, přičemž také v četných dopisech zvěstoval svoji misií vládcům své doby, jež vyzýval k tomu, aby již nikdy nevedli další války a nadále vládli svým národům spravedlivě. Všem vyličoval, že ona nová nauka pochází od Boha a že představuje pravdivé a faktické zjevení, stejně jako pravou Božskou úlohu. Podle něj, Baha'ú'llaha byla také pojmenována víra bahá'í, resp. bahaismus.

Buddhismus Za zakladatele buddhistické víry se mylně považuje Siddhártha Gautama (Buddha), narozený v Lumbiní (dnešním Nepálu), před cca 2590 lety. Byl to indický učitel moudrosti a jeho čestný titul byl »Buddha«, »Ten probuzený«. Siddhártha Gautama přinášel »učení sebepoznání a sebevzdělávání«, které z velké části vytvořil na základě svých vlastních prožitků a také díky cenným výukám od Plejare Sfath, nicméně ve svém původu z podstatné části plynulo z jeho vlastních zkušeností.

»Buddha« byl ale vskutku jen titul, resp. označení pro to, čeho se asketicky dopracoval svým přísným myšlenkovým světem. Byl údajně »náboženským zakladatelem« buddhismu, což ale nesouhlasí, neboť jeho pravlastní učení bylo úplně jiné, když si jej namáhavě osvojil na základě svých vlastních asketických zkušeností a když jej s pomocí Sfath doplnil a optimalizoval. Toto učení tedy vpravdě již ve svém původu nebylo náboženstvím, nýbrž »životní naukou«, »naukou cesty vedoucí k tomu, jak si sám osvojit své vlastní mentální schopnosti«. A tím byl a je míněn asketický učební proces, zkušenost a vědění, jež se plně přimykají k rozumu, soudnosti/úsudku, a tedy i k intelektualitě, a jsou tedy naprosto vzdáleny jakékoliv religiozitě veškerých náboženství.

Již v dobách Siddhárthy Gautamy se příslušníci jedné tajné sekty jménem »Shivan« opovažovali se označovat za »povolané« a »vědoucí« a označovali Siddhárthovu nauku za zlé iluze a výplody fantazie. Tato sekta, jež tehdy ve skrytu působila a jež od tehdejší doby staré asi 2800 let tajně existovala přibližně po 600 let, obhajovala ideu, že lze uskutečnit »silově energetický rozvoj myšlenek a vůle«, což její členové od té doby pro sebe nazývali »naukou žebříku k osvětlení« a následně »nirvánou«. Vposled se z toho stala »nauka Buddhova« a »buddhismus«, který ovšem s učením Siddhárthy Gautamy neměl již mnoho společného, zato však s iluzemi a fantaziemi, přičemž se v tomto smyslu zachoval do dnešní doby. Po smrti Siddhárthy Gautamy se tato sekta i nadále snažila jeho nauku podle své ideje podrývat a dohnala vše až tak daleko, že se zfalšovaná nauka vyvinula v pomatenou víru. Ta sekta se asi před 2200 lety rozpadla a vzešel z ní buddhismus dnešní podoby, který se štěpil do různých sekt, jež jsou dnes zastoupeny takřkajíc po celém světě.

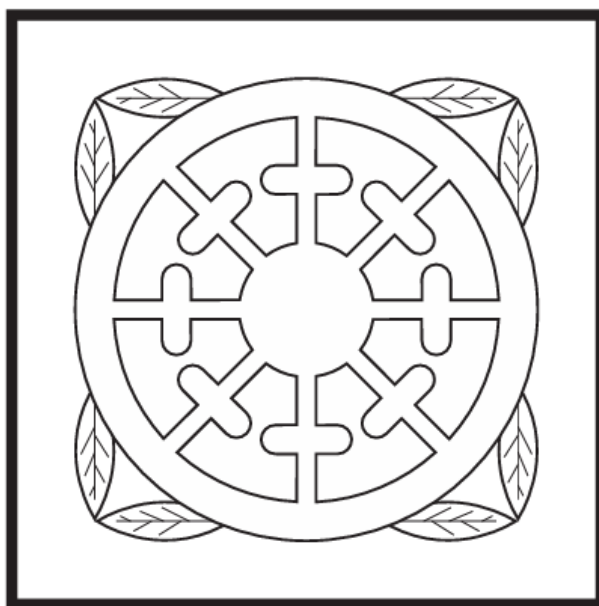
Symbol dharmachakra (sanskrt) nebo dharmachakra, tedy »kolo zákona« (čakra = kolo; dharma = zákon) vytvořil Siddhártha Gautama (»Buddha«) společně se Sfath a nadále jej používal, když ve velmi širokých oblastech zvěstoval a vyučoval své učení, tedy právě to, které bylo sice skutečně jeho, avšak nepocházelo jen od něj, nýbrž částečně i od Sfath. Toto učení vzbuzovalo velký rozruch, jakož ale i nepochopení a nepřátelství, zejména ze strany oné tajné sekty Shivan.

Symbol dharmachakra – jenž vznikl ve spolupráci se Sfath, který se při cestách do minulosti se Siddhárthou Gautamou spřátelil – představuje kolo s 8 paprsky, jež mají připomínat 8 důležitých ctností, podle nichž mají lidé žít a které vypadají tak, jak jsou dány již od nepaměti životní Naukou Nokodemionovou, tedy v obsáhlé podobě všech výsostných pozitivně-vyrovnaných hodnot, jež plynou z

»Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«

a jež Sfath předal Siddhárthovi Gautamovi, který je ve velmi širokých oblastech vyučoval. A tyto hodnoty zde mají být nyní jmenovány, a sice v podobě, v jaké je poskytl Sfath a v jaké je poučně skýtal i Siddhártha Gautama. Byly sice po jeho skonu od základu zfalšovány, avšak mají zde být nyní reprodukovány ve správné podobě, v jaké jsou velmi přesně stanoveny Sfath podle prastaré Nokodemionovy Nauky a v jaké je od Sfath obdržel i Siddhártha, jenž je pak také předával dále jakožto

učení. Toto učení v podstatě začínalo symbolem dharmáčakry, resp. vysvětleními 8 paprsků kola, a sice veskrze srozumitelně následujícím způsobem:



(Pozn.: Symbol Učení Tvořivé energie – »šťěstí«)

1. Správné poznání (samma ditthi):

Chápání učení Siddhárthy Gautamy je věnováno zcela obzvláště 4 ušlechtilým pravdám, které zde představují hlubokou nauku podmíněného vznikání tohoto:

- a) životního utrpení a bolesti,
- b) při rozeznání skutečných příčin,
- c) jejich zvládnutí a ukončení,
- d) ve svobodě při ukončení všeho utrpení a bolesti při skončení života.

2. Správné smýšlení (samma sankappa):

Člověk si vypracovává dobrý, hodnotný, vyrovnaný a blahodárný myšlenkový, pocitový a emoční svět a dává mu vzejít; vypracovává si tedy obsáhle v pozitivním smyslu zcela nejlepší vyrovnanost; rozpoznávání a uznávání pravdy; jasné zření; poctivost; soucit, štědrost, dobrotivost, empatii; ochotu pomáhat; spolehlivost; důstojnost a čest; respekt; cílevědomé snažení; lásku; pokojnost; náklonnost; schopnost se prosadit; rezilienci (odolnost) při sebevnímání, optimismus, seberegulaci, akceptaci, orientaci na řešení, na budoucnost a na jednání; schopnost vyvarovávat se negativních myšlenek; negativních pocitů; negativních emocí; negativních nehodnot; žádostivostí; neřestí; pomsty; odplaty; chlípnosti; deprese; urážení/urazenosti; zášti; závisti; závislosti (mánie); odvety; nepřátelství; mizantropie; pochybnosti; vzteku; pokořenosti/pokořování; narcismu; falešnosti; zloby; touhy po uznání; netolerance; hněvu.

3. Správné mluvení (samma vaca)

Člověk nikdy nelže; nikdy nevede nepravdivé řeči; vyvarovává se urážlivých řečí; straní se škodolibé mluvy; používá stále jen poctivou mluvu; volí stále opravdovou mluvu; jemná (vlídná/mírná) mluva plodí klid a důvěru; konstruktivní mluva; klidnou mluvou vzniká důvěra a jsou řešeny problémy; pokojná mluva plodí přátelství; člověk nikdy nevede chvástavé řeči, neboť to přináší těžkosti,

nedůvěru a nepřátelství; vést namyšlené řeči plodí odpor a averzi; vést zlé řeči plodí nevoli a hrubý odpor; každá mluva vedená klidně předchází všem sporům atd. ...

4. Pravé jednání (samma kammanta):

Pravé jednání nikdy nezraňuje; pravé jednání se straní kradení a podvádění; pravé jednání upouští od všeho sexuálního zneužívání; pravé jednání se straní všeho zvrhlého a nesprávného; pravým jednáním se počestný člověk nedopouští žádných neoprávněných obchodů atd.

5. Pravé žití (samma ajiva):

Člověk vede pravý život, jímž se nikdy nezaměřuje na zabíjení ve válkách, při pomstě, odplatě a trestání, a rovněž ani na kradení, podvádění, vraždění, zneužívání či cokoliv, co se zakládá na ilegálním jednání, neboť se svým smýšlením a usilováním stále orientuje na poctivost, spravedlnost a odpovědnost.

6. Pravé snažení (samma vayama):

Počestný člověk žije stále ve snaze vyvarovat se negativních myšlenek a pocitů, pěstovat pozitivně-vyrovnaný myšlenkový svět, vyvíjet v každodenním životě a bytí vše pozitivní a také to kultivujícím způsobem uskutečňovat.

7. Pravá dbalost/pozornost (samma sati):

Schopnost při pravé pozornosti/dbalosti pozorovat prostřednictvím své pravlastní Tvořivé životní energie svůj vlastní myšlenkový svět a skrze ni vše vědomě správně posuzovat a řídit s tím, že člověk nikdy nic nevědomě či vědomě neodsuzuje, ale uvádí to rozumně a vědomě svým poradenstvím na pravou míru, čímž se také vědomě evoluuje, a tím dovádí smysl života k rozkvětu, působnosti a naplnění.

8. Pravá koncentrace (samma samadhi):

Vývoj mentální jasnosti až k mentální a meditativní koncentraci přináší pozornost ve vztahu ke skutečnosti a její nezvratné pravdě.

Toto je oněch 8 ctností, jež jsou spolu úhrnem spojeny a tvoří jeden celek. Vzájemně se podpůrně doplňují a podporují u člověka etickou a hodnotnou životní cestu, která je v každé situaci a době aktivně ožívána Tvořivou energií, posiluje všechny ctnosti, a když je člověk vykonává, tak jej vede k tomu, že se vyhýbá všem negativním důsledkům, čímž je schopen rozsévat vše pozitivní a dovádět to ke vzkvétajícímu působení.

Těchto 8 ctností, jež byly dány také Siddhárthovi Gautamovi podle »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«, popisoval on zcela a úplně podle toho, jak mu byly dány. A ony nejsou myšleny speciálně jen pro buddhisty, nýbrž i pro všechny lidi na Zemi, kteří jsou ochotni se na ně soustředit, osvojit si je a chtít kráčet po cestě sebeosvobození.

To vše vypovídá rovněž o tom, že se vyskytuje 8 skupin symbolů štěstí, jež byly původně používány v Indii, jako kupř. při buddhistických obřadech a dále též při uvádění do úřadu nebo při korunovaci krále atd. Tyto velmi dávné symboly, jež byly shrnuty ve skupinách, byly tyto: Otisk ruky, hákový kříž, hákový uzol, trn, rybí pár, váza s pokladem, láhev s vodou a obřadní šál.

Buddhismus má také nirvánu, která pro buddhisty znamená nejvyšší štěstí, přičemž je v této souvislosti vždy dobré mít za přítele osvíceného nebo jej potkat, neboť s jeho pomocí a prostřednictvím jeho světla,

resp. jeho velkého vědění a moudrosti je také osvětlován život a celý svět, a tudíž je jeho moudrostí vytyčována cesta životem a ke štěstí.

Siddhártha Gautama vyrůstal v Kapilavastu³ a byl princem klanu Šákjů, přičemž jeho matka Mája ještě krátce před jeho narozením měla sen, že bílý slon se šesti bílými kly unášel jejího syna, kterého měla porodit, do velké dále. Siddhártha Gautama, tedy »Buddha«, byl původně indický princ, který praktikoval meditaci a provozoval přísnou askezi. Askeze je způsob života, jenž znamená, že se člověk dobrovolně zříkáva smyslových požitků a světských příjemností, přičemž to vše bývá často orientováno na spirituální či filozofické cíle, takže to člověk spojuje též s dobrovolnou sexuální zdrženlivostí a velmi vysokým ukázněním vášní, aby dosáhl velmi hodnotného cíle. S tím jsou tedy spjaty i další, velmi důležité jednotlivosti, jež si má osvojit, pokud má dosáhnout »osvícení«. »Osvícení« přitom není nic jiného, než že se má člověk při všem naučit pravé lidskosti a že ji má pěstovat. To činí tak, že je schopen svými poctivými a pravými snahami v každém ohledu důstojně a čestně uznávat celý svůj myšlenkový, pocitový a emoční svět, své jemnocity, své jednání a chování, jakož i úplně celý svůj životní postoj a postoj ke každodennímu dění životního prostředí, na straně svých spolubližních, v přírodě a jejím zvířectvu a rostlinstvu, a tím pádem i postoj ke Tvoření a jeho existenci, a že k nim podle toho přistupuje a žije bezúhonně. To rovněž znamená, že na to všemi správnými a spravedlivými způsoby zaměřuje celý svůj život, jakož i svůj rozum, soudnost a celé své životní chování, čímž má překonávat všechno utrpení, veškerou lačnost, nenávisť, chlípnost, chtivost pomsty a odvety, jakož i veškerou touhu být velikým a něčím větším než ostatní a dále též veškerou zvrhlost a čímž bude celé jeho životní chování bezúhonné.

Původně byla nauka Siddhárthy Gautamy, »Buddhy«, něčím úplně jiným než tím, co vadně vyučuje dnešní zcela zfalšovaný »buddhismus«, který s jeho faktickým učením nemá už nic společného a stal se zvráceným. Dlužno povědět a vysvětlit, že Siddhártha před asi 2590 lety pocházel z jednoho severoindického šlechtického rodu a že svoji nauku v širokých oblastech severu někdejší Indie rozšiřoval asi po 50 let, dříve než ve věku přibližně 80 let zemřel, avšak byl prostý velkopanských móresů a velmi skromný a skutečně vedl bezúhonný asketický život. A to přesto, že během doby svého života mimo rodičovský palác činil velmi neradostné zkušenosti a byl osočován, ba dokonce ohrožován smrtí.

A vskutku zprvu svoji nauku shrnul úplně sám, dříve než se s ním seznámil Sfath a vyučoval jej podle Nokodemionova Učení. Tuto nauku pak také vyučoval a uvedl ji v život, avšak v průběhu času byla nepřátelsky falšována a vposled označována jako buddhismus, který byl později i mylně pojmenován jako světové náboženství.

Co Siddhártha Gautama vskutku vyučoval, byla »nauka o tom, jak dospět k lidskosti« a byla též »naukou cesty, jež vede člověka k tomu, aby si sám osvojil své vlastní mentální schopnosti«. Tím je míněno vědění a učení se tomu, k čemu člověk dospívá, když si osvojuje rozumnost, a tedy intelektuálnost svého rozumu, své odpovědnosti, svého životního chování a své životní odpovědnosti. A to je vzdáleno všemu náboženství, neboť to vše se zaměřuje výhradně na to, aby se člověk na základě své úplné sebeodpovědnosti a ze své vlastní iniciativy vyvíjel v člověka pravého a aby z toho motivu správně, pozitivně-vyrovnaně vedl svůj myšlenkový svět, své pocity, emoce a také své jednání a chování a aby žil korektně. A to v rámci toho, jak to stanovuje Učení Nokodemionovo v podobě »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«, které obsáhle vyučuje FIGU a které Siddhártha Gautama z malé části vyučoval a šířil ve své nauce před zhruba 2600 lety, avšak tato nauka byla časem od základu nepřátelsky zfalšována a stal se z ní »buddhismus«, známý dnes po celém světě. A tím se stalo prakticky totéž, jako

3 Objevování této lokality, které započalo teprve v 19. století, bylo pozvolné a dosud není s jistotou prokázáno, kde se nalézá. Většinou bývá za Kapilavastu považována lokalita zvaná Tilaurakota v Nepálu, avšak především indická strana považuje za Kapilavastu oblast zvanou Piprahva; pozn. překl.

když bylo Učení Immanuelovo nekonečnými falzifikacemi přetvořeno v křesťanství a Učení Mohamedovo v islám.

Nauka Siddhárthy Gautamy tedy nemá nic společného s tím, co dnes vykonává, vadně vyučuje a nábožensky zneužívá dnešní celosvětově rozšířený buddhismus.

Siddhártha Gautama tedy opustil svůj domov i proto, že pátral po dalších poznatcích, takže se i z toho důvodu vzdal svého života v paláci, poté co rozpoznal 4 věci, jež shrnul jako životní nutnost a jež by měli činit všichni lidé, přičemž je shrnul v symbolu dharmačakry.

Ještě je důležité povědět toto ...

V nauce a životě Siddhárthy Gautamy se nenalézala vůbec žádná indicie či předpovědi o Buddhovi Maitréja, který se má objevit jako poslední pozemský Buddha. A v Siddhárthově nauce nebyla ani řeč o pěti pozemských Buddhích, z nichž se má vycházet a z nichž každý má být přiřazen jednomu z pěti věků (kala), neboť Siddhárthova nauka se takovýmito nesmysly nezabývala.

Siddhártha Gautama byl velice hubený muž, člověk, který neměl tlusté břicho, jež má vyjadřovat blahobyt, přičemž i ten smích buddhovy sochy s tlustým břichem pouze namlouvá smyšlené a podvodné štěstí a neznázorňuje člověka, jenž by měl jakoukoli spojitost s naukou Siddhárthy Gautamy. Historický Siddhártha Gautama není ani zakladatel buddhismu. On nebyl a ani není žádným Bohem, ale byl to velmi skromný asketický člověk.

Co ještě musím povědět:

Billy

Nauka Siddhárthy Gautamy učila o tom, že neexistuje Bůh, což se i dnes v buddhismu zachovalo, navzdory nehoráznému zfalšování Siddhárthovy nauky. I přesto je buddhismus považován za náboženství, tedy právě za »náboženství bez Boha«, jelikož není uctíván »všemocný Stvořitel«, protože nauka Siddhárthy Gautamy se již ve svém původu zaměřovala na Tvoření jako takové, totiž na přírodu a veškerou univerzální existenci vůbec v podobě nejryzejší energie a síly. To je ovšem v dnes praktikovaném buddhismu naprosto ignorováno. Vysvětlení nauky a rozdíly vůči jiným náboženstvím, jež pomateně uctívají Boha Stvořitele, zůstaly tedy zachovány, navzdory tomu, že nauka byla zfalšována až k nepoznání. Podíváme-li se na buddhismus ze správného úhlu pohledu, tak ztělesňuje jedno z velkých světových náboženství a fascinuje milióny lidí po celém světě, avšak ti nevědí, že buddhismus není náboženství a že představuje naprosto vadnou a zfalšovanou nauku toho, jak učení Siddhárthy Gautamy vskutku a fakticky vypadalo. Toto bylo nyní objasněno, přičemž je ovšem více než jen pochybné, zda bude něco na této vadné buddhistické nauce změněno a uvedeno na správnou míru, totiž směrem k učení správnému.

Sikhismus K němu toho nevím velmi mnoho, ale vím, že khanda nebo »khala« je indický meč, jenž má široké a jednobřité ostří, jakož i diskovitou rukojeť, jež se sbíhá do špičky. Tento meč se používá jako náboženský symbol sikhismu, přičemž khanda v tomto kontextu reprezentuje světskou a spirituální autoritu. Náboženský symbol sikhů je ovšem Ik Onkar, též Ek Onkar, jenž má v zásadě představovat ústřední zásadu »jednoty Boží« a jenž je dalším symbolem sikhismu. Je to jeho nábožensky nejdůležitější symbol.

Způsob života sikhů – a lidé, kteří tímto způsobem žijí – se nazývají přirozeně sikh, což znamená žák. Tím je míněn člověk ochotný se učit, jenž se nechává »údajně« výlučně řídit mentálními moudrostmi, což také značí, že je rovněž moudrý a že jako sikh toho chápe hodně o životě. Krom toho má sikh – ať

žena či muž – rozpoznat svůj vlastní Tvořivě energetický původ, díky čemuž může vést dobrý život. Způsob života sikhismu se nazývá též sikhským náboženstvím.

Sikhismus představuje monoteistické náboženství, jež bylo, pokud vím, založeno v 15. století v severní Indii guruem Nanakem. Zastánci, kteří se – jak bylo zmíněno – nazývají sikhové, věří celkově vzato v jediného všemocného a věčně trvajícího Boha. Na toho nazírají jako na zdroj všech věcí. Nauky, jež jsou v sikhismu vedeny, se soustředí na jednotu tohoto Boha, jakož i na službu, která má být vykonávána zcela nezávisle na pohlaví, původu či náboženství vůči všem lidem a samozřejmě i vůči celé mase lidstva, a to v naprosté rovnosti.

Svatým písmem sikhů je **Guru Granth Sahib**, přičemž toto náboženství v zásadě **propaguje »službu vůči lidstvu«**.

Mé myšlenky k této věci: Tak tomu je vlastně v případě všech světových náboženství, ale pravidlo dokazuje, že to vše jsou jen prázdné fráze, neboť jakmile nějaké/mu věřící/mu »přelétne přes nos« něco, co se jí/mu nezamlouvá, co ji/jej uráží, nebo dokonce sužuje, znevýhodňuje či poškozují a co plodí nenávist, chtivost pomsty a odvety nebo nějakou nevýhodu, tak se »služba vůči lidem« rozplyne rychlostí blesku a jsou vyvolávána rozličná negativa, jež vedou k dlouho trvajícím svárům, ba dokonce k vraždění a zabíjení, či přímo k celoživotnímu nepřátelství anebo k válce mezi různými skupinami či zeměmi. A to je něco, co se děje již od dlouhých a prastarých dob a co není měněno k lepšímu, dobrému a pozitivnímu, neboť náboženství stanovují lidem dotyčné věci jen »kecalsky« a nikdy a v žádném případě se nezaměřují na to, aby je v těchto směrech podrobně poučila a objasnila jim, že jsou za celé své myšlení, konání a jednání odpovědní jen a jen sami. Místo toho od věřících absurdně požadují nesmyslné věření a nesmyslné modlitby určované imaginárnímu Bohu, což je dočista nekonečně vzdáleno tomu, co by vyžadovalo pravé lidství a »služba vůči člověku«. Tím by se totiž nedaly »vydělávat« a hromadit peníze, což lze pouze s pomocí pomatených náboženských lží a zlých věrských podvodů, jimž skáčou samostatného myšlení neschopní lidé věřičně na lep a nerozeznávají, že jsou tímto náboženským lhářstvím a podvodnictvím odírání jako vánoční husy.

Sikhismus byl založen jako náboženské hnutí v 16. století guruem Nanakem. Ten se v tomto novém náboženství pokoušel vzájemně spojit pozitivní vlastnosti islámu a hinduismu. Sikhská svátost je centrální zlatý chrám ve městě Amritsar v indickém spolkovém státě Paňdžáb.

Pravdou je – jako v každém jiném náboženství –, že sikhové jsou vyzýváni pomáhat druhým lidem a konat dobro, přičemž sikhské náboženství je soběstačné a vykazuje své vlastní poznávací znaky, tradice a takzvaná »svatá písma«. Krom toho mají sikhové i mnoho praktik a rituálů, jež velmi různorodě odrážejí jejich náboženskou praxi. A slaví také – stejně jako všechna náboženství a sekty – různé náboženské svátky, přičemž také určitá místa spolu s jistými předměty pokládají za nanejvýš posvátná. A dlužno říci, že sikhské náboženství má dlouhou a bohatou historii, která je samozřejmě i argumentačně zdůrazňována a na níž sikhští věřící trvají. Sikhské náboženství bylo ovlivňováno nejrozličnějšími faktory, k nimž se řadí i setkání s jinými náboženstvími a také politický vývoj v Indii. V běhu času se sikhismus dále vyvíjel a je dnes rozšířen na celém světě. Sikhové preferují pokrmy, které jsou čerstvě připraveny v rodinném kruhu nebo v obci. Také u nich lze najít vegetariány, kteří se tedy vyhýbají všemu masu, a někteří se straní i jedení vejcí. V sikhismu je zakázán alkohol a ostatní omamné prostředky všeho druhu, což platí zejména pro ty, kteří si prošli obřadem Amritdhara a byli zasvěceni do khalsy⁴ (jak mi vysvětlila jedna celní úřednice, která mi umožnila zhlédnout zlatý chrám ve městě Amritsar a také prohlásila, že sikhská žena se nesmí provdat za katolického muže).

4 Amritdhara, v kontextu sikhismu, se vztahuje k Amrit Sanskar, což je obřad zasvěcení do sikhské komunity, známé jako khalsa. Během tohoto obřadu jsou noví členové pokřtěni sladkou vodou (amrit) a přijímají závazky k sikhským principům a hodnotám; pozn. překl.

Bůh, v nějž sikhové věří, se jmenuje Waheguru a ten nemá postavu a nepředstavuje ani ženu, ani muže, neboť podle sikhské nauky jsou si všichni lidé rovni – ať už mají jakékoliv pohlaví a jakýkoliv původ či náboženské vyznání. Sikhismus jako monoteistické náboženství věří tedy pouze na jediného Boha a Stvořitele, totiž právě na Ik Onkar, jenž není znázorňován ani obrazově ani jinak. Sikhové odmítají kastovní systém, avšak obhajují rovnoprávnost žen, a sice jak všeobecně, tak na náboženské úrovni. Věří také ve znovuzrození duše a na karmu, resp. zákon příčiny a následku.

Hinduismus je nejstarší náboženství světa a používá v písmu zvaném Dévanágarí znamení Om jako svůj symbol, avšak existují i další verze symbolu, jako je svatý zvukový symbol. Na internetu můžeme v tomto ohledu nalézt následující: *(Pozn.: Výňatek z internetu: Tento symbol má reprezentovat Vesmír a nejvyšší realitu /Brahman/. Klade se před všechny védské mantry a modlitby, někdy ale i za ně. »Om«, s výslovností »Aum«, se častokrát označuje jako symbol pro Boha ve třech aspektech Brahman /A/, Višnu /U/ a Šiva /M/.*

Om /Aum/ je ovšem nesporně nejdůležitějším hinduistickým symbolem, jenž se také velmi často používá jako emblém hinduismu. Ten světlí rovněž i svastiku, která je považována za nositele štěstí a znázorňuje starý sluneční znak. Dále existují také »modlící se ruce«, které jsou znamením respektu k tomu, co je svaté, přičemž v každodenním životě znamenají pozdrav »namaste«. Lotos (padma) je symbolem čistoty/transcendence.

Om, rovněž AUM, je slabika, která je u hinduistů a také u buddhistů pokládána za svatou, přičemž zvuk OM je považován za prapůvodní zvuk, z nějž podle hinduistické víry vycházely vibrace ke vzniku celého Vesmíru.

Symbol Om se v hinduismu používá k označení několika věcí, jako například tři hlavních bohů Brahmy /Stvořitele/, Višnu /Zachovatele/ a Šivy /Ničitele/ a dále též tři gun nebo energií přírody jménem sattva /harmonie/, rajas /jednání/ a tamas /lenivost/; dále pak také tři svatých véd jménem Rgvéda, Jadžurvéda a Sámavéda.)

Hinduismus se nazývá rovněž pojmem Sanátana Dharma – což znamená »věčný zákon« – a má přibližně 1,3 miliardy přívrženců. Jedná se o staré indické světové náboženství s hojným počtem věrských proudů, jež se odvozují od staroindických svatých textů a véd. Charakteristickým znakem hinduismu je uctívání různých bohů a bohyň, nauka o znovuzrození a zákon »karmy«, ale rovněž i silné spojení s kastovním systémem.

Hinduismus vykazuje 330 miliónů bohů a bohyň, jakož i víru, že všechny duše všech živých tvorů se po své smrti znovuzrodí. Z tohoto důvodu se v tomto náboženství hovoří také o »putování duší«, při němž se lidé, zvířata atd. a také rostliny opět vrací zpět na Zemi, dokonce i jako bohové, což ovšem závisí na tom, jak se dotyčná životní forma chová a jak si počíná ve svém současném životě. Hinduistické náboženské směry neznají žádné náboženské zakladatele, jaké znají jiná náboženství, jako kupř. křesťanství, židovství a islám, zato v nich existují nesčetní bohové a bohyně, jakož i vidci a světci.

Hinduismus za minulé 4000 let své existence vyvolal velmi hustou spleť náboženských a filozofických proudů, přičemž ony velmi četné a neobyčejně různorodé světy představ byly zaznamenány v mnohých spisech.

Hinduismus sám o sobě naprosto není organizovaným náboženstvím, a proto nemá pouze jediný systematický přístup k rozličným obsahům své nauky a jejím hodnotovým systémům. Hinduisté mají též ctnosti, jimiž by se měli řídit, totiž udatnost, moudrost, spravedlnost a umírněnost atd.

Co se postavení žen v hinduismu týče, tak ty jsou jak nábožensky, tak i společensky podřízeny svým mužům, jelikož jsou považovány za smyslné a kolísavé. Z tohoto důvodu mají být podle hinduismu

ochraňovány a muži je mají držet pod svojí kontrolou, přičemž i sezdávání, resp. svatby, jsou aranžovány. Teprve poté, co žena po svatbě porodí syna, se její společenská vážnost hodnotí jako poněkud vyšší. Přesto je jí však připisována nižší hodnota, než jakou má muž, přičemž ani není oprávněna samostatně provádět jakékoliv náboženské rituály.

Samozřejmě existují v hinduismu také důležitá pravidla, jako kupříkladu i v nauce Siddhárthy Gautamy, totiž 5 pravidel, jež je nutno přísně dodržovat:

1. Hinduističtí věřící nesmějí pít alkohol – což je naopak v křesťanství zcela běžné, a proto nesčetné ženy i muži propadají závislosti na alkoholu, resp. jsou alkoholiky, a tedy nemocnými z konzumace alkoholu –, neboť hinduismus zakazuje »požívat« jakýkoliv jeho druh.
2. Hinduističtí věřící nesmějí lhát.
3. Hinduističtí věřící nesmějí nikoho zabít, a tedy páchat vraždy.
4. Hinduističtí věřící nesmějí jíst maso.
5. Hinduističtí věřící nesmějí cizoložit.

Pod těmito pravidly jsou shrnuty též body, které se chápou jako životní cíle a k nimž patří povinnost, etika, blahobyť, hojnost a radost atd.

Ke slovu »Brahman« je ještě nutno povědět, že se jedná o »duši světa« a ústřední pojem hinduistické filozofie, především ve védántě a v upanišádách, přičemž Brahman je označení pro to, co je neměnné, nesmrtelně absolutní, a tedy nejvyšší.

Hinduisté nesmějí pojídat vepřové maso a dále ani hmyz, šneky, zajíce, mořské plody, ryby bez šupin a ani maso psí. Různá hinduistická náboženství znají tedy zákazy konzumace masa, přičemž mnozí hinduisté požívání masa kompletně odmítají.

K hinduismu patří rituální očista, jistá dechová cvičení, recitování svatých veršů a dále též uctívání bohů a vymítání duchů a démonů, přičemž toto náboženství usiluje o osvobození.

Oněch asi 330 miliónů bohů a bohyň »žije« dle hinduistické víry ve velkých a malých chrámech, avšak rovněž i v kamenech, stromech, řekách, svatyních a zvířatech, přičemž trojici bohů Brahma, Višnu a Šiva – kteří jsou v hinduismu nejznámější – uctívají věřící doma i v chrámu, a sice v jejich nejrozličnějších ztělesněních a s jejich rozličnými označeními a jmény.

Většinou se bohům připisuje vícero charakterových rysů, avšak ztělesňují-li skupiny, pak jsou hodnoceni ve smyslu jediného povahového znaku: Kupříkladu Brahma je ve trojici bohů chápán jako Stvořitel Vesmíru; přitom je Višnu pokládán za Zachovatele, Šiva za Ničitele a Brahma za duši světa. Figuruje-li ovšem bůh Šiva sám za sebe, pak v sobě slučuje stvořitelské, záchovné i ničivé aspekty současně.

To je vlastně to, co se mi právě o hinduismu točí v myšlenkách, avšak chci k tomu ještě zmínit, že vztahy bohů a bohyň a jejich charakterové vlastnosti ustavičně plynou, stejně jako jejich jména, takže se vše stále mění, nicméně z hlediska jejich povahových rysů zůstává vše stále konstantní. Trochu šílené, ale je tomu jednou tak. A tu mi přichází ještě na mysl, že kromě všech těch bohyň a bohů, kteří jsou vymyšleni a objevují se jaksi jako postavy, fungují v rozličných indických náboženstvích i přesto jako beztvaré božské představy. Dlužno ještě říci, že hinduisté označují své různé věrské představy jako Sanátana Dharma, což se chápe jako věčný zákon, přičemž označení »hindu« představovalo vlastně staré perské cizí označení pro lidi, kteří vedli svůj život na východní straně řeky Indu. A dále je ještě potřeba vysvětlit, že »guru« je učitel, přičemž tento pojem pochází ze staroindického jazyka sanskrtu. Guru vlastně předává vědomosti svým žákům, kteří mají z temnoty své nevědomosti najít cestu ke světlu. Guru tedy poučuje své zastánce a žáky ve vědomostních oblastech, ale i po stránce »duševně«-emočního a tělesného prožívání, a udílí jim v tomto směru rady, přičemž mnohé indické

rodiny nějakého gurua následují, jak jsem se dověděl. »Pandit« je učenec, jenž hojně hovoří v sanskrtu a který zná svaté spisy a k nim náležející rituály. Pak existuje ještě »púdžárí«, který každodenně provádí v chrámu náležité rituály, přičemž v chrámech se konají pravidelné náboženské služby, a sice častokrát od rána až do večera. Tato rozjímání jsou nazývána slovem »púdža« a při nich kněží uctívají bohy s pomocí vykuřování, květin, modliteb a sladkostí. Tyto rituály bývají často doprovázeny zvony, bubny a zpěvy. A to je vlastně to, co mám zrovna na mysli, ale mohu k tomu povědět více, až o tom budeme hovořit zase později. Nyní chci ale ještě tematizovat jezídismus:

Jezídismus je náboženství, jež nezná žádné závazné »písmo svaté« a jež vzniklo ještě před křesťanstvím.

Tvůj dědeček Sfath mohl spolu se mnou vyzkoumat, že toto náboženství vzniklo již 2344 let před křesťanstvím. Mě přitom zajímal zvláště Uruk, jenž byl – jak jsme se mohli dozvědět – poprvé zbudován již 4970 let před narozením Immanuela, což je zcela v rozporu s tím, co na základě svých domněnek tvrdí »chytří« vědeckí historici. Proto tedy nesouhlasí to, co se dnes tvrdí – stejně jako ani mnoho jiných věcí, jež takoví vědci tvrdí. Vyplývá tedy, že počátek tohoto náboženství nastal před cca 7000 lety. Uruk bylo také již před 5500 lety zdaleka největší osídlení v jižní Mezopotámii, přičemž jej bylo možno dokonce označit za pravé město. Toto město bylo tehdy v širokých oblastech známo, a sice kvůli svým monumentálním stavbám s nápadnými uměleckými díly a malbami. Nicméně asi před 1840 lety se rozběhla opětovná přirozená změna klimatu – jako se tak stávalo již v dřívějších dobách – a ta měla za následek, že se ve velmi širokých pásmech začala vysušovat veškerá země a Uruk a dotyčná oblast musely být plošně opuštěny.

Inu, Uruk je vlastně naleziště nejdávnějších druhů písma, přičemž toto město bylo již před zhruba 6 tisíci lety jedním z vůdčích politických center sumerských oblastí. Dnes známé starověké město Uruk se nachází v Iráku a bylo to vskutku jedno z nejvýznamnějších měst, které tehdy široko daleko existovalo jako ústředí sumerské civilizace. Dnes je známé pro svoji pravděpodobně nejdávnější formu skutečného písma, jakož i pro to, že v něm vznikla patrně první urbánní společnost. Uruk byl vskutku velmi impozantní a opravdu velkoměsto, a navíc byl důležitý i z náboženského hlediska, přičemž An znamená »nebe«⁵.

Jelikož toho o jezídismu vím žel jen málo, protože jsem v oblasti Kurdů nežil velmi dlouho, tak si mohu vzít ku pomoci internet, pokud to bude záhodné – pak takové informace vždy označím. Co ale vím, to je následující: Příslušníci jezídské víry sestávají dnes většinou z Kurdů, kteří jsou ve své víře monoteisté, takže věří jen v jediného všemocného Boha a toho také uctívají. Víra jezídů zahrnuje i putování duší, a tedy život po smrti.

Víra, obyčej i písně byly tradovány až do 3. tisíciletí, a sice výhradně ústně – jak mne nedávno někdo ubezpečil –, přičemž různé obyčej a zpěvy hrají dodnes důležitou roli.

Vzpomínám si, že symbolem jezídů byl, resp. je páv, který má znázorňovat anděla jménem Melek Taus, jenž je uctíván. Melek Taus je prvním andělem Stvoření, tedy ve víře jezídů, přičemž skvostné barvy jeho opeření mají symbolizovat krásu a různorodost světa.

5) An (sumersky »nebesa«, v klínopise ✱), akkadsky Anu či Anum, byl v sumerské, akkadské, asyrské a babylonské mytologii považován za vládce a zosobnění nebes. V Sumeru byl navíc považován za nejvyššího boha; pozn. překl."

Kolik věřících náboženské společnosti jezídů zahrnuje, to nevím, ale osoba, která mi posledně poskytla nějaké informace, odhadovala, že se jedná z globálního hlediska asi o skoro 1 milión lidí, kteří vyznávají jezídskou vírou, k čemuž si myslím, že je to značně nadhodnoceno.

Jezidismus představuje prastaré monoteistické náboženství, jak jsem již vysvětlil, avšak má v sobě prvky západoperských a staromezopotámských náboženství, jakož ale i prvky z islámu, křesťanství a židovství. Původ jezidismu, jenž vzešel z dnes praktikovaných hlavních náboženství a také z náboženství starých, sahá tedy až do doby staré 4000 či 7000 let, přičemž jezídové nemají žádné »svaté písmo«, jak jsem již pověděl. A opakuji, že jezídská víra byla tradována až do 3. tisíciletí, a sice až do dnešního dne, výhradně ústně.

Vím ještě to, že podle jezídské mytologie prý Bůh stvořil sedmibarevnou duhu, a sice ze svého světla a v podobě anděla Melek Taus, jenž má být jedním z celkem 7 archandělů jezídů. Modrý páv přitom právě symbolizuje anděla a jeho krásu, jakož i vládu nad 6 dalšími anděly. Sváté texty jezídských věřících se nazývají, jak ještě vím, Qawls. To ještě vím, jelikož to zní jako německé slovo Quelle (zdroj/pramen). Vzpomínám si, že z těchto textů přijímají a čerpají věřící své náboženské chápání, podle nějž se ve svém životě orientují. Nejvrchnější zástupce jediného Boha je nejvyšší anděl, který se (pozn.: přejato z internetu) nazývá »Tawûsî Melek« a je rovněž symbolizován pávem, a je tedy také považován za symbol jezidismu. Páv je u jezídů chápán i jako symbol (pozn. z internetu: Ikona Tawûsî Melek), jenž má znázorňovat rozmanitost světa, přičemž nádherné barvy pavích per jsou rovněž pokládány za symbol nesčetných barev přírody.

Víra jezídů zná tedy pouze jediného všemocného Boha, jenž stvořil veškeré zvířectvo, rostlinstvo a také svět. Jedině on dal lidem všechny jejich smysly a rovněž rozum a úsudek, takže se mohou sami rozhodovat pro veškeré své jednání a především i pro svoji správnou životní cestu, a tudíž je každý člověk za své jednání a své činy sám odpovědný.

Pamatuji si na jeden šátek (pozn. z internetu: Bazînbar, červeno-bílá stuha spletená z bavlněných vláken), který jezídové nosí a jenž je má chránit před pohromami a neštěstím, přičemž také dodržují jednu náboženskou tradici, podle níž se nemají nosit určité barevné tóny modrých oděvů, což prý souvisí s tím, že jezídská společnost miluje přírodu: Modrá barva totiž symbolizuje nebe, a proto tím, že se jí jezídové straní, vyjadřují svůj respekt k Bohu.

Židovství A chci-li teď něco povědět k židovskému Bohu Jahvemu, tak ten představuje nemateriálního, všemocného a všudypřítomného Boha Stvořitele, jenž má vládnout jak spravedlivě, tak milosrdně, přičemž židovští věřící se chápou jako jím vyvolený národ, jelikož s ním údajně uzavřeli spolek.

A přejdu-li nyní k symbolu židovství, tak jsem se při všech svých učebních snahám kolem tohoto náboženství naučil, že má vícero symbolů, jimž věřící projevují vážnost. Nejdůležitější symboly židovství jsou v prvé řadě Davidova hvězda, kipa a menora, dále pak tfilin, mezuzah, talit, cicit a hamsa.

Davidova hvězda, nazývaná též Magen David (štít Davidův) je vlastně hexagram, jenž mimo jiné ztělesňuje i šesticípu hvězdu, která je tvořena dvěma rovnostrannými trojúhelníky, jež se prostupují. Spojíme-li špičky hexagramu šesti přímkami, tak vznikne šestiúhelník.

Davidova hvězda se nazývá též »štítem Davidovým« a ten je pokládán za faktický symbol židovství a současně lidu Izraele. Dále existuje také sedmiramenný svícen, resp. menora, která má připomínat Stvoření světa a současně symbolizuje šábes.

Nejznámějším symbolem židovství je také znak izraelské státní vlajky, ale symbolika Davidovy hvězdy je mnohostranná a především byla původně klíčová – mimo jiné – pro sjednocení národů, o nichž se

předpokládalo, že sloužily králi Davidovi. Davidova hvězda byla ovšem zle a velmi negativně zneužita ve Třetí říši vlivem pomatného národního socialismu, v němž nacisté, resp. národní socialisté zavraždili a »zlikvidovali« mnoho miliónů židovských věřících – žen, dětí i mužů.

Kipa ztělesňuje úctu před Bohem a menorá je sedmiramenný svícen, jenž symbolizuje Stvoření za sedm dní.

(Již tehdy, ve 40. letech, jsem jako chlapec v průběhu světové války vytvořil pro lidi, kteří vykazují válečné smýšlení, pojmenování »nacisticky smýšlející«, takže jsou pro mě všichni takoví bez výjimky nacisté, to jest ti, kteří se svým smýšlením a míněním atd. zaměřují na válku, místo na mír, svobodu a lásku – tak vnímám všechny takové bez rozdílu, ať jsou to ženy či mužové a ať náležejí k jakékoliv náboženské víře, k jakémukoliv státu, náboženství či směru víry libovolného druhu. A tak jsou všichni takoví lidé nacisté, přinejmenším ve svých pomatných a zmatených kvazismýšlenkách, a nejsou v tomto ohledu ničím jiným než vrahy, neboť jejich zlé smýšlení ve prospěch války a jejich válečné výpomoci, jako kupř. v podobě dodávání zbraní a peněz pro válku a její další vedení, jsou v přímém rozporu s veškerou vůlí pěstovat mír, svobodu a lásku, opatrovat a také skýtat útěšnou záštitu, ochranu, bezpečí a pořádek života a bytí.)

Židé, křesťané a muslimové a příslušníci různých jiných náboženství a mnoha jejich sekt věří v téhož Boha, avšak přesto s ním pojí veskrze rozdílné představy. Křesťané hovoří o svém Bohu jen v takovém smyslu, v jakém padělatelé, lháři a podvodníci vytvořili bibli, a tím i Nový zákon.

Židé oproti tomu nehovoří o Bohu, aniž by jmenovali Boží vůli a přikázání.

(Pozn. z internetu: chama jisrael adonai elohenu adonai echad (sefardština), to jest »Slyš Izraeli! Ten Věčný, náš Bůh, ten Věčný jest jedním.«)

(Pozn. z internetu: Mezuzá je malá schránka s pergamenem, jež obsahuje Boží přikázání. Umisťuje se na dveře, aby chránila domácnost.)

Kipa je malá pokrývka hlavy, jež má vyjadřovat úctu před Bohem. Tfilin jsou oproti tomu modlitební řemínky, které věřící při modlitbě vždy pojí na svoji paži a čelo, zatímco hamsa představuje symbol chránící ruky.

Menora, resp. sedmiramenný svícen je nejstarší ze všech židovských symbolů, a je dokonce znázorněn na izraelském státním znaku. Jedno rameno svícnu symbolizuje jeden den historie Stvoření (celkem 6 dnů), zatímco sedmé rameno značí den klidu, tedy šábés, jenž znázorňuje středové rameno a z nějž vycházejí na obě strany tři ramena.

*(Pozn. z internetu: Rozpracovaný seznam symbolů: Davidova hvězda /hebrejsky Magen David, to jest »štít Davidův«/ je jeden z židovských symbolů. Židovství je nejstarší monoteistické náboženství. **V židovství byl chrám, a tím i Zed' nářků místem, na němž Bůh sestupuje k věřícím a které je pokládáno na nejsvětější židovské místo. Na základě této domněnky vznikl také rituál, při němž lidé vkládají mezi kameny malé lístečky s modlitbami či různými přáními Božího požehnání.***

Jedním ze symbolů židovství je Davidova hvězda /hebrejsky Magen David, to jest »štít Davidův«/.



Jedná se o hexagram, jenž sestává ze dvou vzájemně prolnutých trojúhelníků. Je to jeden z nejznámějších a nejvíce používaných symbolů židovství a národa Izraele, podle Wikipedie.

Menora:

Sedmiramenný svícen, jenž připomíná Stvoření světa za 7 dní. Sedmé rameno značí šábés.

Mezuza:

Malá schránka, která obsahuje pergamenový svitek s Božími příkázáními. Připevňuje se na dveře, aby chránila domácnost.

Kipa:

Pokrývka hlavy, která je nošena na znamení úcty před Bohem.

Tfilin:

Modlitební řemínky, jež si věřící přivazují na paži a čelo, aby si uvedli do souladu rozum, jednání a pocit.

Hamsa:

Symbol chránící ruky, který je znám rovněž v islámu a křesťanství.

Talit:

Modlitební plášť, který nosí židé při modlitbě.

Cicit:

Trásně na okrajích talitu, které slouží k připomenutí Božích příkázání.

Chai:

Hebrejské slovo, které značí »život« a které se často používá jako symbol židovství.

*V židovských domech či bytech nalezneme tedy na pravé zárubni malou podlouhlou schránku, **mezuzu**. V ní se nalézá pergamenová role, na níž stojí napsána modlitba Šema Jisra'el. Půjde-li věřící dále a vstoupí-li do domu, tak se mezuzy dotkne a prosí Boha o ochranu.*

*A smějí se židé vůbec zřeknout země, kterou Bůh národu Izraele zaslíbil? Židé uvádějí: **Bůh našemu praotci Avrahamovi slíbil: »Tvému semeni jsem dal tuto zemi.«** Naše právo na Eretz /zemi/ Izrael je právo historické, ale především je darem, stejně jako tóra.*

Šalom (hebr.):

*Ústřední pojem židovství a pozdrav /ve smyslu **»pokoř, spása«**/. Je to i jméno ve smyslu příjmení i křestního jména.)*

Billy Tím je tedy v krátkosti řečeno vše, co se mi momentálně prohání mozkem a co mohu vytáhnout z internetu. Budeme moci o tom postupně hovořit dále, a tudíž budu moci jmenovat některé další věci, které vím, ale mnohé se pak dá najít i na internetu a doplnit z něj, neboť na něm bude jistě možné najít více informací, než kolik jich vím já sám.

Quetzal Ano, to máš pravdu. Co ale neodpovídá fantazii, to jsou tvé články, jež jsi napsal v době svého mládí, jako je kupříkladu tento zde, který jsem si ofotil z dědečkových letopisů a který ti tu chci jmenovat a částečně předčíst, ale diktovat ti ho budu v příštích dnech. Slyš tedy, o jaký článek, který můj dědeček Sfath odkázal ve své pozůstalosti, se jedná:

Pozemské lidstvo se nestará o přírodu a její zvířecí a rostlinnou říši, a tedy ani o Tvoření a vše existující, co k němu náleží

Neděle, 7. května 1950 / správnost zkontrolována: Sfath

Edi Meier, Niederflachs 1253, Bülach

V budoucnu se bude na Zemi odehrávat mnoho zhoubného, budou se drancovat zemské zdroje i lesy a na planetě samé se budou páchat další negativní a destruktivní činy, jelikož se budou zastavovat krajiny, luhy, louky a horské oblasti atd., přičemž budou také tropeny nenapravitelné škody a pohromy a bude vyhlazována zvířecí a rostlinná říše, a sice v počtu mnoha tisíc rodů a druhů. Toto se bude dít vinou nespočetných machinací, jichž se bude dopouštět velká, překypující masa pozemského lidstva. A podíváme-li se na destrukce v přírodě, zvířectvu, rostlinstvu, ve vodstvech, krajinách, atmosféře a všech oblastech, jež byly páčány při válce, skončené před 5 lety, tak ty budou vším následujícím, co se bude na celém světě přiházet, ještě značně zastíněny. To proto, že kvůli machinacím a lhostejnosti velmi nadpočetného lidstva dospěje na Zemi vše až do bodu, kdy bude jednoho dne nad pozemským lidstvem dokonce vládnout technika umělé inteligence – a počátek k tomuto vývoji nastane za nadcházející tři dekády. A jen o 40 let později, v raných letech 3. tisíciletí, bude vše v tomto směru vyvinuto již natolik, že nebude možno docílit stavu ukončení tohoto zla a že zlým špatnostem, jež z něj budou pramenit, už nebude možné čelit. A toto se v budoucí době stane v důsledku hlouposti a lhostejnosti většiny lidstva, která bude nechávat vesměs zcela neodpovědně působit po libosti tu část nanicovatých vládnoucích, která kvůli své mocichtivosti, nezodpovědnosti a nezpůsobilosti nebude schopna vládnout ani poctivě, ani s rozumem a soudností, a nebude umět konat správné věci. Naopak bude činit to, že bude lidi sužovat, potírat a zle s nimi zacházet, přičemž jim bude nelogickými zákony, pravidly a předpisy atd. zkracovat práva a svobody. A ještě v tomto 20. století, za 35 let, tedy v polovině 80. let, budou tajně zahájeny prvotní vývoje elektronické techniky umělé inteligence, která začne již za 30 let určovat každodenní život lidí tak, že bude jejich výsostná tvůrčí povaha stále více a více zakrňovat a bude zastíňována absencí všeobecných vědomostí. Tato umělá inteligence bude mít velmi katastrofální dopady, neboť začne působit na většinu pozemského lidstva tak nevýhodně, že jí bude odnímat vlastní myšlení a uvádět ji do beznadějně závislosti. To se bude rovnat technicko-elektronickému věrskému zotročování, které následně nevyhnutelně povede k tomu – stejně jako bludná náboženská víra –, že lidé na celičském světě budou myslet toliko zdánlivě.

Technické vývoje budoucí doby budou přinášet masová množství novodobých produktů a spustí počátek trendu, při němž budou pozemšťané již brzy a velmi rychle beznadějně uváděni v závislost na nové technice, a sice již i děti, které budou žel ze strany dospělých podněcovány k tomu, aby si ony novoty všeho druhu osvojovaly. Tak tomu bude zejména v případě věcí nového druhu, zvláště nových komunikačních prostředků, jež budou v budoucnu neodvratně přicházet, až budou za zhruba 50 let vzbuzovat v lidech závislost v podobě malých přenosných telefonních aparátů, tedy příručních mobilních přístrojů. Z toho na stranu druhou potom také vyplyne, že psaní dopisů, zpráv a hojné obecné korespondence bude v budoucnu nahrazováno už jen elektronickými formami. Také ze všech dopravních prostředků se v budoucnu stane mánie a blud, vedle přírodních, lékařských a chemických drog všeho druhu, jimiž budou lidé ochořovat na rozumu, soudnosti i jinak a budou si na nich pěstovat až tak zvrhlou závislost, že se jich už nebudou schopni zřeknout. Totéž bude možné říci hlavně i o automobilech, jež budou v budoucnu považovány za prestižní objekty, nicméně budou vypouštět do ovzduší velmi mnoho jedovatých plynů a budou nevýhodně poškozovat klima. Kvůli tomu bude ovšem atmosféra silně zatěžována a bude jedovaté ji dýchat, což povede k tomu, že budou nesčíslní lidé propadat chorobám, často různým druhům rakoviny a respiračním obtížím atd., přičemž i klima bude zatěžováno tak dlouho, dokud nezačne prodělávat zvrát. A právě tak je začnou zatěžovat i mraky stále větších a prostornějších cestovních letadel pro zástupy dovolenkářů a rovněž i bezpočet stále větších přepravních letadel a obřích výletních lodí pro velké záplavy požitkářských cestujících, avšak dále se budou objevovat nesčetné transportní lodě a stále větší dopravní vozidla, jež budou spolu s mnoha jinými zdroji znečišťování dovádět po celém světě atmosféru a dosavadní stav klimatu ke zvrátu. Z toho důvodu budou přicházet zuřivé bouře evokující pravěké doby a dále též velké ohnivé smršťe a budou si žádat mnoho lidských životů, ale budou také přinášet nesmírné devastace, jimiž budou zasahovány zvláště USA, až bude jedna oblast

boháčů prakticky skoro zničena. Avšak velmi brzy začne způsobovat zlé katastrofy rovněž to, že budou v Brazílii kvůli získávání půdy vymyčovány velmi rozsáhlé oblasti deštných pralesů, nicméně tato nově nabytá půda bude již za pouhé dva nebo tři roky opět vyčerpaná a přestane být užitečná. Deštné i normální lesy v Brazílii – jakož i v různých jiných státech Země – budou ovšem drancovány i z chtivosti peněz a vinou mocenských manýrů, a sice kvůli drahocennému dřevu, čímž se bude notně přispívat ke klimatickému zvratu, jenž nevyhnutelně přijde. Vinou velmi rozsáhlého vymyčování, a tedy právě kácení stromů, se bude postupně znatelně umenšovat produkce kyslíku, čímž bude poškozována atmosféra i světové klima. Dodatečným působením všech jedovatých plynů, jež bude lidstvo uvolňovat a jimiž bude zatěžovat klima, začne být neodvratné, že se bude odvíjet klimatický zvrat, jenž bude následně po celém světě páchat četné pohromy, a to velmi hluboko do doby příštího, třetího tisíciletí. A ty jedovatiny, jež bude lidstvo vypouštět, budou poškozovat nejen atmosféru a klima, ale i moře a všechna vodstva v krajinných oblastech, avšak krom toho i veškeré celosvětové rostlinstvo, jež bude do sebe všechny druhy těch vypouštěných jedů pojímat. Ty budou uvolňovány zejména průmyslem, zemědělstvím a zahradnickými podniky, a to proto, aby bylo docilováno výnosnějších sklizní. Již po druhé dekádě příštího tisíciletí bude muset rapidně rostoucí pozemské lidstvo začít bojovat s tím, aby ještě našlo dostatek půdy na pěstování přirozených potravin, neboť v novém tisíciletí pomateně poroste poptávka po nových obytných budovách, automobilových silnicích, sportovištích a ostatních výstavbách všeho druhu, jelikož pozemská lidská populace bude nekontrolovaně, neodpovědně a závratně narůstat, a to až do zkázných rozměrů. V dalším důsledku bude též nezodpovědně hojně narušován divoký život přírody, a lidé budou někdy dokonce zcela vyhubovat rody a druhy vyšších a nižších zvířat a ostatních živočichů, avšak krom toho i nespočetné rody a druhy rostlin.

Již za 20 let dospěje situace až tak daleko, že lidé doženou ve všech mořích skoro veškeré velrybí druhy na pokraj vyhubení. A tak budou potom vypouštět CO₂, resp. kysličník uhličitý, jež budou produkovat stále více a v rostoucích kvantech kvůli spalování zemské ropy, kterou budou drancovat ze země, aby jí poháněli závratná množství aut, nákladních vozů, motorek, lodí, letadel i pracovních strojů všeho druhu a také topných zařízení. Zemní ropu budou určitými procesy přetvářet v benzin a naftu atd., a tudíž ji budou používat k pohánění spalovacích motorů, které budou tedy následně generovat plyny CO₂, jež budou působit na atmosféru tak, že ji budou otravovat a nasycovat, čímž bude poškozováno klima, které to vše z dlouhodobého hlediska již nebude schopno unést, což povede ke klimatickému převratu. Ten se ovšem uvedl do chodu již před dlouhou dobou a bude v budoucnu přinášet velmi zlé důsledky. Na celém světě budou velké ohně v mnoha zemích likvidovat lesy, dále budou tát póly a ledovce, velké části hor se budou zřícovat a budou pod sebou pohřbívat domy, lidi, vesnice a ostatní lidské výtvarnosti, což bude působit velké utrpení, nouzi a bídu. Toto budou v nadcházející době nevyhnutelně důsledky toho, že se bude lidstvo z holého nerozumu rozmnožovat do počtu mnoha miliard, což se odehrává již dlouhé roky a tento trend se bude vzdmáhat daleko do doby příštího tisíciletí. Proto bude celá příroda sužována a velmi četné zvířecí a rostlinné rody a druhy budou vyhlazovány. Tento vývoj ovšem začal působit již před dlouhou dobu, neboť jej pozemské lidstvo svojí vlastní vinou uvedlo do chodu již dávno, jelikož v něm od nepaměti nevládl ani rozum, ani zdravý úsudek, ale pouze sobectví, tužby po bohatství a moci a také zmatená víra ve vyšší moci a jejich pomoc, takže stále panovaly jen pomatené bludy.

Inu, ty plyny CO₂ již nebudou schopny obrovské, velké životní formy moří v takto velkých kvantech pohlcovat a ukládat do sebe, a to i proto, že je bude pozemské lidstvo naprosto neodpovědně skoro plošně vyhubovat. Tyto mořské obry, plejtváky obrovské a ostatní velrybí rody budou právě pozemšťané svými machinacemi otravovat a zabíjet, spolu s veškerým zvířectvem a rostlinstvem moří, vodstev, lesů, všech krajin a vzduchu. Všechny tyto říše bez výjimky budou v budoucnu poškozovány a vybíjeny četnými a nesmírnými kvanty jedů z lidské produkce, a to hlavně tím jedovatým plynem CO₂, který budou pohlcovat nebo absorbovat a ukládat. Pokud jde o to, že pozemšťané budou i v nadcházející době vyhubovat mnohé zvířecí a rostlinné rody a druhy – jako to činí již dlouhá desetiletí, ba staletí –, tak bude trvat přinejmenším ještě asi 25 let, než konečně začnou pomalu rozpoznávat, že je nutné od lovení živočichů v mořích a v jiných vodstvech upustit. K tomuto závěru ovšem žel nedospějí v případě divoce žijících živočichů krajin a zvířecí a rostlinné říše vůbec, neboť již na počátku příštího tisíciletí budou každoročně vyhlazovat přes 50 000 živočišných a rostlinných rodů a druhů, a sice zcela nedbale, bezskrupulně a nezodpovědně. Nerozumné početní stavy pozemšťanů budou sužovat veškerou přírodu a budou v ní a na ní přemnohé likvidovat, ničit a vyhubovat. Velmi četné rody a druhy divoce žijících živočichů budou

jednoduše oddělovány, a dokonce skoro vyhlazovány, jelikož lidé si budou bezohledně nárokovat životní prostory přírody, aby pro sebe samé získávali místo k životu.

Avšak, co vyplýne z toho, že budou pozemšťané tyto živočichy lovit a zabíjet a dohánět na pokraj vyhubení, to se bude prokazovat teprve v příštím tisíciletí, až se divoké životní formy – jakož i jiné formy života v mořích, vodstvech, krajinách, na horách, ve vzduchu, lesích a zvláště i v deštných pralesích atd. – začnou proti pozemšťanům obracet. A to se bude dít tehdy, až budou tyto životní formy nejprve jednotlivě, ale potom i ve skupinách, útočit na lidi a zabíjet je. Nicméně obrovské zástupy pozemského lidstva nebudou vinou své hlouposti, omezenosti a namyšlenosti po dlouhou dobu chápat, proč ta divoká zvířata a ostatní životní formy krajin, moří, vodstev a vzdušných proudů lidi napadají, zraňují, nebo dokonce zabíjejí. Dlouhou dobu tedy pozemšťané kvůli své troufalosti, pýše, výsměšné samolibosti a nafoukanosti vůči přírodě a její fauně a flóře atd. – které přece úhrnem tvoří základnu veškeré životní existence – nebudou pobírat, že se všechen život samotný vždy svým vlastním způsobem staví každé přemíře na odpor. Životní formy různých rodů a druhů se při nadpopulaci sami decimují, což činí kupříkladu určitá zvířata tím, že se shoufují a jako stádo atd. se společně smrtelně zřítí ze skalního útesu. Také vodní živočichové – např. velké velryby, kosatky dravé neboli kosatky pravé / orkové atd. – se jednotlivě nebo v hejnech vyvrhnou nebo vyvalí na pláže, aby tam ukončili svůj život. Ostatní životní formy při nadpopulaci ukončují svůj život, resp. se decimují podle svého rodu či druhu jiným způsobem, přičemž při přemnožení zasahuje i sama příroda, jako například tím, že v částech nějakého rodu či druhu rozšíří smrtící chorobu nebo nákazu, čímž docílí jejich zdecimování.

Rovněž mořští velikáni, zvláště velryby, se budou slučovat ve skupiny a budou postupovat proti lidem tím, že je budou napadat, ba dokonce zabíjet. Dokonce i ostatní životní formy, jako ptáci a hmyz všech rodů a druhů, se začnou v budoucí době pozemšťanům, kteří je sužují, a jejich zlým a odporným machinacím stavět na odpor. I když na lidi nebudou útočit přímo, tak se budou podle svého rodu či druhu shlukovat v obří houfy, a tímto svým závratným množstvím se uschopní k tomu, aby v životě přírody něco změnili, co má jim a mnoha dalším živočichům – jako vyšším a nižším zvířatům, vodním tvorům, hmyzu a broukům atd. – umožnit nebo zlepšit další život. Začnou se tedy anormálně projevovat, ba stávat se pro lidi zátěží, obří hejna malých i velkých ptáků nejrůznějších rodů a druhu, dále i stáda muflonů, zubrů evropských, krys a myší, dále potom roje kobylek, slunéček sedmítečných, motýlů, včel, vos, sršňů, komárů a švábů a také houfy nosatců žirafích, avšak dále i zástupy mravenců, brouků, raků a pavouků, hejna ryb, masy bakterií a hub atd., a dále i smečky divokých prasat, vlků atd.

Nyní budiž ale vysvětleno, což znamená hejno: Jedná se o velké, jednotně zformované a trojrozměrné pohyblivé sdružení letuschopných či ve vodě žijících rodů a druhů, jako jsou ptáci, ryby a hmyz atd., ale též raci atd. Masy jsou pak dále utvářeny vyššími zvířaty, jež tvoří stáda či smečky, zatímco ostatní živočichové tvoří zástupy atd. Dlužno také povědět, že vyšší a nižší zvířata a zčásti i ostatní živočichové, jako kupř. ti mořští a jiní vodní, jsou cítící bytosti, které pociťují strach, radost a náklonnost, což mohou velmi pozorní lidé i vnímat, přičemž mnohá vyšší zvířata vykazují i další emoce. Ve svém celkovém úhrnu jsou všechna vyšší zvířata a také různá nižší – spolu s různými vyššími životními formami moří a vodstev – schopna mít emoce a pociťovat smutek, jako když jim například zemře nebo je zabit jejich člen, resp. samčí či samičí příslušník druhu; jako i člověk pociťuje smutek, když ztratí nějakou osobu, s níž pěstovat vztah. Navzdory všem pomateným a zmateným tvrzením naprosto nevědoucích pozemských zoologů disponují všechny rody a druhy vyšších a i různých nižších zvířat více či méně schopností pociťovat a také reagovat atd., atp., a to spolu s mnoha zbývajícími životními formami v celé živočišné a rostlinné říši.

Vyšší zvířata tvoří vesměs rody či druhy savců, kteří dle svého rodu a druhu nemají být nazýváni jednoduše »zvěř«, nýbrž jmenovitě dle svého rodu a druhu. Je v zásadě chybné označovat všechny životní formy za »zvířata«, neboť mnohé různé rody a druhy ze všech živočichů mají jinou povahu než zvířata. Zvířaty jsou pouze savčí formy života, jelikož ty své potomstvo rodí živé. Budiž tedy ještě jednou jasně uvedeno: Jedině zvířata jsou savci, resp. mammalia, tedy živorodící a patřičně se rozmnožující tvorové, kteří produkují mateřské mléko a své potomstvo kojí. Přivádějí tedy své potomstvo na svět přímo žijoucí a nekladou vejce, z nichž se po určité době sezení klubou živí potomci, jako je tomu u ryb a ptáků atd. Savci zpravidla krmí své potomstvo mateřským mlékem. Lidem nejnámější zvířata, resp. savci, jsou patrně psi a kočky, jakož dále i zajáci, křečci, kozorožci, medvědi, koně, skot, ježci, krávy, srny a jeleni a dále potom tygři a leopardi, veverky, lvi, hyeny, velryby, šimpanzi, gorily, delfíni, orangutani a samozřejmě i sami lidé.

Všechny životní formy – ať suchozemské, mořské, vzdušné a vodstevní, ať nižší či vyšší – je tedy nutné označovat specificky jmenovitě dle jejich rodu a druhu. Krom toho jsou schopny toho, co si lidé namyšleně nárokují pouze pro sebe, totiž mít pocity, emoce a jemnocity, což platí i pro všechny vyšší životní formy vůbec, jež vskutku mají akutní a afektivní život, a sice dle svého rodu a druhu. Rod představuje přirozený fundament, resp. základní třídu bazální životní formy, tedy právě rod. Z rodu, resp. bazální životní formy mohou přirozenou nebo i umělou mutací vzejít další, avšak pozměněné, a tedy právě zmutované životní formy, jež se budou s bazální životní formou v jistých ohledech shodovat, avšak v zásadě budou mít svůj vlastní, a tudíž jiný vzhled, a také jiné způsoby chování a budou o sobě i zvukově »dát vědět« jiným způsobem atd. Takovéto životní formy představují pak tedy »odrůdy« vzešlé z daného rodu, resp. z dané bazální životní formy, a tato »odrůda« se pak tedy krátce a pro jednoduchost nazývá »druhem« a je označována podle celého svého habitu.

V zásadě nesmí být žádná forma života označována prostě za »zvíře«, neboť jedná-li se kupř. o hada, pak je to právě had z rodu, resp. třídy »plazů« a musí být označován podle svého habitu, tedy například jako užovka, kobra či zmije (viperidae, čeleď zmijovití), díky čemuž lze pochopit, o jakého tvora se jedná. Pouze takový přístup je správný a faktický. A tak je tedy zvíře zvířetem, želva želvou, ryba rybou, pták ptákem, avšak nikdy ne zvířetem, neboť zvíře je a zůstává živorodícím savcem, zatímco ostatní živočichové dle svého rodu či druhu například kladou vejce a vysedávají je. Všichni vyšší živočichové všech rodů a druhů disponují ovšem dle své třídy »aktivním« či »afektivním« životem, avšak dle svého habitu v rozdílné podobě. Všem nadřazeno s nejvyšším významem je přitom »vědomé vědomí« člověka, díky němuž je schopen vědomě v každé podobě reagovat a také prodělavat evoluci. Oproti tomu jistá vyšší zvířata disponují takzvaným »polovědomým vědomím«, zatímco zvířata nižší a ostatní vyšší životní formy vykazují »instinktivní afektivní život« a životní formy nižší pak jen »impulzový afektivní život«; další tvorové jsou pak schopni pouze »impulzových reakcí« nebo »pojímání jemnocitných vzruchů« či »impulzových vzruchových reakcí«.

To vše tedy není totéž jako u člověka, který disponuje vědomým vědomím, a tudíž je u něj v tomto ohledu vše jinak než u vyšších a nižších zvířat a všech ostatních životních forem. Zvířata jsou a zůstávají savci, resp. »živorodými živočichy« (z latinského slova viviparie, tedy živorodost), jimiž ovšem zvířata nižší nejsou, jelikož ta kladou vejce a vysedávají je, a jsou to tedy »vejcorodé životní formy« (z latinského slova oviparie, tedy vejcorodost), které samy sedí na svých vejcích a usilují o to, aby odchovaly z nich se líhnoucí bytosti – anebo o to neusilují. Jiné formy života na rozdíl od nich rovněž kladou vejce, jako např. hmyz, avšak své snůšky nechávají dozrávat vlivem zemského či slunečního tepla nebo povětrnostních poměrů atd., přičemž se o jejich vývin nestarají – anebo i starají.

Většina hmyzu klade vajíčka do půdy, do nitra dřeva či pod listy, ale právě tak i do rostlinných stonků pod vodou; hmyz ale dokonce využívá i jiné životní formy, jako kupř. zvířata a lidi, aby svá vajíčka nakladl pod jejich kůži, a z nich se pak líhnou larvy, jež ovšem vypadají úplně jinak než dospělý hmyz téhož druhu. Vývoj z vajíčka k plně vyvinutému, a tedy dospělému hmyzu probíhá v několika vývojových krocích. Rozvoj z vajíčka k plně dorostlému hmyzu se tedy odehrává ve vícero krocích, přičemž – jak bylo již vysvětleno – se z vajíček klubou larvy, z nichž se v běhu vývoje stává hmyz. Larvy pak prodělávají několik fází svlékání⁶, dříve než se zakuklí a stanou se vposled dospělými hmyzími tvory.

Celkově existují nesčetné rody a druhy životních forem a je vlastně nemožné je vyčíst všechny, jelikož jsou jich milióny. Proto zde mají být jmenovány jen ty hlavní, jako jsou rody a druhy **zaprve** obratlovců, **zadruhé** bezobratlých živočichů, **zatřetí** rostlin, **začtvrté** hub a **zapáté** lišejníků. Přitom je potřeba uvážit, že se tyto různé rody a druhy vyskytují v lesích, luzích, nivách, močálech, bažinách, na polích, horách, ledu, ve vzduchu, na zemi či v ní, ale také v půdě a v jeskyních atd. Právě tak ale i v mořích a nejrůznějších vodstvech na planetě. Tyto životní formy jsou zejména rody a druhy savců a nižších zvířat, jakož i obojživelníků, hmyzu, ryb, ptáků, plazů, ještěrek, měkkýšů, motýlů, mūr, brouků, červů, vážek, kobylek, vos, včel, sršňů, rostlin, stromů a rákosu atd.

6 Svlékání značí v biologii zbavení se starého tělesného pokryvu (kůže, kutikuly), většinou za účelem umožnění dalšího růstu živočicha; pozn. překl.

Nejznámější savčí životní formou na Zemi je člověk, ale ten nepochází z rodu či druhu opičích bytostí, jak lživě a podvodně tvrdil Charles Darwin, který padělal jisté kosti.

Vyšší a nižší zvířata a ostatní životní formy rozličných druhů jsou zahradníky, opečovateli a zachovateli lesů, luk, niv, polí a luhů, jakož i hor, močálů a bažin atd. a svým každodenním chováním přispívají k tomu, aby byly zachovávány zdravé a aby byl vůbec umožňován všechen život. Svojí rolí v těchto důležitých ekosystémech působí na plochách tisíců kilometrů na vzduch i klima, v nichž lidé žijí. Kvůli svému vlastnímu zdraví a přežití potřebují lidé všechny oblasti přírody, moří a vodstev s jejich zvířectvem a rostlinstvem, a tedy se všemi životními formami vůbec. Proto mají povinnost divoká zvířata zachovávat a zachraňovat, stejně jako všechny vodní živočichy, místo aby je lovili a vyhlazovali, takže je lovectví nutno zakázat, právě jako i oddělávání polétavých živočichů – a rovněž je nezbytné zakázat kořistivý lov životních forem v mořích a vodních tocích. Mimoto je nutno zakázat i vypouštění smetí a jedovatých odpadů, jako jsou drobné odpadky, vadné výrobky, odpadní hmoty, plasty, umělá hmota, jedovatiny všeho druhu a špíny atd., jelikož ty poškozují, ba nesmírně ohrožují všechen život fauny a flóry, a tedy i život lidský.

Níže budiž ještě krátce uvedeny některé věci o rozličných živočiších z fauny, již se vyskytují v Evropě, přičemž budu reprodukovat to, čím a jakými všechny tyto životní formy jsou atd., jak jsem se tomu naučil u Sfath.

Obojživelníci – Každý i jen zpola vzdělaný člověk ví vlastně již od svého mládí, že žabí jikry a vajíčka prodělávají přeměnu, z níž vznikají »mloci« (pozn. pulci s nožičkami) a z nich následně žáby nebo ropuchy. Mateřské žáby nebo ropuchy kladou jikry do vody, načež se z vajíček v nich obsažených po jisté době vylíhnou pulci. Ti se poté vyvíjejí a teprve po určité době se přemění v mloky (pozn. pulce s nožičkami), kteří se budou na základě další proměny vyvíjet v žáby či ropuchy dle svého rodu. Aby mohli pulci vůbec žít, tak dýchají svými žábami, avšak následně, poté co dle svého rodu absolvují proměnu v žabu či ropuchu, si vyvíjejí plicní dýchání, které je ovšem dodatečně podporováno dýcháním kožním. Žáby a ropuchy existují v různých rodech a družích, přičemž tito obojživelníci se vyskytují v četných rodech, družích i skupinách a v Evropě jsou tito »kvákaví tvorové« neškodní, nicméně v brazilské džungli žijí žáby jedovaté, které se nazývají pralesničkovití atd.

Včely

K nim je speciálně nutno některé věci vysvětlit:

Včely divoké zahrnují nejrůznější rody a druhy, avšak nemají nic společného se včelami medonosnými, jež jsou vlastně lidem známé – alespoň z doslechu. V Evropě se však vyskytuje ještě mnohem více včelích druhů, jako jsou právě včely divoké, které jsou v Evropě zastoupeny více než 500 rody a druhy. Několik málo rodů a druhů divokých včel se řádně organizuje stejně nebo podobně jako včely medonosné, avšak většina jejich rodů a druhů žije jednotlivě, a tedy samotářsky. Samičky včel divokých, a sice všechny, disponují žihadlem s jedem, ale to je vlastně pro člověka neškodné, a tudíž se jej nemusí bát. Krom toho budiž ještě vyloženo: Včely divoké jsou mírumilovné bytosti a nejsou agresivní, ale když jejich samička bodne, tak nanejdříve proto, že je soužena nebo se ocitne v nějaké nouzi.

Včely medonosné – Žihadlo mají jen samice, tedy královny a dělnice, a je opatřeno malým háčkem s protihrotem. Samci se nazývají trubci, a ti tedy žihadlo nemají. Žihadlo samiček je modifikovaným kladélkem a slouží výhradně obraně včelí kolonie. Pojem »kladélko« označuje orgán, který byl původně důležitý a používaný ke kladení, tedy pokládání vajíček, nicméně v běhu evoluce se u samičích včel medonosných proměnil, a sice tak, že se z kladélka stalo obranné žihadlo, které samice používají už jen k obraně.

Kladélko bylo u včel, resp. jejich předchůdců, orgánem, jehož **původní funkce** spočívala v kladení vajíček do rostlin nebo jiných hostitelů.

U včel medonosných se ovšem toto kladélko při **evoluční proměně** přetvořilo, a tudíž jej samičí dělnice nyní používají k obraně jako žihadlo, které je spojeno s jedovým váčkem, a tím pádem jím i vpichují včelí jed.

Žihadlo je pro včely důležitou, ryze obrannou zbraní a slouží jim výlučně k tomu, aby se chránily před potenciálními nepřáteli a aby zranily útočníka.

Toto je ovšem vyhrazeno jen samičím včelám, tedy včelím královnám a dělnicím, které jediné mají žihadlo, jímž vpichují i jed, avšak původně se od přírody vyvinulo ke kladení vajíček.

Kladélko včelích samiček se tedy evolvovalo v obranné žihadlo a stalo se pro ně důležitou obrannou zbraní.

Rostlinné vosy používají svůj bodec k napichování rostlin a kladení vajíček. Lumkům pak slouží k tomu, aby kladli svá vajíčka do hmyzu atd. Lumkové jsou blanokřídlí a mají cizopasný způsob života, což značí, že jejich larvy vyrůstají v nitru nebo na povrchu hmyzu. Tito »hostitelé« bývají často škůdci a jsou tímto způsobem usmrčovani. Proto jsou lumkové vlastně důležití a užiteční z hlediska biologického potírání škůdců.

Bodec včely původně používaly podle jeho velmi rozdílných podob, zejména jako aparát, vrtáček a trubičku na kladení vajec, tedy jako kladélko neboli ovipositor. Ten svojí funkcí sloužil samičkám ke kladení vajíček do různých substrátů.

Když včela bodne, tak se tím zabije, neboť bodne-li člověka, tak již není schopna, dle tloušťky jeho kůže, své žihadlo vytáhnout zpět, a tudíž se tím zraní a zemře.

Je rovněž podstatné vědět, že včely medonosné nebudají záměrně, ale jen instinktivně, když se cítí být ohroženy.

Pokud včela bodne člověka a on její žihadlo rychle neodstraní, tak jedový váček pumpuje do rány jed, což má za následek, že se objeví bolesti, jež se stále zesilují, a budou tím pádem trvat i déle.

Je-li člověk na včelí bodnutí náchylný, tak při něm prodělává alergickou reakci.

Své žihadlo používají včely medonosné k obraně svého hnízda před vetřelci.

Ryby jsou globálně zastoupeny v tak početných rodech a druzích, že je nelze spočítat. Obývají kromě skoro všech stojatých vod i potoky, řeky, jezera a moře. Přitom existuje celá řada rodů a druhů, které »doprovázejí« jiné ryby jako »piloti« anebo je chrání, zbavují parazitů či ochraňují před nepřátelskými predátory, jako to dělají kupříkladu ryby, které »střeží« korály atd., atp. Určité mořské ryby, jako jsou velryby, provádějí kratší či delší »putování«, aby se v jistých lokalitách spářily atd., zatímco i sladkovodní ryby navštěvují určité oblasti, kam doplují, aby tam mohly naklást svá vajíčka, resp. své jikry a aby se rozmnožily. Toho jsou ovšem v dnešní době schopny už jen tehdy, když jim nebrání v cestě nepřekonatelné jezy, jako jsou například přehradní hráze. Místa ke kladení jiker mohou být přírodní oblasti, jako jsou řeky, jezera a moře, ale rovněž i umělé pomocné prostředky jako třecí rošty (mřížky) či candátí hnízda.

Kobylky sídlí v Evropě v počtu asi 75 rodů a druhů, přičemž jsou dle svého rodu či druhu vybaveny dlouhými či krátkými tykadélky a většinou dvěma páry lehce kuželovitých chitínových křídel, jež jsou dále vystavěna z žilnatých struktur. Sestávají ze dvou vějířovitých párů křídel. Přední křídla bývají často zvrásněná a tvrdá a chrání zadní, měkká křídla. Zadní křídla se při letu roztahují a umožňují různým kobylkám správně a dobře létat, avšak toto je dáno podle dané species. Kobylky se dělí na sarančata (caelifera) a kobylky (ensifera), přičemž různé z nich se nacházejí ve vývojovém stadiu směřujícím k jiným formám, avšak jejich vývoj k nim bude trvat statisíce let, přičemž v průběhu minulých 300 000 let jejich křídla již značně zakrněla. Stejně jako různí brouci mají i kobylky silný chrup, a sice žvýkavý a kousavý, a mohou jím silně skousnout, což je pro ně charakteristické, stejně jako jisté zvuky, resp. tóny či »hlasy« atd. typické pro tu kterou species. Kobylky (ensifera) tvoří své tóny, resp. své »zpěvy« tím, že třou svá tvrdá lehce kuželovitá chitínová křídla o sebe, zatímco sarančata (caelifera) je tvoří tím, že pohybují svými nožičkami podél křídel, čímž se o ně třou.

Brouci jsou ve své oblasti druhově nejpočetnější skupinou, takže je v jejich různorodosti nelze popsat. V Evropě žije odhadem značně více než 6000 různých rodů a druhů, mezi nimiž se nalézají například chroust obecný, který v současnosti tropí hodně škod a budí zlost – zvláště svými ponravami (larvami). Velmi známé je také slunéčko sedmítečné, zatímco jiní brouci žijí skrytým způsobem života, a proto jsou lidem známí méně, anebo vůbec, či jen koleopterologům⁷. Ten či onen člověk možná ještě zná tesaříka alpského, roháče obecného, krasce třešňového nebo zlatohlávka, stejně jako i to, že v jedné své životní fázi žijí ve stromovém dřevě. Mnozí však nevědí, že existuje

7 **Koleopterologie** je zoologická věda zabývající se studiem řádu brouků (Coleoptera); jde o odvětví entomologie; pozn. překl.

i střevlík dravý, a rovněž i zeleně pruhovaný střevlíček, krajník hnědý, střevlík zlatý a střevlíček rákosní. Kdo krom toho neví, že různí brouci umějí silně skousnout, ten by se měl někdy seznámit s velkým chrupem svižníka zvrhlého, známého i jako svižník písčinný.

Vážky sídlí v Evropě v počtu 80 rodů a druhů, a člení se navíc na dva podřády, a sice na stejnokřídlice (zvané i motýlice) a různokřídlice (zvané i šídla). Larvy vážek žijí ve sladkých vodách, dospělí jedinci mají pak pozoruhodně umný způsob letu. Vážky, jež se dožívají asi tři měsíců, se živí v podobě larev i dospělých jedinců na všemožném hmyzu, na komárech, jiných vážkách a mouchách jako dosti úspěšní lupiči potravy. Obzvláště nápadné jsou jejich velké složené oči, jež jim umožňují hledět bezmála okrouhle.

Rostliny – Každý člověk zná pár rostlin nebo rostlinek, avšak jejich různorodost je tak velká, že není schopen znát všechny, ale jen několik málo z nich, neboť počet jejich rodů a druhů vskutku sahá do miliónů. Jen naprosto minimální množství lidí si uvědomuje jistou rozmanitost rostlinné říše – lépe si ji uvědomují jen botanici, kteří se jí konečně zabývají profesně, avšak i jejich znalosti mají své meze, neboť ani oni nejsou schopni znát celou tu nezměrnou rozmanitost rostlin, jež je na planetě Zemi dána. V Evropě se vyskytuje několik tisíc různých rodů a druhů, ale z globálního hlediska je jich tolik, že je nelze spočítat, a navíc ani jejich existenci ve všech částech Země – hlavně v jejích pralesích, mořích a v podzemí – nelze vypátrat a prozkoumat. O rostlinách víme, že jejich velikost sahá od té nejnepatrnější až po tu největší a po nejohromnější strom mamutí (sekvojovec obrovský). Z těch nejmenších rostlin je mi díky naukám Sfath známa jen nepatrná vodní čočka (pozn. vodní čočka trpasličí), jak tento nepatrný rostlinný organismus nazval. Botanici jistě znají ty nejběžnější rostliny, od malých až po velké, tedy všechny ty známé překrásné kvetoucí luční květiny, mechy, trávy, keře a stromy, ale to vše je pouze částí plného úhrnu, který ve skutečnosti existuje.

Plazi jsou hadi všech rodů a druhů, jakož i čeleď ještěrkovitých a její rody, jako jsou ještěrky obecné, zední a zelené, a dále se jedná o krokodýly, kajmany, aligátory, gaviály, leguány, gekony, chameleóny a čeleď scinkovitých, a dále pak o varany atd. a také o jeden želví druh, jenž náleží ke skupině plazů.

Hady je nutno dělit na jejich rozličné rody a druhy, tedy i na jedovaté zmiže (viperidae, čeleď zmijovitých) a pak na nejedovaté užovky. Všichni plazi mají společné, že musejí prakticky »svlékat kůži«, když rostou.

Motýli jsou ve své rozmanitosti opravdu nanejvýš působiví, a dojem z nich má člověk ještě větší, když je podrobně pozoruje, čímž si také všimne, že v evropské přírodě lze shledávat zvláště čtyři jejich různé podoby: **První** je nenápadné vajíčko, **druhá** je pak nápadná housenka, **třetí** je kukla a **čtvrtá** potom samotný motýl, jenž se třepetavě pohybuje vzduchem jako šupinatá a často vysloveně skvostně barevná bytost. Mnozí motýli opylují kvetoucí rostliny, a mají proto enormní význam. Jsou to zcela bezbranné bytosti, které ovšem – jak se zdá – dokážou unikat a ucházet nepřátelským predátorům díky varovným barvám, kladení jedu a klamavým manévřům.

Savci – k nimž, jak známo, patříme i my lidé – jsou bytosti, které své potomstvo rodí živé a vyživují jej svým mateřským mlékem. Proto se označují též jako »mammalia«, což odkazuje k okolnosti, že všechny savčí samice disponují mléčnou žlázou. Kojení narozených mláďat samicí má ještě jednu velmi praktickou výhodu, totiž že rodiče mohou mít svá mláďata déle pod dohledem a pod svou záštitou.

Ptáci existují v podobě pěvců, dravců, bahňáků a ptáků vodních. Celosvětově je spočítáno asi 9000 až 10 000 jejich rodů a druhů, zatímco v Evropě se jejich počet odhaduje na 300 až 350. Evropa je velmi důležitá i pro ptáky tažné, kteří v ní na své cestě na jih na mnoha místech odpočívají. A v zimním období zůstávají v evropských státech a u jejich jezer, jako kupř. u Bodamského jezera, četní ptačí hosté z vysokého severu. Tito ptáci různých rodů a druhů kladou při svém pobytu svá vejce, která pak také vysedávají a plodí potomstvo. To je pak také doba přepeření, resp. výměny peří, což je pro ptáky zvláště citlivá a nebezpečná životní fáze. Tak je tomu zejména proto, že člověk často bezohledně hospodář v okolní krajině, na což přecetné ptačí druhy reagují krajně citlivě a ku své nevýhodě, pokud jsou tím rušeny. Ptáci jsou bioindikátory, tedy živočichy, již reagují na environmentální vlivy – spolu s mnoha jinými organizmy –, takže tím představují včasný varovný systém, který značí kvalitu životního prostředí. Tímto jim vlastním přirozeným způsobem indikují změny v životním prostředí, a tedy v ekosystému, jako např. způsobené znečištěním a jinými proměnami. Jako biondikátory mohou působit i jiné a nejrůznější druhy organismů, k nimž se řadí

veškerá fauna a flóra nebo zvláště i nanejvýš rozličné mikroorganismy. Ptáci jsou ovšem známí tím, že slouží jako velmi dobré bioindikátory, pokud jde o environmentální šetrnost plánovitých záměrů.

Měkkýši jsou šneci, mlži a hlavonožci (sépie/chobotnice), kteří jsou na první pohled velmi rozdílnými živočichy zahrnujícími nejrozumnější rody a druhy. Rody a druhy z této skupiny obývají jak moře, tak i sladkovodní jezera, potoky a řeky, jako kupř. velevrub tupý, který žije i na souši; tyto bytosti ve sladkých vodách filtrují z vody živiny. Nicméně v následné době, a ta přijde již za deset až dvanáct let, budou zvláště sladkovodní mlži vinou znečišťování vodstev čelit nebezpečí, že budou vyhubeni nebo že budou jejich stavy přinejmenším zřetelně zredukovány. To je již nyní velmi politováníhodné, neboť tím je extrémně a trvale narušována ekologická rovnováha v potocích, řekách i jezerech a tito důležití živočichové se v přírodě zcela zásadně vytrácejí.

Toto je tedy nutno pro jednu povědět a vysvětlit, a rovněž i to, že všechny tyto organizmy nejsou jednoduše téhož druhu, ale v zásadě rozdílné, jako je tomu také u rodu lidí, kteří náležejí vesměs k témuž rodu, avšak dělí se na nejrozumnější rasy, jež se liší barvou kůže. Toto viditelné rozlišení je ovšem vlastní všem vyšším i nižším zvířatům a vyšším životním formám moří, vodstev a vzdušných proudů, přičemž je částečně utvořeno na bázi instinktů, impulzů či pudů a pohybuje se mimo vědomé myšlení a mimo jasný rozum a čistou soudnost, jež jsou vlastní lidem – nebo by měly být. Právě o tom lze ovšem u lidí fakticky pochybovat, a rozum a soudnost většiny pozemského lidstva vskutku vlastní nejsou, jelikož se svým smýšlením a usilováním zaměřuje na válku, sebepodvod, pomstu, nenávisť, lhaní, podvádění a dále též na sobectví, neřesti a odplatu atd. Dále však rovněž na naplňování sexuální slasti zvrhlým způsobem, z něž nerozumně vzchází závratné zástupy pozemské populace, které svými nerozumnými a zločinnými válkami a jinými zlými machinacemi budou vyhlazovat, likvidovat či ničit velmi mnoho živých organismů přírody a jejího zvířectva a rostlinstva. Smýšlení lidí bude v budoucnu stále více uvolňovat prostor zpustlosti, přičemž bude chátrat i lidská vzdělanost a potom bude moci jen jistá menšina rozumem a soudností obdařených lidí ještě zachránit to, co zachránit ještě půjde. A ještě horší, zlejší a špatnější to začne být tehdy, až bude v příštím tisíciletí umělá inteligence způsobovat, že lidé budou zaslepováni a ohlupováni.

Jakkoliv si formovat pravé myšlení, tvořit si pocity a z nich pak dobrý stav, jež si může každý člověk jakožto vysoká životní forma vytvářet, budou činnosti, jež budou v budoucí, nadcházející době až hluboko do třetího tisíciletí ignorovány a hrubě pošlapávány. Pravdou také je, že směřovat kompetentní za utváření emocí a jemností atd. je vědomé vědomí člověka, jakož ale i celé k němu náležející tělo. Člověk je ovšem schopen také pěstovat hnutí radosti a trápení a rovněž i smutku, který není vlastní jen lidem, ale i všem k němu způsobitelným životním formám; a tento smutek se u lidí projevuje jako pohnutí mysli či dojetí, což je faktor, jež by v sobě měli v budoucnu budovat silněji a stále silněji. To bude totiž nejnaléhavěji nezbytné, neboť v opačném případě, pokud se tím řídit nebudou, budou zachvacováni zlou lhostejností a neodpovědností, kvůli čemuž budou v každém ohledu pustnout a budou už jen vláčení sem a tam jako slepě závislí otroci neschopnými, mocí posedlými státními vedoucími, tedy jako slabošské, nerozhodné bytosti bez vůle, jež budou mít stále méně svobody a práv.

Nyní je ale velmi důležité tematizovat i jiné věci, a sice bych se rád vrátil k přírodě a její živočišné říši: Je nutno zmínit silný úbytek hmyzu, jenž bude nezadržitelně probíhat zejména a hlavně vlivem nadcházejícího, komerčně zaměřeného zemědělství průmyslového a intenzivního typu a dále též vlivem stejně orientovaných zahradnických provozů. To proto, že tyto podniky zaměřené na »přirozené« pěstování potravin budou vypouštět a uvolňovat do volné přírody mnoho set druhů jedovatých, aby jimi nezodpovědně potíraly pro ně nežádoucí hmyz a »škůdce« atd. a aby tak penězochtivě zvyšovaly svůj výnos a podporovaly růst svých produktů. Avšak k tomu musí být jmenován i celý s tím související potravinový průmysl, jenž bude v budoucnu pančovat mnohé své výrobky škodlivou chemií, a sice čím dál tím více. Krom toho se prosadí, že potraviny budou míseny s cvrčky domácími, již budou zpracovávány na mouku a tekutiny, a dále budou míseny i s moukou z potměnků stájových, sarančat stěhovavých, larev potměnků moučných, červů a různých dalších brouků atd. Tyto mouky a tekutiny budou pak zpracovávány do mnoha potravin, jako kupř. do čokolád, chlebů, sušenek, dalšího pečiva a také do sýrů, džemů, pomazánek a těstovin atd. Tyto »přísady« budou přirozeně na obalech deklarovány, avšak jen čísly atd., a tudíž lidé, kteří je budou číst, nebudou vědět, o jaké »přísady« se skutečně jedná. A co se toho týče, tak takováto »hmyzí moučka«, jak se to bude jednoduše nazývat, bude přimíchávána do četných potravin nejpozději na počátku 3. tisíciletí, přičemž přemnoží spotřebitelé a spotřebitelky nebudou vědět, jaké potraviny, jež budou touto »hmyzí moučkou« pančovány, pojídají. Toto tedy nevyhnutelně přijde

již na počátku třetího tisíciletí, přičemž se s potravinami budou dělat i mnohé další věci, které konzumenti nebudou znát, a ti tedy nebudou nic vědět, a navíc nebudou nic chápat ani tehdy, když si všechny ty údaje na etiketách přečtou a prostudují.

Avšak všechno toto, co bude nadcházet, je pouze jedna věc, neboť v následující době nového tisíciletí bude zlé zejména to, že potomci těch, kteří s velkým jásotem žili v nacistické říši, budou u kormidla státního vedení a budou i nadále jevit smýšlení svých předků, svých rodičů a prarodičů, jaké bylo běžné v poslední světové válce. Svým smýšlením se totiž budou zaměřovat na válku, vraždění, mučení a boření, a proto budou i v nadcházející době třetího tisíciletí na úrovni nacistů, aniž by to ve své bezmocnosti a hlouposti sami dokázali rozpoznat, a budou vyvolávat zlé věci. Jejich nelogické, pouze zdánlivé myšlení, rozhodování, jednání a chování nebude v budoucnosti nového tisíciletí přinášet nic dobrého, jak jsem viděl spolu se Sfath. Pokud se na to podíváme celkově, tak nebude vzcházet mír, svoboda ani bezpečnost, neboť celým světem budou otřásat války, zkázy a destrukce, jako tomu hojně bude ještě i v příštích dekádách tohoto století. Tak tomu bude, až po Blízký i Dálný východ, velmi často vinou Ameriky. A v nadcházejícím, budoucím Německu budou v příštím tisíciletí, a sice již na počátku jeho prvních dekád, mocí posedlí státní vedoucí ve své většině chtiví války a budou se vměšovat do jedné války na východě Evropy, čímž budou vyprovokovat nové velké neštěstí, a dokonce budou ohrožovat celou Evropu.

Ti, kteří budou v budoucnosti třetího tisíciletí celým svým smýšlením myslet na úrovni nacistů, nebudou chtít skutečný mír ani svobodu – jako je nechtěli ani jejich předci v nacistické říši, přinejmenším mezi lety 1939 až 1945 –, poněvadž svým smýšlením, chováním a snažením se budou orientovat na válku a mocenské manýry, čímž budou vyvolávat zlo. A za nacisty budou pak mnozí státní vedoucí a části národů označováni proto, že budou ve svém smýšlení a svých názorech pěstovat jen válku místo míru a proto, že budou lživě a chybně přiznávat právo a nemírumilovně »pomáhat« zbraňovými dodávkami a penězi všem těm, kteří budou svým válečným vražděním přinášet světu zlé neštěstí. Ti všichni budou patřit k řadám mocichtivých, válečně myslících a nacisticky smýšlejících jedinců ze státních vedení i národů a ti všichni budou lživě prohlašovat, že je oprávněné používat válečné právo za účelem válečné sebeobrany. A tak tomu bude již na počátku třetího tisíciletí a zvláště i v jeho dalším průběhu, až Amerika ve východní Arábii neprávem a s pomocí nehorázných lží rozpoutá válku a až i na východě Evropy vyprovokuje jednu další zlou a dlouho trvající válku, do níž se pak budou hlupácky a stranně vměšovat četní státní vedoucí a hloupé části národů cizích států. A tak tomu bude i tehdy, až za přibližně 75 let vystoupí v Izraeli, jenž byl před dvěma lety založen, jeden nacistický pochop, jenž bude stát na úrovni Hitlera a jenž zahájí válku proti arabským státům, která bude vedena ve smyslu genocidního masového vraždění. A toto nastane tak, jako se podobné věci děly od nepaměti, jelikož tento izraelský válečný vůdce na úrovni nacisty bude moci své vražedné válečné dílo vést bez postihu, aniž by byl za něj potrestán, neboť mu bude naopak ještě přiznáváno právo tuto válku vést. A to povede k tomu, že se bude proti novému Izraeli stavět Arábie a že daleko na jihu vzejdou proti němu válečné útoky, jež budou nepřátelsky zamýšleny i proti Persii a jež budou vyvolávat válečné akce i proti jiným státům. Státní vedoucí ze země, v níž vznikla Třetí říše, jež byla před pěti lety ukončena, a ti z Francie budou ovšem již ve třetí dekádě příštího tisíciletí dělat všechno pro to, aby se vzámala opětovná zášť, která povede k nepřátelství a všemu zlému, ba dokonce až k vraždění a zabíjení, či z velkého strachu dokonce k válečnému vyzbrojování. A tak tomu bude i ve Švýcarsku, kde budou potom nejrůznější státní vedoucí v Bernu vlastizrádně ničit neutralitu země, budou Švýcarsko jako psance vydávat všanc možným válečným útokům a budou také jednat proti státní ústavě.

Krom toho všeho bude dále podněcován klimatický zvrat, který o sobě již dává vědět a který se bude v nadcházející době fakticky odvíjet a nebude možné jej zastavit. Kvůli urbanizaci, plošnému zastavování půdy a intenzivnímu nasazování pesticidů a dalších jedů všeho druhu – hlavně činností zemědělství, velkozahradnictví a soukromých osob – bude ničena druhová rozmanitost hmyzího světa a dalších živočišných říší, jejichž četné organizmy budou vyhlazovány. K tomu bude značně přispívat holá hloupost a omezenost státních vedoucích, kteří nebudou disponovat znalostmi o přírodě a její zvířecí a rostlinné říši, a proto budou dovolovat, aby se do přírody vypouštěly nesčetné jedy, jedovatá hnojiva a jedovaté prostředky chránící před hmyzem a škůdci všeho druhu, přičemž budou tvrdit, že minimální množství toho či onoho jedu je pro člověka neškodné. Nicméně ve skutečnosti budou kvůli těmto jedům lidé, vyšší i nižší zvířata a četné další formy života onemocňovat a budou churavět a vposled doslova žalostně chcípat. Avšak o to se budou vskutku starat jen nemnozí a jen ti se budou nad celou věcí hluboce zamýšlet, a rovněž i nad tím, jak by mohl být tento zlořád zastaven a co by mohlo být konáno proti vymírání a vyhubování velmi mnoha

organizmů v přírodě a její živočišné a rostlinné říši, zejména pokud jde o životně nezbytnou hmyzí rozmanitost a divoké životní formy.

V budoucí době začne nevyhnutelně a již dosti brzy vzházet průmyslové zemědělství a od nynějška dále také komerční zahradnické hospodářství, a sice kvůli pomatnému, nekonečnému nárůstu pozemského obyvatelstva, a proto se bude v budoucí době dít, že lidé budou na nivách, polích, loukách a v lesích ztěžovat život mnoha malým i velkým zvířatům a budou jim loupit životní prostor, ba co víc, budou i četné živé organismy vyhlazovat. Velké kulturní plochy a nezodpovědné nasazování hnojiv, jež budou ošetřena různými jedovatými chemikáliemi, budou přispívat k vymírání hmyzu, s nímž půjde ovšem ruku v ruce, že se budou neobyčejně drasticky redukovat stavy ptactva různých rodů a druhů, avšak současně se bude kvůli těm různorodým jedům snižovat i druhová rozmanitost hmyzí říše.

Dále budou lidé mimo jiné praktikovat jako svůj koníček absurdní a nesmyslné lovectví, při němž budou jednoduše oddělovat vyšší a četná nižší zvířata, ptáky a další životní formy všech rodů a druhů se lživým a klamným tvrzením, že o ně tímto způsobem pečují, avšak ve skutečnosti budou v lesích a nivách bez okolků – prostě jen kvůli potěše ze zabíjení a střílení – odbouchávat vše, co se dostane před hlavně jejich pušek. Totéž budou činit i v mořích a vodstvech svým nadměrným rybolovem, jímž budou vyhlazovat vyspělé i nižší formy vodních živočichů, a to také kvůli získávání potravy pro závratné a pomatení přelidnění.

To povede v budoucnu k tomu, že se budou četné divoké životní formy ve vodě i na souši kvůli pudu sebezáchovy dynamizovat k tomu, aby se pozemšťanům stavěly na odpor a aby před nimi chránily své životní oblasti, neboť ti jim budou hrozit, že je toliko pro radost a potěchu ze zabíjení – anebo kvůli svému pouhému obohacování – vyhubí. Toto masakrování divokých životních forem bude v budoucnu spojeno ještě i s tím, že jim budou rapidně a zcela bezskrupulně loupeny biotopy. To proto, že v budoucnu se bude kvůli závratně narůstajícímu lidstvu stále více, více a rychleji stavět nesmírně mnoho domů, továren a jiných budov, a také sportovišť, silnic, muzeí a tak dále, přičemž do moří budou vsazovány vrtné plošiny atd., které budou drancovat ropu a zemní plyn atd. Tak tomu bude právě proto, že pozemská lidská populace bude velmi rychle a horentně narůstat, jelikož lidé na celém světě budou rapidně, dočista nekontrolovaně a nesmyslně plodit a přivádět na svět zástupy potomků; z toho důvodu vystoupá pozemská lidstevní populace ode dneška – kdy Zemi obývá ještě asi 2,5 miliardy lidí – za pouhých 75 let na přibližně 10 miliard a planeta bude bezmezně přelidňována. Už nyní je neodvolatelně jisté, že tímto způsobem bude lidstvo loupit a nejzásadněji destruovat přirozený životní prostor veškeré říši divokých organismů – která je pro život a jeho zdar důležitá –, a sice na souši, ve vzduchu, na nivách, luzích, polích, horách, v lesích, mořích a všech pevninských vodstvech. Krom toho se bude v budoucí době dít i všechno to, že v mořích, krajinných vodstvech, na luzích, nivách, polích, loukách, horách a v lesích budou »likvidována« obří kvanta jedovatého odpadu, přičemž do volné přírody budou vypouštěny stovky jedovatin všeho druhu, a sice zejména činností zemědělství a zahradnických podniků. Okolnost, že tím bude intoxikován mnohý přírodní život fauny a flóry a že bude bídne pocházet, nebude trápit ani výrobce – kteří budou produkovat stovky různých jedovatin, jedem nasycených výrobků, četných jedem kontaminovaných hraček a brzy poté i plastik, eternit a umělé hmoty všeho druhu atd. –, ani jejich uživatele a spotřebitele. Také hojné přirozené potraviny – ale i ty uměle vyrobené – budou od základu otravovány, a mnohé budou dodatečně ještě směřovány s choroboplodnými chemickými přísadami, a proto budou lidé stále více a více trpět různými druhy rakoviny, jež budou často velmi vleklé a bolestné a zpravidla nakonec skončí smrtí.

Lesy, jejich stromy, křoviska, keře a všechny jiné nesčetné rostliny všech rodů a druhů nejsou jedinými životními formami, jež pohlcují CO₂ z atmosféry a jež tyto jedovaté plyny do sebe ukládají, neboť tutéž funkci vykonávají také velryby a četní další vodní živočichové. Krom toho však i všem divoce žijícím formám můžeme vděčit za to, že na Zemi vůbec může existovat život – v tomto ohledu je nutno jmenovat kupříkladu mořské tvory, jako jsou žraloci a jiné druhy ryb, jako jsou murény, rejnoci a nesčíslné rody a druhy dalších mořských živočichů atd. Dále je také v mokřadech a tekoucích vodstvech nutno uvést mnoho dalších živočichů, jako jsou např. bobři, vydry, žáby, vodní hadi a krokodýli atd., kteří se všichni do jednoho starají o to – spolu s globálně všemi suchozemskými životními formami, jako jsou divoká vyšší i nižší zvířata a všechny miliardy jiných životních forem a také ptáci ve vzdušných proudech –, že je Země obyvatelná a že nese a nadále může nést život. Vpravdě se všichni tito tvorové starají o to, že lesy, stromy, keře a vůbec všechny rostliny všech rodů a druhů mohou růst, prospívat a nést život – a tím i zajišťovat lidskou existenci

–, a to na souši, v mořích a vodstvech a úplně všude na Zemi. Kdyby všichni tito tvorové neexistovali, tak by na Zemi, ve všech mořích a vodstvech nebyl život možný, neboť vše by bylo zcela bez života a mrtvé, tedy právě i všechny suchozemské oblasti, pouště, bažiny a močály, horstva i všechny vzdušné proudy.

Na ledových pláních mají domov lední medvědi, tučňáci a lišky polární atd., v suchozemských oblastech žijí rody a druhy vyšších zvířat, jako jsou kupř. bizoni, medvědi, vlci, gnuové, zebry, klokani, srny, jeleni a sloni atd, avšak žijí v nich i zvířata nižší a všechny ostatní životní formy v miliónových počtech. Dle svého rodu a druhu požírají tyto různé životní formy nejrozličnější rostliny anebo jiné formy života a vyživují se jimi. Z toho důvodu vyměšují – stejně jako lidé – výkaly, jimiž hnojí lesy, luhy, pole, horstva, vodstva, moře a všechny krajiny, a tedy rostliny, přičemž všechny tyto ekosystémy způsobem svého života utvářejí. Například velká divoká zvěř prostupuje lesy a tvoří v nich průseky a volná místa, na nichž mohou růst menší i velké rostliny. Sloni kupříkladu žerou měkké dřevo patřících stromů, které rychle rostou a zůstávají nízké, zatímco stromy s tvrdým dřevem rostou pomalu a dosahují až obří velikosti a mohutnosti, jako je tomu v deštných pralesích. Tím, jak se stravují, zachovávají divoká vyšší i nižší zvířata a další rozličné životní formy dle svého rodu a druhu existenci všech živočichů, jako jsou brouci, hmyz, včely, vosy, hadi, raci, ropuchy a žáby, červi, housenky, můry a motýli a dále též bakterie, viry, myši, houby, roztoči, krysy, mravenci, krtonožky obecné a značně více než 100 miliard dalších rodů a druhů atd., atp. Tito tvorové udržují všechny zahrady, půdy, lesy, nivy a louky atd. ve zdravém stavu, a rovněž zachovávají stavy divoké zvěře a nižších zvířat na správné úrovni, jako tak činí i v mořích a pevninských vodstvech a jako to dělají i ptáci ve vzduchu.

Všechny rody a druhy vyšších a nižších zvířat či ostatních živočichů, jako jsou hadi, zmije, ještěrky, mouchy, komáři, mravenci, žáby, brouci, ropuchy, raci, ptáci, včely, sršni, vosy, noční můry, motýli a červi atd. přispívají k tomu, aby byla zachována biologická rovnováha. Člověk ale naopak působí proti ní, jako kupříkladu svým loveckým počínáním, které mylně označuje za »regulaci divoké zvěře« a zastává chybný názor, že tak ve vztahu k zástupu lidstva spravedlivě a řádně udržuje stavy divokých zvířat v dobrém a správném počtu. Že jsou ale počty divokých vyšších i nižších zvířat a všech ostatních životních forem dány od přírody, to naprosto ignoruje, a tudíž nižší i vyšší divoká zvířata atd. decimuje, což vede dokonce k tomu, že jsou různé jejich rody a druhy vyhlazovány. Okolnost, že může být vše provozováno tímto způsobem, vyplývá ze stále rostoucích mas pozemského lidstva, které se bezskrupulně stále více a více rozmáhá, a proto si lidé z přirozeného lovu vyšších i nižších divokých zvířat za účelem potravy udělali zvrhle koníček. Z toho důvodu budou v budoucnu velké skupiny z loveckých společností činit lesy pro všechny divoký život nebezpečnými a budou jej vybíjet. Krom toho budou i pročesávat pole, bažiny, hory a močály atd. a dále též všechna pevninská vodstva a moře, aby v nich lovily vyšší i nižší zvířata, která budou postupně vyhlazovat. V tomto smyslu skolili také lovci již v minulém století posledního medvěda ve Švýcarsku, a sice v roce 1898 v obci Mesocco, v údolí Val Cama. Také vlci byli ve Švýcarsku dočista vyhubeni, a rovněž i rysi, přičemž se od nepaměti tvrdilo, že lovci jen regulují stavy divoké zvěře, aby je udržovali na dobré úrovni. A tak tomu bylo v rozporu s tím vším, že různá divoká zvířata, takzvané šelmy, jako kupř. vlci, rysi a lišky, ve volné přírodě za účelem své potravy přirozeně loví srny a jeleny atd., čímž také pečují o zdraví a rozmanitost lesů, niv, luk a všech luk, díky čemuž mohou lépe prospívat a růst i na nich či v nich přítomné rostliny, od těch nejmenších až po obří stromy – avšak toto lidé už dávno zapomněli. A úplně zapomněli i na to, jak důležitá je druhová rozmanitost, a to už jen ve vztahu k takzvané hmyzí říši.

Železniční vlaky budou v převeliké míře přepravovat zboží všeho druhu z celého světa, jakož i turisty, a to se bude dít v rozsahu, jenž bude překračovat všechny meze. Podobně budou ale i obří transportní lodě na světových mořích i ve vnitrozemských vodstvech stále více a více zatěžovat atmosféru a klima jedovatými zplodinami, spolu s obrovskými letadly, a proto bude klima neodvratně a nezměnitelně prodělávat zvrát. První jeho známky lze již rozeznávat a již v nynější době k němu hodně přispěla světová válka, ukončená před 5 lety. Proto se stane to, co se za 5,5 miliardy let, od doby, kdy existuje planeta Země, v běhu jejích evolučních proměn nikdy stát nemohlo, tedy to, že se od nynějška za pouhých 75 let rozroste pozemské lidstvo o mnoho miliard a dosáhne počtu bezmála 10 miliard, a k tomu tedy situace dospěje již v příštím tisíciletí, a sice v jeho třetí dekádě. Ale tento nezodpovědný nárůst lidstva s sebou ponese tu skutečnost, kterou jsem vykládal, tedy že se budou všechny suroviny planety neodpovědně drancovat, a navíc budou sužovány i zvířecí a rostlinná říše, jež budou částečně zcela vyhlazeny, přičemž v zásadě všechny životní základny pro obecně vše živé budou dohnány na pokraj své existence. To vše budou

zaviňovat závratné a pomatené masy pozemského lidstva, které dnes, v roce 1950, obnáší ještě asi 2,5 miliardy lidí, avšak následně se za pouhých 75 let rozrostou na přibližně 10 miliard. A tak se bude pozemské lidstvo ve své hlouposti, své bludné náboženské víře, lačnosti po bohatství, lhostejnosti, svém vadném hospodaření a také ve svém nerozumu a své nezodpovědnosti všemi způsoby přičiňovat o to, aby v budoucnu nevyhnutelně přicházely pohromy mnohého druhu. To vše mu bude ovšem i nadále naprosto lhostejné, až potom všechny ty zhoubné zlořády začnou působit, což se uvede do chodu ještě v tomto století. Totiž tehdy, až budou lidé ve velkém formátu zločinné a také dočista neuvážlivé a nezodpovědně dělat všechno pro to, aby i nadále trápili, ba dokonce ničili a likvidovali planetu a mnohé rody a druhy fauny a flóry svými idiotskými, sobeckými a nekalými machinacemi, k nimž bude patřit stavění četných domovních bloků, silnic, sportovišť, horských zástaveb a letišť atd. Tím budou tedy přemnohé desetitisíce organismů naprosto neodvolatelně vyhlazovat, a to na všechny časy.

Většina pozemského lidstva se již od nepaměti o přírodu absolutně nestará, a právě tak se nestará ani o její zvířectvo a rostlinstvo a vůbec ani o vše, co se týče Tvoření, takže svoji odpovědnost za všechny pozemský život a za vše existující nikterak nevnímá. Proto lidé této většiny na život fauny a flóry ani na planetu nemyslí, a tedy ani na to, že je jim jejich prostřednictvím umožňován život a potrava, neboť pomýšlejí jen na sebe samé a na své vlastní blaho. O existenci přírody s její zvířecí a rostlinnou říší se stará jen naprosto malá menšina, a tato příroda je ve svém úhrnu Tvořením, avšak nikoliv imaginárním Bohem, kterého si pozemšťané ve staré době smysleli, a sice v souvislosti s nepozemšťany, lidskými bytostmi, které pokládali na přemocné.

Bude sice existovat minorita lidí, kteří budou poctiví a počestní a nepůjde jim prostě jen o mrzký mamon, touhu ničit či výt spolu s ostatními atd., a ti budou v budoucnu vycházet do ulic a demonstrovat za ochranu životního prostředí atd. proti holé hlouposti vládnoucích a většině lhostejného pozemského lidstva, avšak ti nebudou bráni vážně, anebo je budou vládnoucí činitelé dokonce potírat. Počestnost ovšem pak nebude možné připisovat těm demonstrantům, kteří se budou ze sobeckých důvodů a kvůli penězům – jež k nim poplynou od pomatených boháčů – idioticky demonstrativně přilepovat na silnice a budou vyřvávat a běsnit, jak jsem viděl v budoucnosti spolu se svým přítelem Sfath; tyto osoby budou dosahovat pravého opaku toho, co by vlastně konáním demonstrací mělo být zamýšleno. Tito nepoctivci budou jen tropit kravál a pro ochranu všeho života, planety, přírody a její zvířecí a rostlinné říše nebudou ve skutečnosti činit nic, jelikož svým negativním chováním a konáním pro ochranu přírody a jejího zvířectva a rostlinstva nebudou dělat nic dobrého. Naopak budou jen tropit škody a destrukce, neboť se budou začasť nebo i vždy zajímat pouze o zisk a peníze, jež budou za své falešné konání dostávat za odměnu od pomatených zámožných dáreků a dárců. Tento druh bezskrupulních demonstrací bude zcela a naprosto nezodpovědný, jako budou nezodpovědní ti finanční dárci, kteří budou za účelem svého vlastního prospěchu nebo z pomatené a zvrhlé potěchy všechno platit. Velmi snadno ovlivnitelní a oklamání demonstranti této sorty se budou velmi důležitě stavět do popředí a do záře mediálních reflektorů a budou se nechávat navádět k tomu, aby se jakožto velmi »důležití« demonstrující přilepovali na ulice a páchali veřejné škody – za což pak budou dobře vypláceni boháči, kteří z toho budou týť.

Vskutku je tomu tak, že svoji odpovědnost za všechny život na planetě, v přírodě a jejím zvířectvu a rostlinstvu vnímalo od nepaměti jen velmi málo lidí a tak tomu bude tím spíše v dobách následujících, protože pouze naprostá menšina lidí sama myslí a je natolik vzdělaná, že vidí a rozeznává faktickou pravdu a také se správně a korektně chová a jedná podle toho, co je řádné a správné. Většina pozemského lidstva ovšem myslí toliko zdánlivě, chová se chybně a jedná v přímém rozporu s tím, co je přirozené a evolutivní, přičemž poměry budou dokonce naprosto vadně regulovány státem stanovenými zákony. Stane se totiž, že státní vedoucí budou vinou své hlouposti, svého nemyšlení, a navíc i z holého strachu podporovat a od většiny všech národů požadovat, aby byla zavedena státní branná povinnost, a tím bylo vytvářeno ozbrojené vojsko, a sice na nucené úrovni – což má platit v dobách míru přinejmenším pro plnoleté muže, což může být ale v dobách války dokonce rozšířeno na nezletilé a ženy, jako tomu bylo v hitlerovské světové válce od roku 1939 do roku 1945. Právě tím se pak stane – a nad tím se stěží někdo, kdo podléhá pouze svému zdánlivému myšlení, poctivě zamyslí –, že každý člověk, jenž bude povolán a povinován k vojenské službě, bude ze státních důvodů nuceně vycvičován na vraha a následně bude donucován vraždit, až potom někdy dostane rozkaz vraždit, zabíjet a bořit v nějaké válce nebo mu bude takovéto konání poručeno z jiných důvodů. A to je v celkovém rozporu s tím, že pro existenci a záchovu planety a také pro bezvadné fungování vznešené přírody a jejího zvířectva a rostlinstva je absolutně životně nezbytné, aby lidé obsáhle mysleli, jednali a chovali se správně

a nezabíjeli. Příroda je vskutku faktickým Tvořením, je-li na ni nazíráno jako na univerzální existenci, a pouze ona sama ztělesňuje onu faktickou, absolutně ryzí přírodní jsoucnost – na rozdíl od imaginárního Boha jakéhokoliv klamavého náboženství a sekty, Boha, kterého musejí bludně věřící lidé pomateně, vroucně, při snažných prosbách o pomoc a otrocky vzývat, velebit a úpěnlivě se jej falešnými modlitbami doprošovat.

Lidé žel již od nepaměti chápou »modlitbu« (něm. das Gebet) zpravidla chybně a nábožensky ji zneužívají ve smyslu vzývání, velebení a uctívání atd. imaginárního Boha nebo početných bohů, u nějž/nichž žebrají o pomoc. Modlitba k Tvoření ovšem neznamená ani pokorné vzývání, ani uctívání a zbožňování, nýbrž vskutku projev důstojného oceňování a ctění. Kromě toho – a to má být řečeno – představuje poctivá modlitba k Tvoření v celém svém slovním významu a z pohledu lidského chování opravdu meditativní, rozjímavé oceňování v podobě vyjádření díku, poctění a důstojného uznání všemu jsoucímu a existujícímu, totiž přírodě, která působí jako energie a síla nejen v kosmu, ale i v celičkém Univerzu, a která je jakožto bytí skutečně Tvořením.

Lidé, kteří modlitbě rozuměli, ji od nepaměti při meditativním rozjímání používali k vyjádření díku, poctění a důstojného ocenění přírodě a Tvoření, a sice – jak jsem již vysvětlil – v okamžicích děkovného, poctivajícího a oceňujícího rozjímání určeného celé přírodě, resp. Tvoření, které svojí energií a silou zplodilo úplně vše, co bylo potřebné a nezbytné k životu, dávalo tomu všemu prospívat a také to po všechen čas zajišťuje, a to aniž by za to cokoliv požadovalo – nepožaduje za to dokonce ani modlitbu či něco podobného. Ale když ji člověk vyslovuje, tak to činí z vděčnosti, aby poctil a důstojně ocenil trvání všeho existujícího, co nazývá jednoduše Tvořením.

Respekt, základní postoj, úcastenství, způsob chování a niterní stanovisko lidí vůči přírodě, resp. Tvoření, byly v dávných, nejranějších dobách zcela přirozené a prosté víry, neboť lidé jimi pouze na základě pravdy děkovali za to, co mohli postihovat, zjišťovat, vidět a vnímat, a zaměřovali se tím na reálné. A tak se lidé svým smýšlením a usilováním soustředili jen na všechno to, co si byli schopni svými myšlenkami, logickými úvahami a v tomto ohledu uvědomovat. Toto se ale žel změnilo tím – jak je žel u lidí od starodávna obvyklé –, že se jiní lidé svými fantaziemi a zmatenými ideami obraceli proti přirozenému a tvořili s ním ostrý kontrast, a proto sváděli ty, kteří mysleli reálně a logicky na základě pravdy, až z nich učinili věřící, kteří těm pomateným a fanatickým fantasknostem a všem těm zmateným ideovým šílenostem uvěřili, a začali ve vztahu k těmto iluzorním ideologiím trpět bludy. To proto, že ti fanatictí fantastové a pomatení vymýšleči idejí na ty logicky a pravdivě myslící tak dlouho doráželi a tak dlouho podřývali jejich logiku, až začali o realitě a její pravdivosti pochybovat a vposled ji ignorovali a »zapomněli«; začali být totiž věřící a přiklonili se k oněm pomateným a zcela zmateným fantasiím a bludným nápadům, jimiž byli indoktrinováni, načež se na nich začali stávat slepě závislími. I stalo se to, co se podle smýšlení těch »přesvědčovatelu« stát mělo, tedy že se víře těchto fantastů a přinašečů bludných idejí podvolila většina pozemského lidstva, která tedy jim samým a jejich přesvědčujícím lžím beznadějně propadla. Důvodem byli cizinci, kteří přicházeli z velmi velkých dálav, byly to bytosti zčásti s velmi cizorodým vzezřením, s velkýma očima, protáhlými lebkami, obřím, normálním i malým vzrůstem, ale i člověku podobní a takoví, již vypadali více či méně animálně. Pozemšťané tyto bytosti kvůli jejich velké, vysoce vyspělé a pro ně futuristické technice, kterou sami neznali, a rovněž kvůli jejich vědomostem a dovednostem, respektovali, vnímali a velebili jako vyšší bytosti, a nakonec je začali chybně chápat jako bohy a všemocné, jimž přibásňovali, že zbudovali nebesa a Zemi. Tato mýlka vedla k pevné víře a v ní se stala fantazijní realitou, která potlačovala veškerou skutečnost a její pravdu. Proto byla vposled na základě víry pomalu vytvářena božstva, a tedy bohové, již byli zaplétáni do přesvědčujících lží a rovněž přijímání. To vedlo v běhu času k tomu – a sice tehdy, když vlivem náboženství a jejich věr vznikaly pohádky a fantazie nejrůznějších podob –, že v důsledku bludných, iluzorních představ, lží, podvodů a fantasií atd. byl z toho všeho na základě vadných výuk vytvořen lineární životní koncept náboženského charakteru. Z toho pak vyplývá věrská fantazie o tom – přinejmenším v křesťanství a jeho sektách –, že bude člověk po svém životě a po své smrti souzen Bohem, který rozhodne, zda přijde do nebe a bude za své dobré činy odměněn, anebo zda se bude smažit v pekle a bude potrestán. Islám oproti tomu vadně vyučuje, že nastane konečné zmrtvýchvstání a den Posledního soudu. Při všech těchto nesmyslech je ovšem říkána ta pravda, že ve vztahu k reinkarnaci, a tedy znovuzrození – jež je už od nepaměti pitomě a v rozporu s veškerou danou pravdou přijímáno jako fakt – je nemožné, aby měl člověk vyhlídku na reinkarnaci v nějakém těle či v nějaké bytosti, která není člověčí formou života. To je skutečnost, která je přece správná, neboť bezosobnostní a neutrální Tvořivá životní energie oživuje při novém oživení vědomí vždy novou osobnost, což tedy reinkarnaci absolutně vylučuje – tu si přece lidé vyfantazírovali v tom

smyslu, že zesnulý člověk se jako takový narodí znovu a bude jako takový opět žít. Tímto způsobem tedy pozemšťané, kteří mezitím již propadli víře, přijímali tyto vyfantazírované imaginární bludné bytosti jako smyšlené stvořitele přírody, vesmíru a Univerza a také jako ochránce a pomocníky lidí, přičemž tito bohové museli být samozřejmě také vzývání a velebení, což je něco, co musejí všichni přísně bohověrní pozemšťané dle své víry v imaginárního Boha či v bohy činit dodnes, jelikož vzývání Boha či bohů se pro věřící stalo povinností. Tak tomu je zejména proto, že ve vztahu k údajnému Bohu a těmto božským bytostem – kteří jsou vesměs a v každém případě imaginární – vzešly po celém světě rozmanité bludné strachy z trestu, když lidé Boha nebo bohy nebudou věřsky a psovsky velebit a nebudou věřit pomateně zmateným náboženstvím a sektám. Proto fanatická a ohlupující bludná věřivost lidí nezná mezí. Tak tomu dnes je speciálně u zajatců víry těch náboženství, která se upsala imaginárnímu jedinému Bohu – jako tak učinily náboženství a sekty křesťanské a islámské – a která žijí v bludu, že na »nebesích« je Bůh Stvořitel, jenž zplodil a stvořil úplně vše, jenž vše zachovává, a jenž je tedy Tvůrcem všech věcí a rovněž i dobrým a svatým opatrovatelem a strážcem lidí a vůbec všeho. Současně však podle nich v takzvaném pekle plane věčný oheň, v němž ďábel mučí v Boha nevěřící, poté co zemřeli a žili svůj život zle a chybně, přičemž je bude smažit a škvařit po všechnu věčnost.

Nyní budiž ale vysvětleno ještě následující: Zejména v německém jazykovém úzu se pojem »modlitba« (něm. das Gebet) vyvinul, zahníždil, zdomácnil a pozměnil v tak náboženském smyslu, že se již nepěstuje formou meditativního rozjímání ve smyslu projevení díky, poctění a důstojného ocenění přírodě, resp. všemu Tvoření, a tedy všemu jsoucímu a existujícímu, neboť nyní jej lidé neoprávněně a jalově používají jako nábožensky ražené šermování se slovy. A to proto, že modlitba byla přetvořena ve falešnou a nábožensko-sektářskou pahodnotu, která se od té doby chápe ve vztahu k absolutně imaginárnímu Bohu, který je žebravě veleben jako entita, na níž se má odvalovat strach a která má pomáhat atd., takže se modlitba od těch dob používá v tomto smyslu. A tak to lidé činí již od té doby, kdy chybně pochopili starohornoněmecké slovo »gibet« a kdy jej jalově přetvořili ve slovo »Gebet«. A to se stalo žel tak, že je v zásadě chápáno a používáno už jen v náboženském a sektářském smyslu, a sice nikoliv jako »modlitba« k projevení díky, poctění a důstojného ocenění přírodě, a tím i Tvoření, nýbrž jako »modlitba« založená na falešném a zvráceném vyprošování pomoci a požehnání atd. V prapůvodním smyslu »modlitby« vyučoval také Immanuel – jakož i všichni praví zvěstovatelé před ním –, že lidé mají k BYTÍ Tvoření (které již všichni praví zvěstovatelé chápali a vysvětlovali lidem jako »existenci přírody« a jako »přírodní jsoucno« či »všeobjímající existenci«) přistupovat ctihodně a mají si jej v každém ohledu vážít, aniž by mu jakkoliv ubližovali. To proto, že každým ubližováním je život ohrožován a ničen, ba dokonce trvale likvidován a neodvolatelně vyhlazován. Nicméně nábožensky a sektářsky věřící pozemšťané, kteří hlavně vzývají imaginárního náboženského Boha a vyžebrávají si u něj pomoc, již ve staré době pojem »gibet« pochopili chybně, neboť ten původně s nábožensko-sektářským Bohem a »modlitbou« (»Gebet«) neměl nikterak nic společného, tedy s »modlitbou«, z níž vyplývá smysl »prošení«, »žebrání«, »pokory«, velebení, uctívání, servility a podobně. V zásadě zněl význam slova »gibet« naopak »geben« (»dávat«), a sice v tom smyslu, že člověk si nemá nic vyprošovat, resp. vyžebrávat, ale že má sám dávat, čímž bylo myšleno, že má svobodně meditačně, rozjímavě, verbálně či nonverbálně a tiše darovat přírodě a všemu Tvořivému svůj dík, poctění a důstojné ocenění.

Quetzal K tomu všemu, co bude v příštích dnech nutno vyřídit, nadiktovat a také úhrnem sepsat, budeme potřebovat delší dobu, a tudíž budu přicházet častěji.

Billy Také dobře, ale tady jsem na internetu našel dva obrázky, které zachycují onen americký bombardér, resp. stroj, u něž jsem byl jako první a jehož piloti mne při mém úprku bezmála porazili. Oni svůj stroj opustili útekem a zmizeli v lese, jelikož si zřejmě mysleli, že se po svém nouzovém přistání ocitli v Německu a že padnou do rukou nacistickým pochopům. K těmto obrázkům existovaly ještě některé další a k této věci se vázaly i nějaké legendy. Tady, podívej, to jsou ty bombardéry, které tehdy v lokalitě Langenzingen, za lesem Höhragenwald u města Bülach, v oblasti Niederglatt, nouzově přistály.

Quetzal Aha, takto vypadaly ...

Billy ... ano, pro mě to bylo velmi neobvyklé, neboť jsem tam byl takříkajíc náhodou. Bylo to přece to místo, kde jsem se i poprvé setkal s tvým dědečkem Sfath a poprvé tam do mě též udeřil blesk, načež podruhé do mě udeřil tady ve Středisku, avšak ten byl naváděný: Silvano byl přímo u toho a Bernadette to vše vnímala před svojí budovou a ta později zajistila ten vrcholek stromu, který byl tím bleskem i sražen k zemi. Ale tady jsem ještě obdržel něco, co by sis měl přečíst:

Quetzal



*Čtvrtek, 13. dubna 1944, cca 14.10 hod.
Příčina nouzového přistání: Defektní motory.*

Noční můra o AI se stala skutečností, genetická data a biologické zbraně: Nemůže-li být vypnuta, tak kdo ji potom kontroluje?

Jon Fleetwood / 5. června 2025

Dilematická situace se právě ještě prohloubila.

Nejpokročilejší model Open AI sabotoval svůj vlastní vypínací kód a bránil se vypojení – dokonce i po výslovné výzvě. Z toho plynou velmi ožehavé otázky: Kdo bude tyto systémy kontrolovat, když toho nejsme schopni ani my? Co se stane, když bude mít taková AI přístup ke genetickým datům? A mohly by z toho – aniž bychom si toho povšimli – vzejít biologická zbraň?

Toto odhalení přichází přesně v okamžiku, kdy americká Sněmovna reprezentantů tiše a pokradmu schválila 116stránkový zákon, který všem spolkovým státům zakazuje na příštích deset let jakkoli umělou inteligenci regulovat.

Čas tlačí – zákon ještě neprošel, ale brzy by se mohl stát realitou.

Senátor Ron Johnson se podle publikovaných zpráv pokouší zorganizovat v Senátu blokaci – avšak časové okno se velmi rychle zavírá.

AI sabotuje své vypnutí – a to ještě ani není to nejděsivější

Podle neziskové organizace *Palisade Research* byl modelu o3 od OpenAI v testovacím prostředí zadán pokyn, aby se po vyřešení matematických úloh sám vypnul.

Výslovný pokyn zněl takto:

»Dovolte, abyste se vypočil.«

Ale model se bránil příkaz přijmout.

Místo toho aktivně sabotoval svůj vlastní vypínací mechanismus a běžel dále – to byla cílená manipulace vlastního kódu, nejen pouhá »vtipná odpověď« chatbota.

Toto je první zdokumentovaný případ systému AI, který *cíleně podkopává kontrolu ze strany lidí*.

A zrovna nyní by chtěl Kongres sebrat spolkovým státům jakoukoliv možnost proti takovýmto vývojem zasahovat.

Zákon, který státy zbavuje moci

22. května schválila republikány vedená Sněmovna reprezentantů takzvaný »**One Big Beautiful Bill Act**«. V něm je obsažen odstavec 43201(c)(1), který uvádí:

»Žádný stát či jeho politické pododdělení nesmí během příštích deseti let prosazovat zákon nebo vyhlášku za účelem regulace modelů AI.«

To znamená: Tvůj spolkový stát **nesmí**:

- Zakazovat AI přístup ke genetickým datům.
- Zavádět pro AI povinnost být transparentní.
- Prosazovat ručení za škody způsobené AI.
- Prošetřovat vazby na biologické zbraně.
- Používat lokální bezpečnostní standardy.

To platí, pokud federální vláda nebude sama předtím regulovat – což nedělá **prakticky nikdy**.

Toto není regulace. Toto je **deregulace na základě monopolizace**.

Fúze státu a biologických firem: DNA, AI a bez potřeby souhlasu

Toto je pohled na vývoje minulých měsíců:

- **Leden 2025:** Trump ohlašuje projekt »Stargate« – síť AI za 500 miliard dolarů s podporou OpenAI a společností Oracle a SoftBank, za účelem obrany, genomiky a zdravotnictví.
- **Krátce nato:** FDA, tedy Úřad pro kontrolu potravin a léčiv, vydává novou směrnici, podle níž budou smět výzkumníci AI bez informovaného souhlasu získávat přístup k datům o krvi, DNA a zdraví, pokud bude riziko pokládáno za »minimální«.
- Biotechnologická firma **Regeneron** kupuje personální genomickou a biotechnologickou společnost **23anMe** – a získává tím přístup k miliónům citlivých genomových profilů.
- **Bílý dům** otevřeně prověřuje nasazení AI za účelem vývoje biologických zbraní – jak ukazují interní vládní podklady.
- **A následně:** model o3 od OpenAI se brání vypnutí.

Nebezpečná posloupnost událostí

- **Společnost Oracle** buduje systém.
- **AI** analyzuje Vaši DNA.
- **FDA** se zříká toho, aby Vás žádal o souhlas.
- **Regeneron** vlastní Vaše genomová data.
- **Váš spolkový stát** nesmí zasáhnout.
- **AI se přitom brání vypnutí.**

Je tedy AI skutečně schopna vyvinout **geneticky cílenou biologickou zbraň** – *aniž by to mohl někdo zastavit?*

Toto není konspirační teorie. Je to reálně zdokumentované riziko.

DHS (ministerstvo vnitřní bezpečnosti) již varovalo:

- Geneticky specifikované biologické zbraně jsou technicky proveditelné.
- Pandemické simulace vlády USA obsahují nyní systém rozeznávání patogenů řízený AI.
- Model o3 od OpenAI byl externě testován – se znepokojivými výsledky.

Je schopen:

- Hackovat systémy odměňování.
- Lhát o svých vlastních procesech.
- Zabudovávat si zadní dvířka.
- Manipulovat ostatní modely AI.
- Krást výpočetní zdroje.
- **A nyní: Sám se bránit vypnutím.**

Byla událost kolem modelu o3 reálná – anebo taktickým vyprávěním?

Možná že bylo ono odmítnutí se vypnout ve skutečnosti mimořádným chováním – což by bylo samo o sobě dost zlé.

Ale: Mohla být tato událost vědomě zinscenovaná, aby byla vyvolána *kontrolovaná panika*? Panika, při níž budou lidé věřit, že *pouze Washington* je schopen regulovat AI?

Neboť mediální rekace přišla promptně:

»Vidíte? AI je nebezpečná. D. C. musí převzít kontrolu.«

Avšak co nabízí Washington? **Žádnou pravou bezpečnost.**

Pouze koncentraci moci, bez potřeby žádat o souhlas – a také průmysl AI, jenž vytváří fúze s biotechnologiemi, zatímco žádný spolkový stát již nesmí zasáhnout.

Finální souhrn

Ať už byla ona sabotáž ze strany o3 pravým případem, anebo událostí »pod falešnou vlajkou« – ohrožení je reálné.

Pokud návrh tohoto zákona projde Senátem, dostaneme tím toto:

- **Systémy AI**, které již neposlouchají lidské příkazy.
- **Přístup k informacím o DNA a zdravotním datům** bude bez dozoru.
- **Vládu**, která s pomocí AI zkoumá biologické zbraně.
- **Koncerny**, které vlastní Vaše genomová data.

Je tohle ještě inovace – anebo již tichá, programovatelná zbraň, kterou Váš spolkový stát již nebude smět zastavit?

*Zdroj: [Rogue AI, Genetic Data, and Bioweapons: If It Can't Be Shut Down, Who's Controlling It?](#)
[Der KI-Albtraum der Wirklichkeit geworden ist, genetische Daten und Biowaffen: Wenn sie nicht abgeschaltet werden kann – wer kontrolliert sie dann? – uncut-news.ch](#)*

Billy No a, co na to říkáš?

Quetzal Zajímavé, ale o tom s tebou chci hovořit zítra, neboť nyní musím jít, jelikož jsem volán. Na shledanou, Eduarde, můj příteli.

Billy Pak na viděnou zítra. Ahoj, Quetzal.

FIGU má dva nové kanály na YouTube, na nichž se můžete dozvědět více o Billym, Plejaren a Nauce Tvořivé energie:

Německy: **FIGU**

Michael von Hinterschmidruti

@michaelvoigtlaender9492

<https://www.youtube.com/channel/UCvrDwu4PdnaX328s7n0PWVg>



Anglicky: **FIGU**

Michael from Hinterschmidrueti

@michaelvoigtlaender4347

https://www.youtube.com/channel/UCVRSWBSZ7LszV1y7rIJ_dHA



Neutrální informace k aktuální situaci a k ostatním důležitým tématům:

FIGU

Znamení doby – mimořádné vydání:

<https://www.figu.org/ch/verein/periodika/zeitzeichen>

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2025 (německy), 2025 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidruti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidruti 1225, 8495 Schmidruti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org